VII. évfolyam, 50. szám

1951. december 13

Ludas Matyi

70 fillér

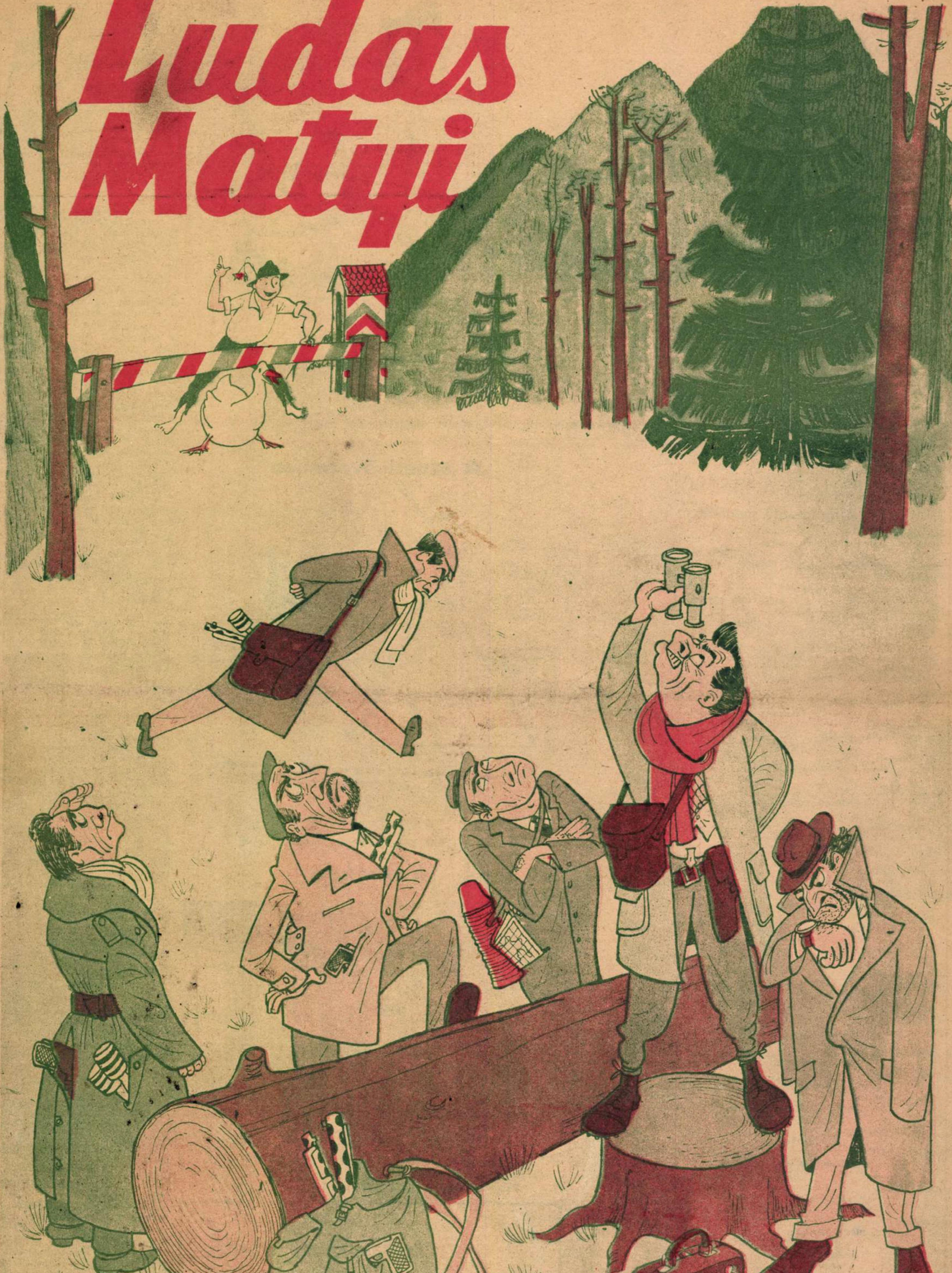

Jugoszláviában, a határ mentén . . .

Ludas Matyi: Kém urak! Azt az amerikai repülőgépet, amit maguk várnak, Pápán leszállították! Ha újévig nem jön, ne várjanak tovább!

Anglia nem akar résztvenni az „európai hadsereg“-ben

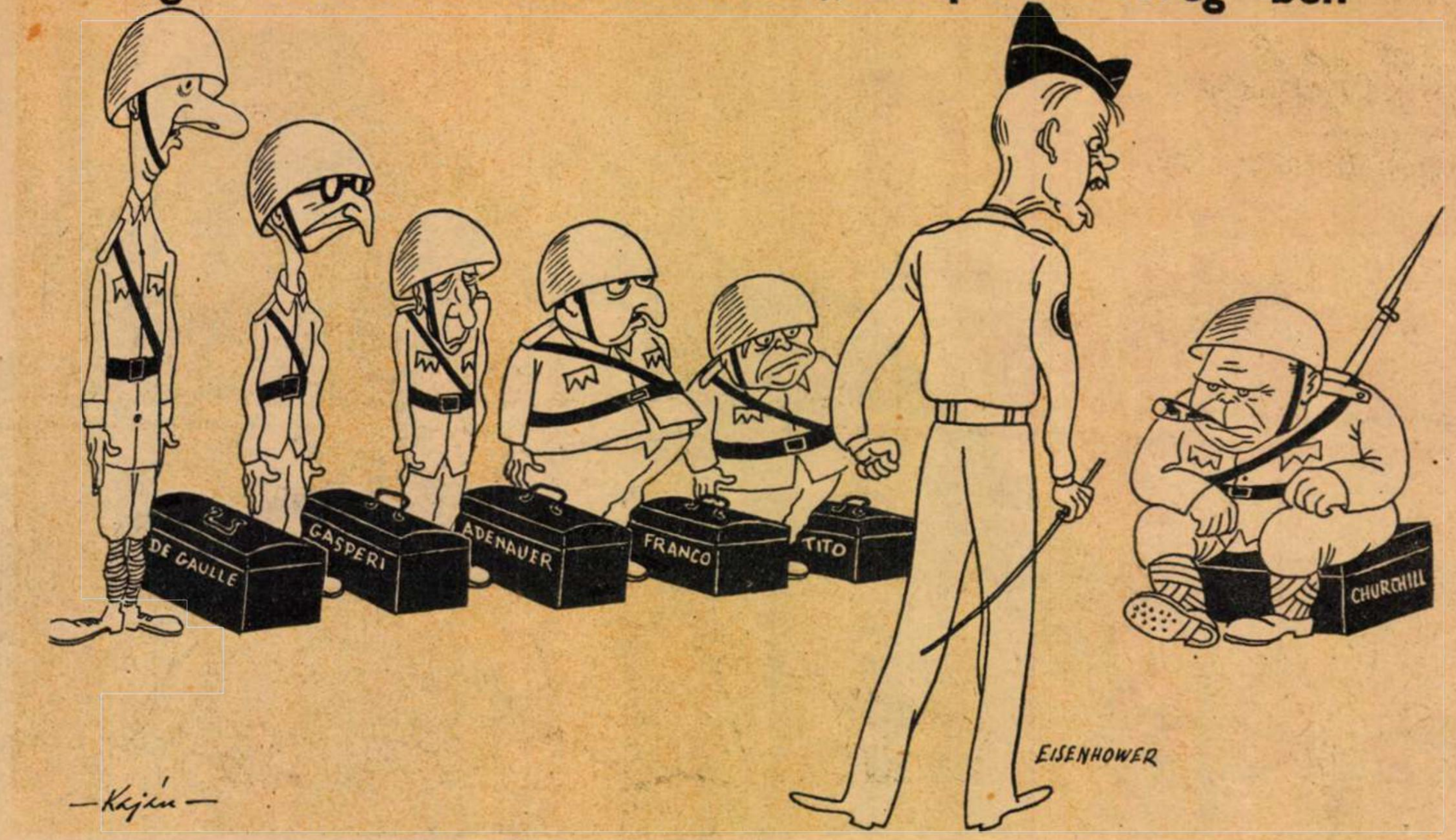

Eisenhower (Churchillhez): Hát maga mért nem áll be a sorba?
Churchill (Eiesenhowerhez): Nekem maga ne parancsolgasson. Maga még hátulgombolós nadrágban járt, amikor én már háborúra uszítottam.

Somlyó György

PANASZ A LIFTRŐL

Majakovszkij modorában

Hivatkozással
az ilyen és ilyen számú
rendeletre,
bementem, hogy javítsák meg a liftemet.
De az elvtársnő,
rám se hederítve,
máris idéz egy másik,
egy „intern“
rendeletet.
Rendelet,
amely azt mondja,
hogy álljon
egyhelyben az, aminek
mennie kell?
Rendelet,
amely azt akarja,
zihaljon
ok nélkül a mell?
Hogy tespedjenek elterülve
a mótorok,
s munkában
majd megszakadjanak
a szivek —
nem, elvtársnő,
a Népköztársaság
nem hozott
és sohasem hoz
ilyen rendeletet!
Ezért áll a hatezer
pesti liftből
ma is még több, mint
háromezer,
mely a magasba suhanva
repít föl,
mihelyt
egy kis szívet
beléhelyezel.
Kevés a kötél, a motor
meg a sínvas?
Több lesz, mihelyt a szív tüze több.
Ahelyett, hogy
ily kurta-furán
elutasítasz,
nézd meg,
mit lehet tenni
előbb!
A szív, elvtársnő,
a szív, az emel fel
minket a magasba,
egyre feljebb.
Szállhatna maga is,
ha kicsit több szeretettel
keresné
megoldását
az ügyeknek.
De ha nem, —
hadd súgjam meg magának
a titkot:
a mi röptünket
megakasztani
úgyse lehet.
Elvtársnő,
amíg maga piszmog,
mi. lift nélkül is,
tízesével vesszük
az emeleteket!
Maga meg
kuksolhat lent
a lift-aknai sötétben
s becézheti
a rágcsáló
akta-egereket,
mindazokkal együtt,
akik nem a nép érdekében,
de a nép ellen
idézik
a rendeleteket!

A szuezi övezetben

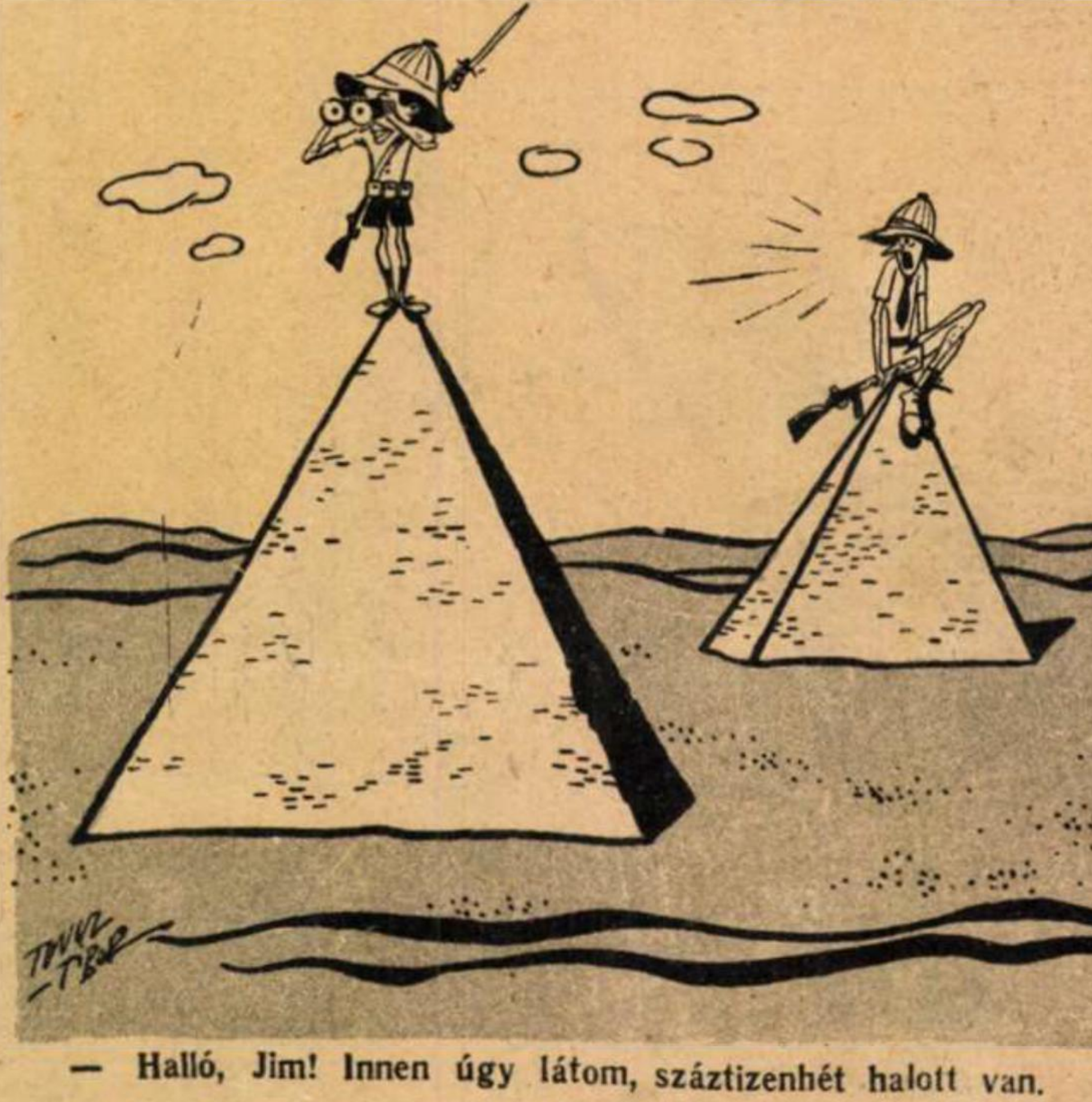

— Halló, Jim! Innen úgy látom, száztizenhét halott van.

— Sietnünk kell, Bill. Ki tudja, meddig maradhatunk itt.

Koreában

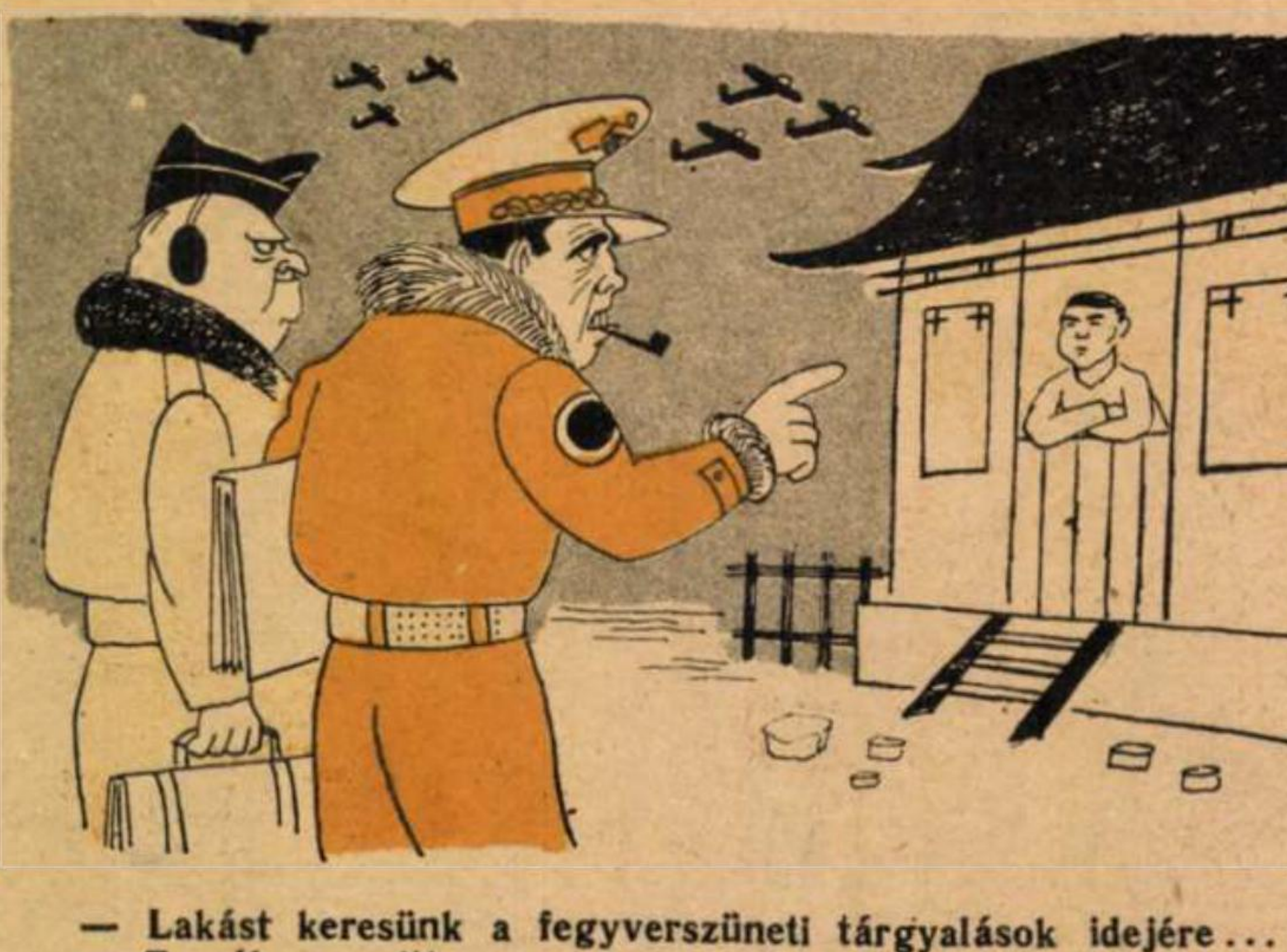

— Lakást keresünk a fegyverszüneti tárgyalások idejére...
— Tessék, van itt...
— Ez öröklakás?
— Nem.
— Akkor, sajnos, nem felel meg nekünk.

Leghasznosabb ajándék

a takarékbetétkönyv!

Ajándékozz betétkönyvet!

Ezeregyedszer a faliújságfelelősről

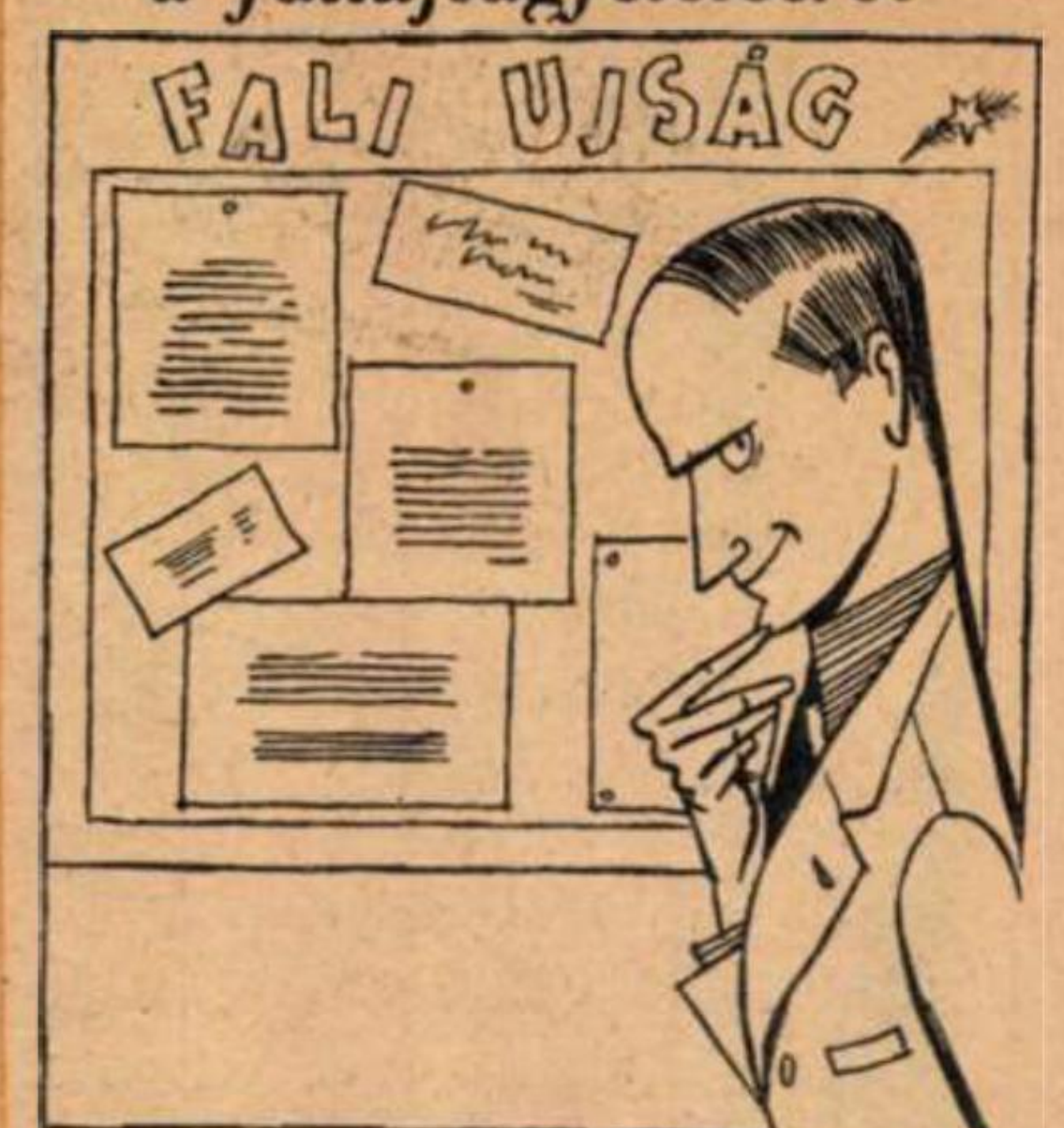

A faliújságfelelősről már sokan és sokat írtak, de Kakasszéki-Kacsmarek Jenő megrázó esetét még — azt hiszem — nem ismerik, ezért hát elmesélem.

Kakasszéki-Kacsmarek Jenő legtitkosabb vágya az volt, hogy faliújságfelelős legyen. Erre a posztra a Bámexbumfértnál ő volt a legrátermettebb, éppen ezért különös és szerencsés véletlennek köszönhette, hogy rábízták a faliújságcsinálást.

Kakasszéki-Kacsmarek elkészítette a faliújságot; időt, ezüstpapírt és ollót nem kímélve. Azután odaállt a műve mellé, mint a piacon a kofa a kosara mellé, és lelkes, kínálgató szemekkel dícsérte a portékáját. Hiába leselkedett azonban naphosszat, senki sem állt meg a faliújság előtt, csak elcammogtak, vagy elviharzottak mellette, únott, közömbös vagy feldúlt képpel, de a falitáblára nem vetettek egy fél oldalpillantást sem. Rádöbbent arra, hogy senki sem olvassa a faliújságot, mert ha megkérdezte Mángorit az übéről, hogy mi a véleménye a külpolitikai cikkről, akkor Mángori a következő értelmes választ adta: „melyik is az? Ja az a rajzos? Nem az? Ne is mondd! Tudom én, a jobb csücsökben van! Nem? A bal csücsökben? Az mindegy, attól függ, hogy honnan nézzük! Én nem olvastam? Ha akarod tudni, ki is értékeltem. Még azt mondja, hogy nem olvastam!“

Kakasszéki jól tudta, hogy ez kispolgári közönycsökevény. S akkor egy harmatos estén a következő jutott az eszébe:

Nagy betűkkel kiírta, hogy:

„Mángori Bertalan kartársat lúdlábhovamicsodaság miatt és állandó hanyag kábelábelbábel miatt száz forint pénzbirságra itéljük. A birság elengedtetik, ha egy héten belül jelentkezik Kakasszéki-Kacsmarek Jenő faliújságfelelősnél.”

Most minden kiderül, gondolta magában, és előre is jókat röhögött a felsült Mángorin, hogy mit szól majd a cikkhez, illetve mit nem szól. Mert mind a két esetben felsülés a vége. Ezekután ahányszor ránézett Mángorira, mindig fuldoklott a nevetéstől, a könnyei is kicsordultak, és kétségbeesetten gyömöszölte a szájába nyakkendőjét és zsebkendőjét, hogy Mángori ne hallja meg a kacagást.

Várta, várta, hogy mikor olvassa el a cikket a kiszemelt áldozat, de hiába várt. Mángori nem jelentkezett.

Ekkor Kakasszéki-Kacsmarek Jenő, aki nem volt elveszett ember, taktikát változtatott. Következő hatalmas cikkében már nem büntetett, hanem jutalmazott. Úgy gondolkozott, hogy a jutalmazási hirdetményt biztosan elolvassák, hiszen pénzről van szó! Ekkor már egy kicsit dühös volt, ezért a cikket így kezdte: *„Idehallgass Füzi, kapsz ötven froncsit, ha nálam jelentkezel öt napon belül.”*

Füzi sem jelentkezett. Amikor Kakasszéki-Kacsmarek Jenő megkérdezte, hogy mi a véleménye az újonnan kitett cikkről, Füzi csak ennyit mondott: „Nincs eléggé kisúlyozva a központi kérdés, túlságosan globális!”

Kakasszéki majd megpukkadt a nevetéstől, de a dühtől is. Hősünk már régen szerelmes volt Matildka kartársnőbe, de eléggé reménytelenül, mert Matildka még a törülközőjét sem fogadta el, pedig valódi frotir törülközője volt, és inkább Mángori vászonfecnijébe törülte a kezét.

Ekkor nagy cikket írt a faliújságon ezzel a címmel:

„Matild, mért teszed ezt velem? Mért vagy hozzám ilyen kegyetlen?“

Nyugodtan írhatta. Soha nem tudta meg senki.

Mikes György

Rákosi elvtárs beszéde nyomán

Megindult a szabadforgalom

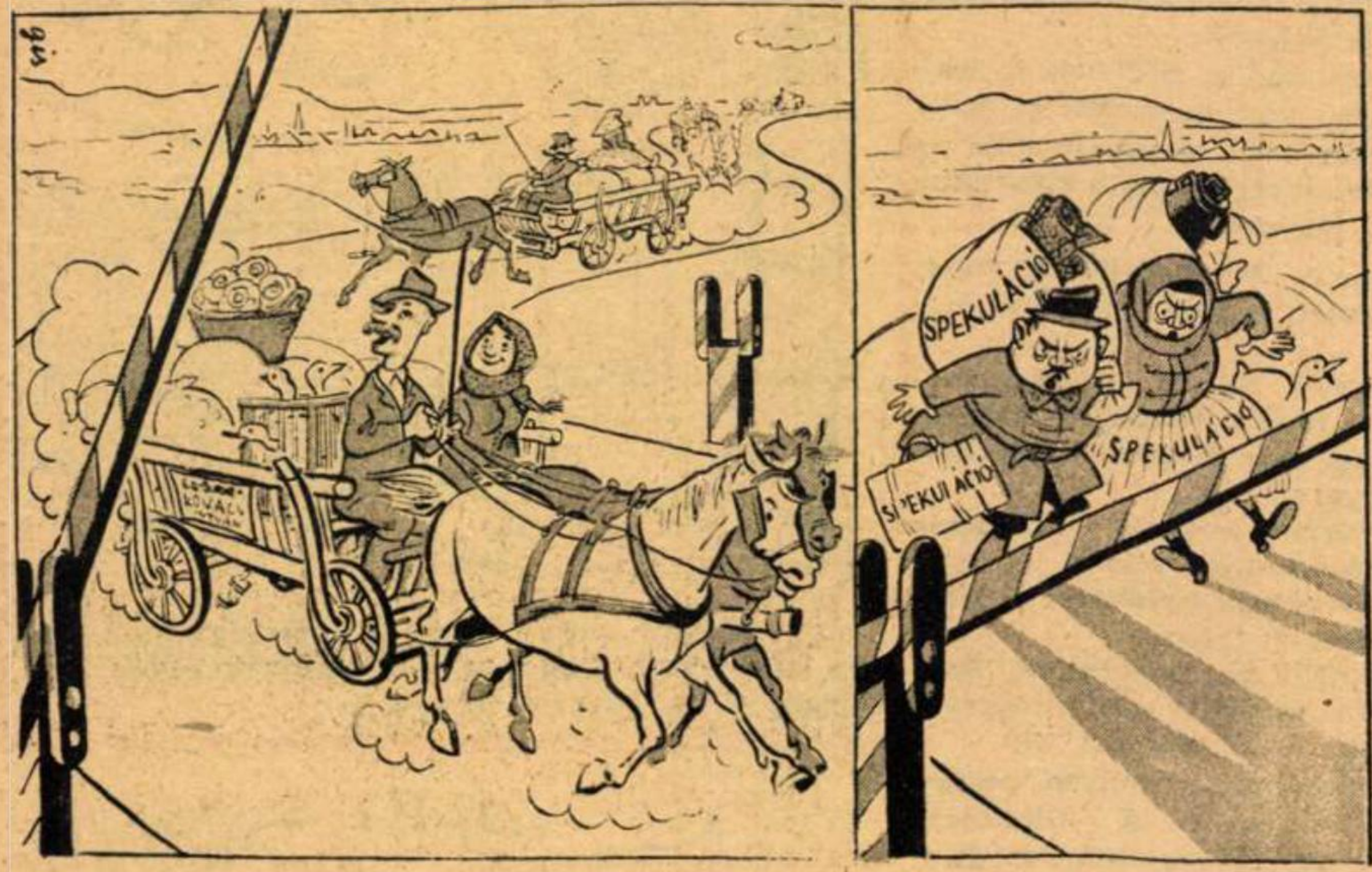
SPEKULÁCIÓ
SPEKULÁCIÓ
SPEKULÁCIÓ

Jövedelemelosztáskor egy termelőcsoportban

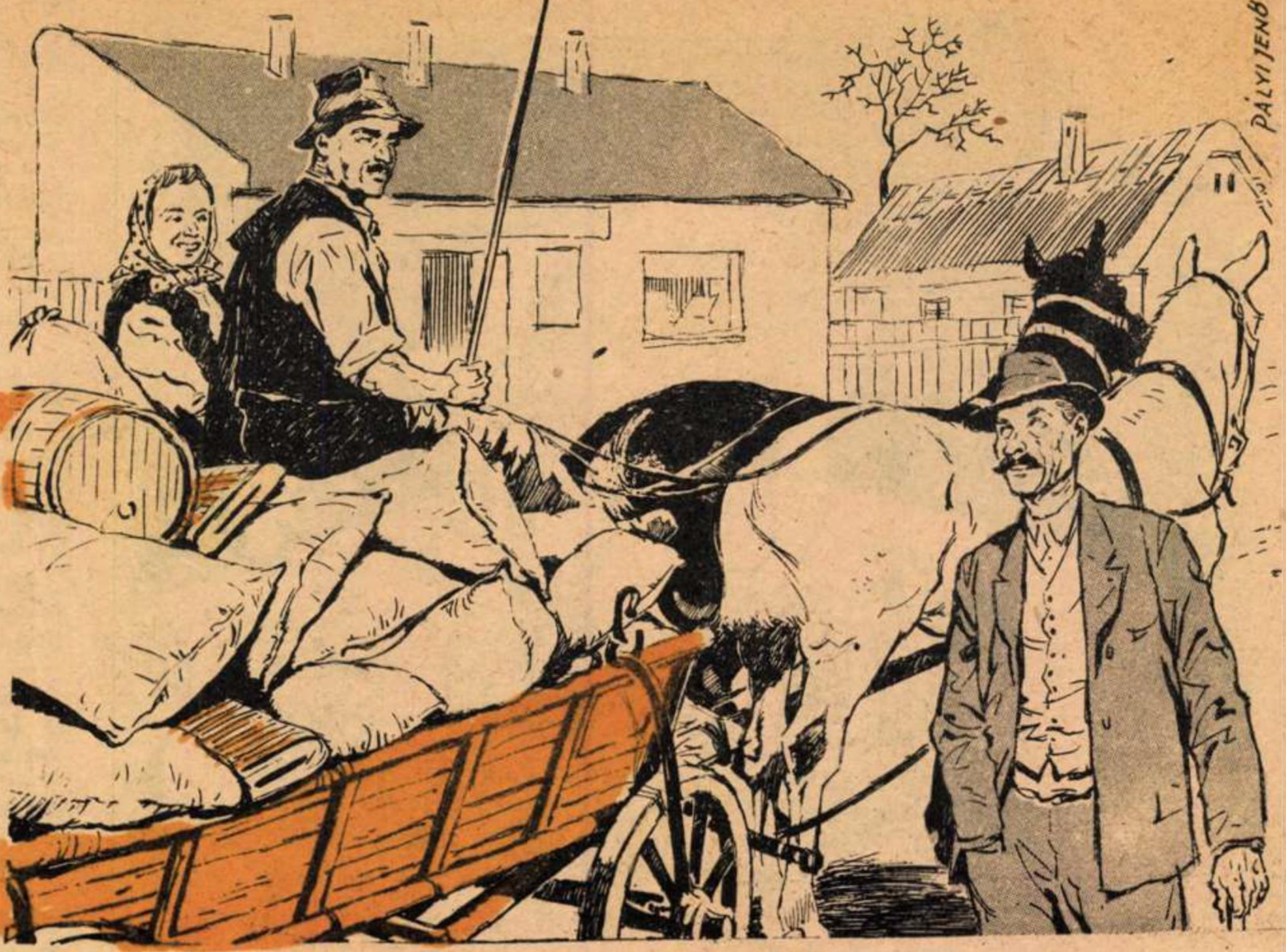

— Hová, szaktárs?
— Megyek agitálni a téeszcsébe való belépés érdekében.
— És mit fog mondani az embereknek?
— Egy szót se szólok, megmutatom nekik, amit kaptam.

Állj meg vándor!

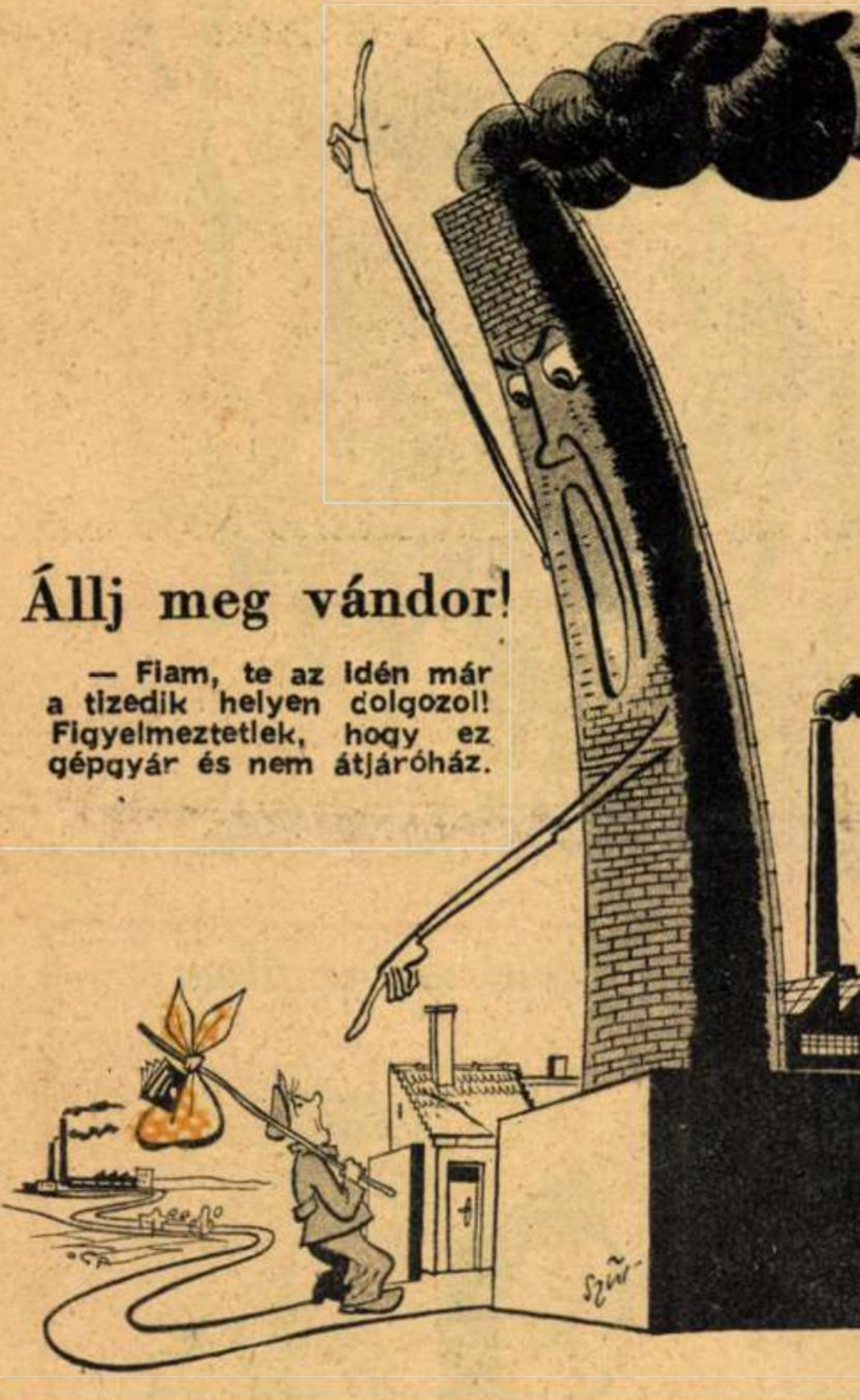

— Fiam, te az idén már a tizedik helyen dolgozol! Figyelmeztetlek, hogy ez gépgyár és nem átjáróház.

A jegyrendszer eltörlése

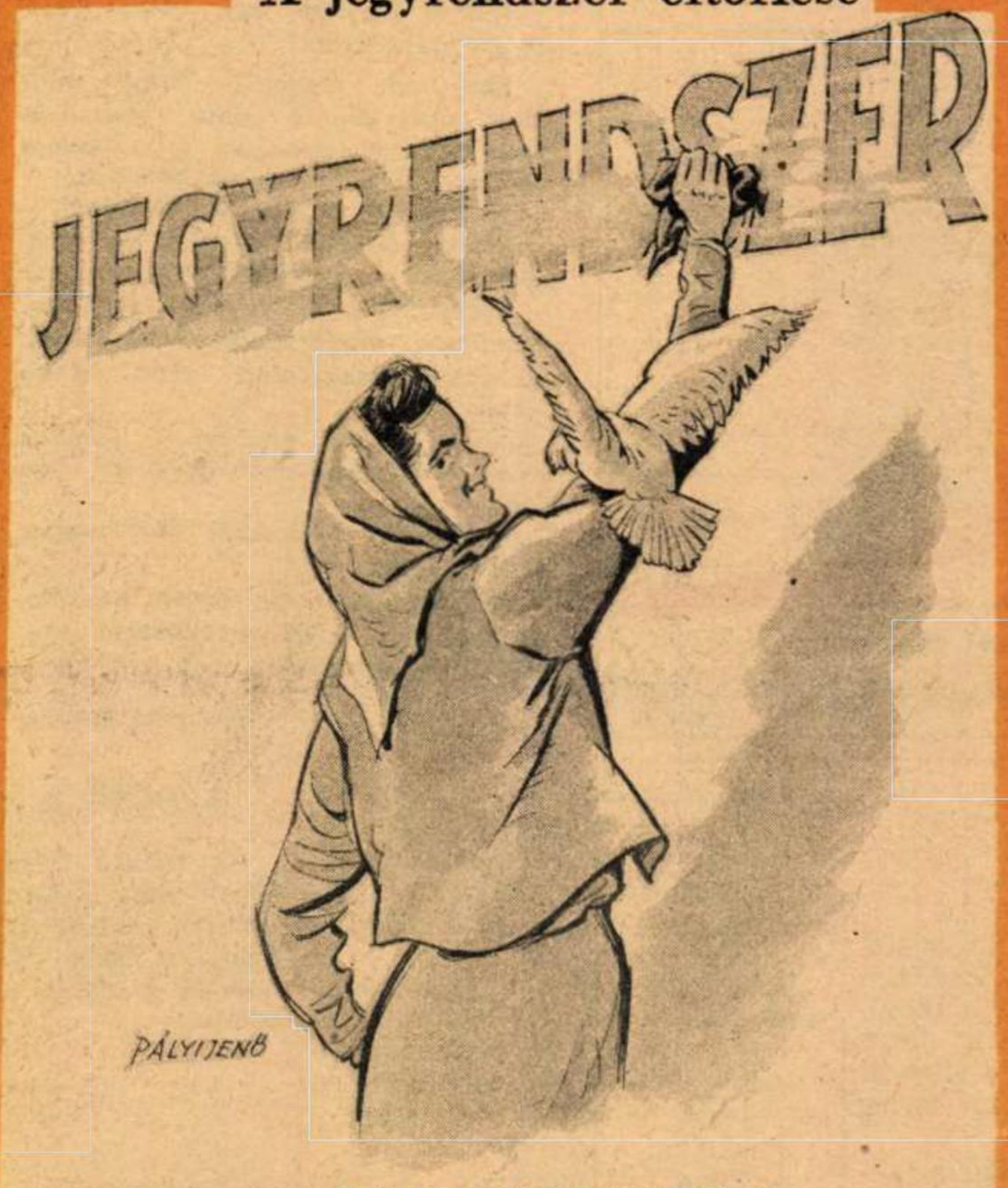
JEGYRENDSZER

— A te kedvedért, galambocskám ...

A háromszoros újító

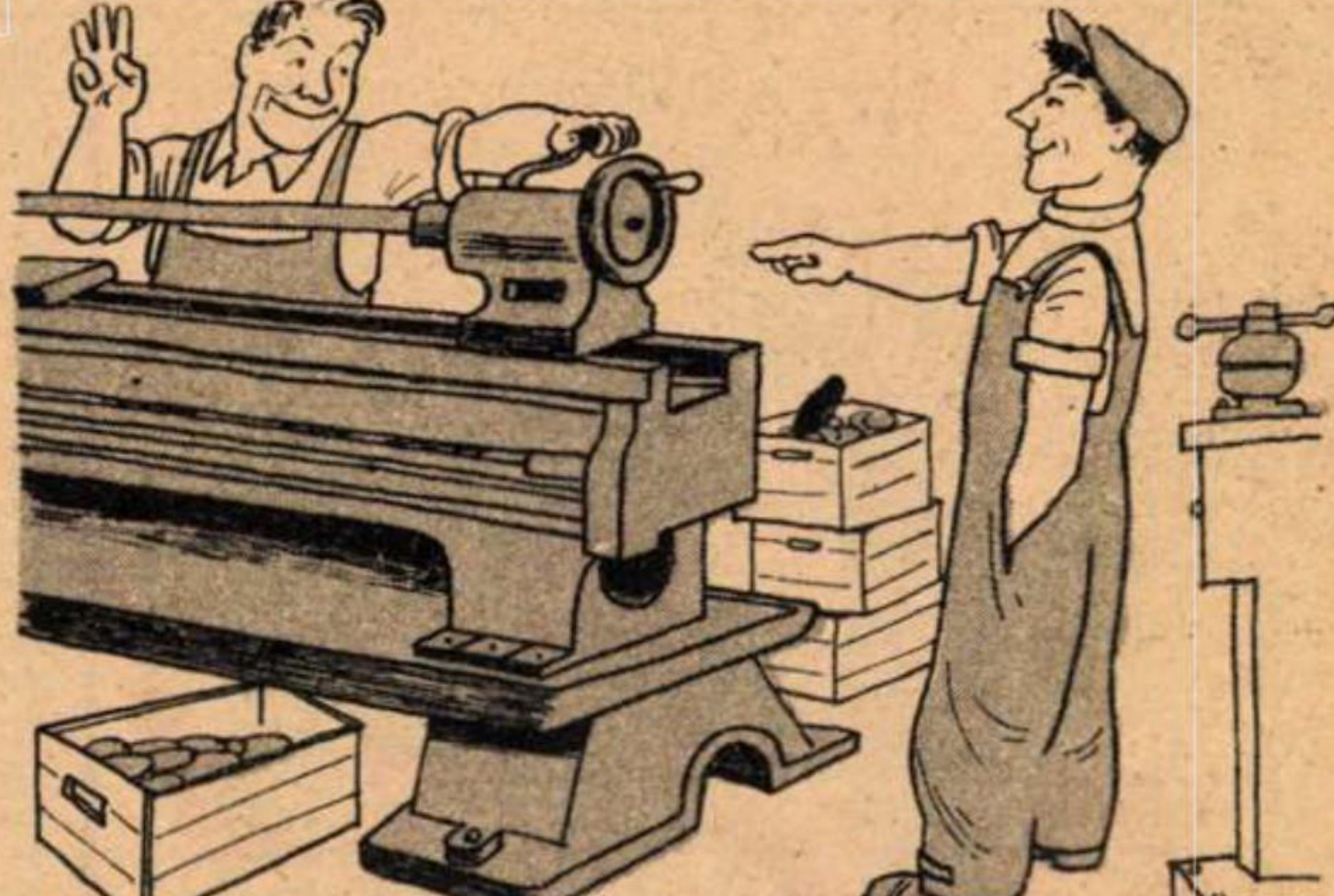

Min dolgozik olyan buzgalommal ez a szaktárs?
Tervét idő előtt BEFEJEZI, háláját a pártnak ezzel KIFEJEZI, és a spekuláció sárkányát LEFEJEZI.

Két ebéd

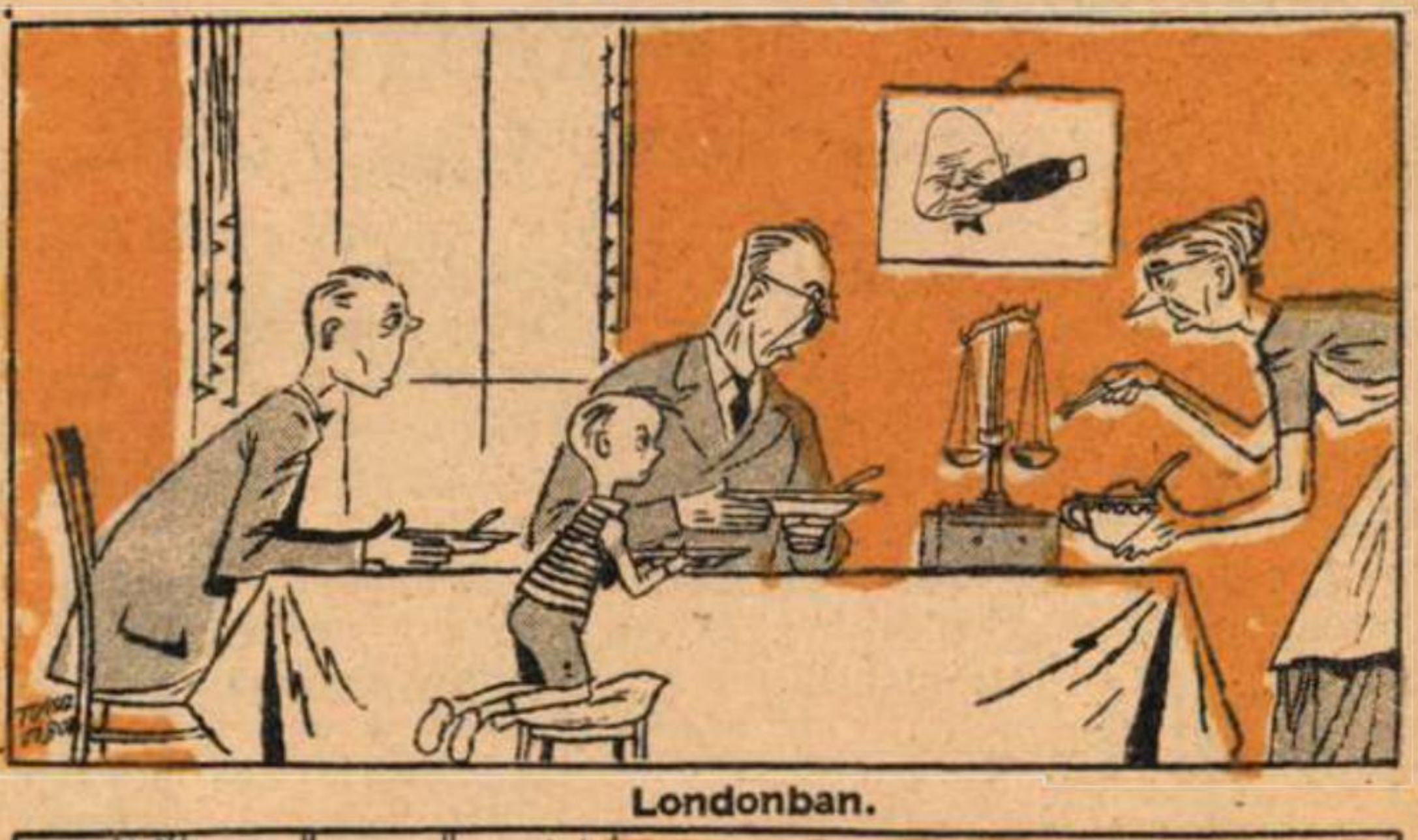

Londonban.

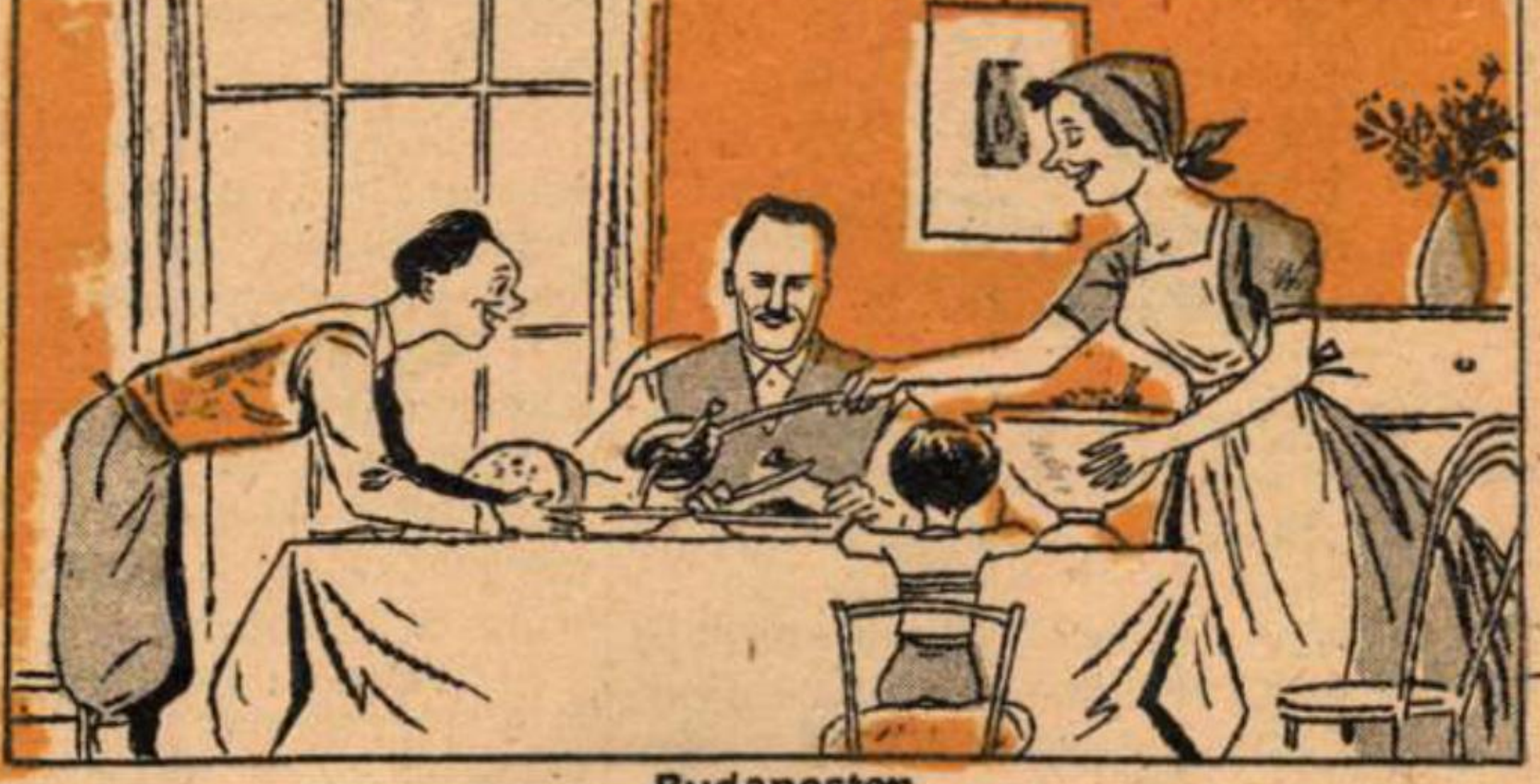

Budapesten.

Ez a legkevesebb, amit megérdemel.

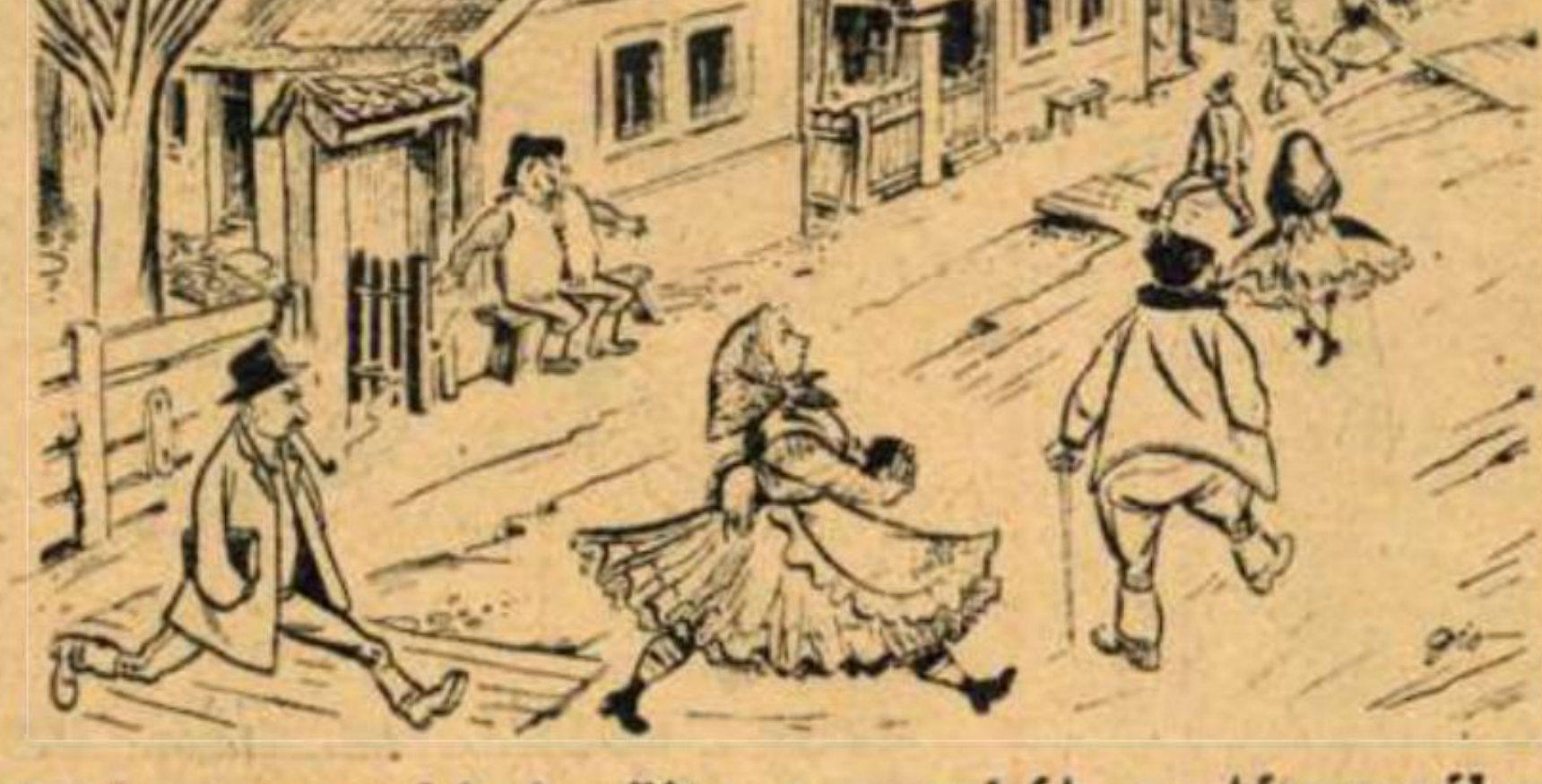

Tóth szomszéd kerülte a munkát a téeszcsében, a téeszcsétagok kerülik Tóth szomszédot ...

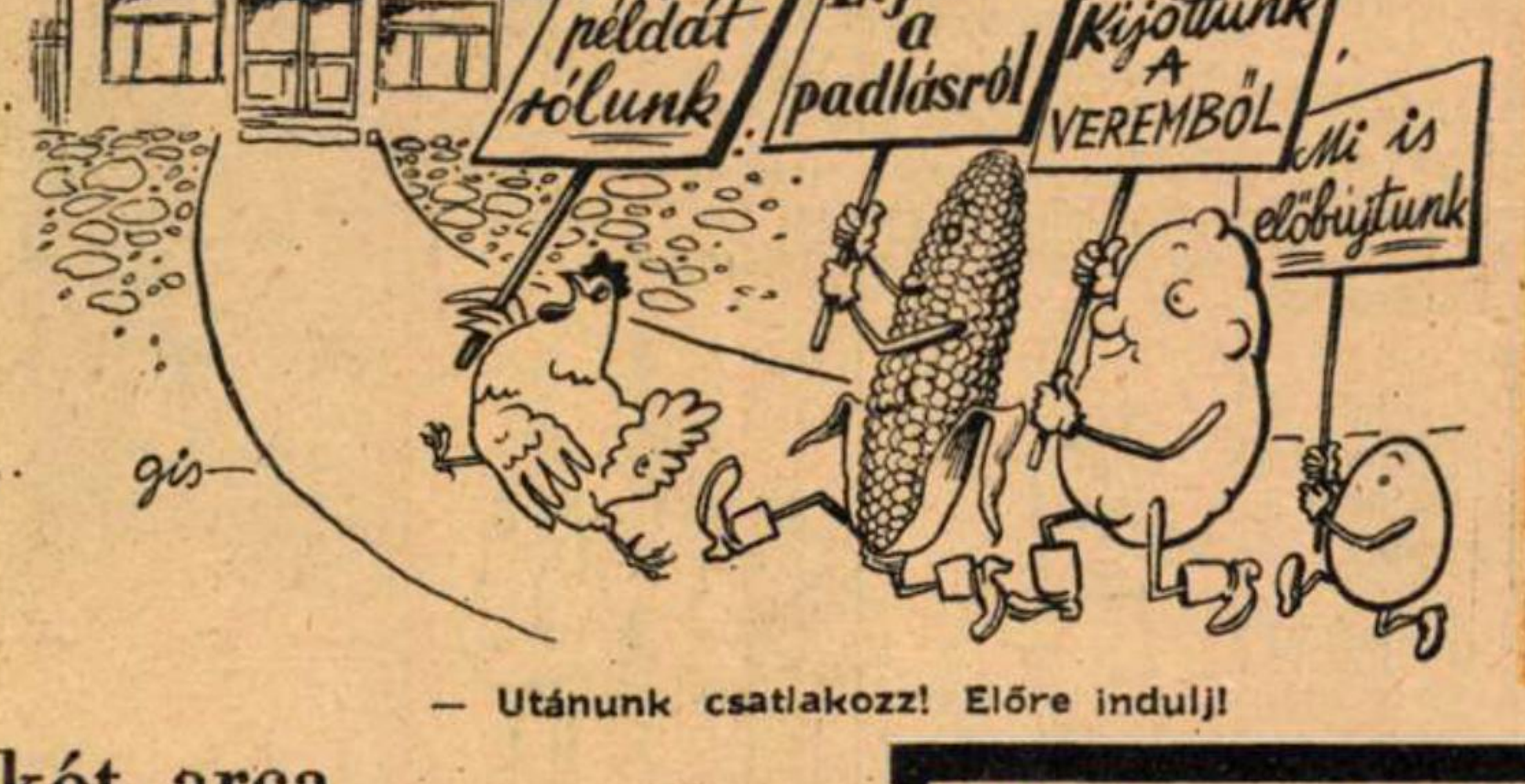
FÖLDMŰVES SZÖVETKEZET
Vegyetek példát rólunk
Lejöttünk a padlásról
Kijöttünk A VEREMBŐL
Mi is előbujtunk

— Utánunk csatlakozz! Előre indulj!

Egy munkavezető két arca

Rákosi Mátyás: Nem egyszer tapasztaljuk, hogy az a munkavezető, aki a tőkés időkben lelkesen hajcsárkodott, most a lazaság és elnézés szószólója lett.

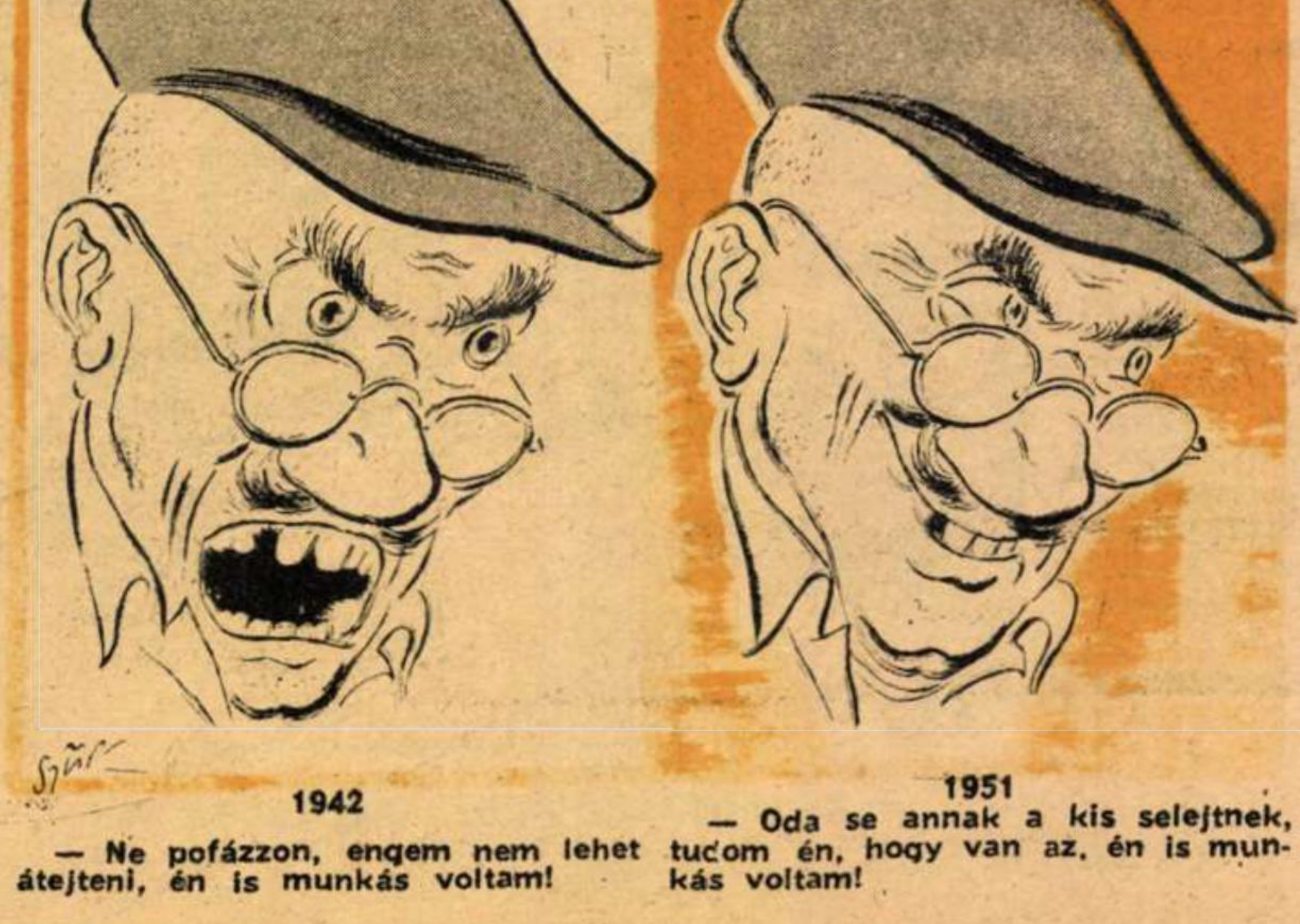

1942

— Ne pofázzon, engem nem lehet átejteni, én is munkás voltam!

1951

— Oda se annak a kis selejtnek, tudom én, hogy van az, én is munkás voltam!

Reakczy Jóska és neje

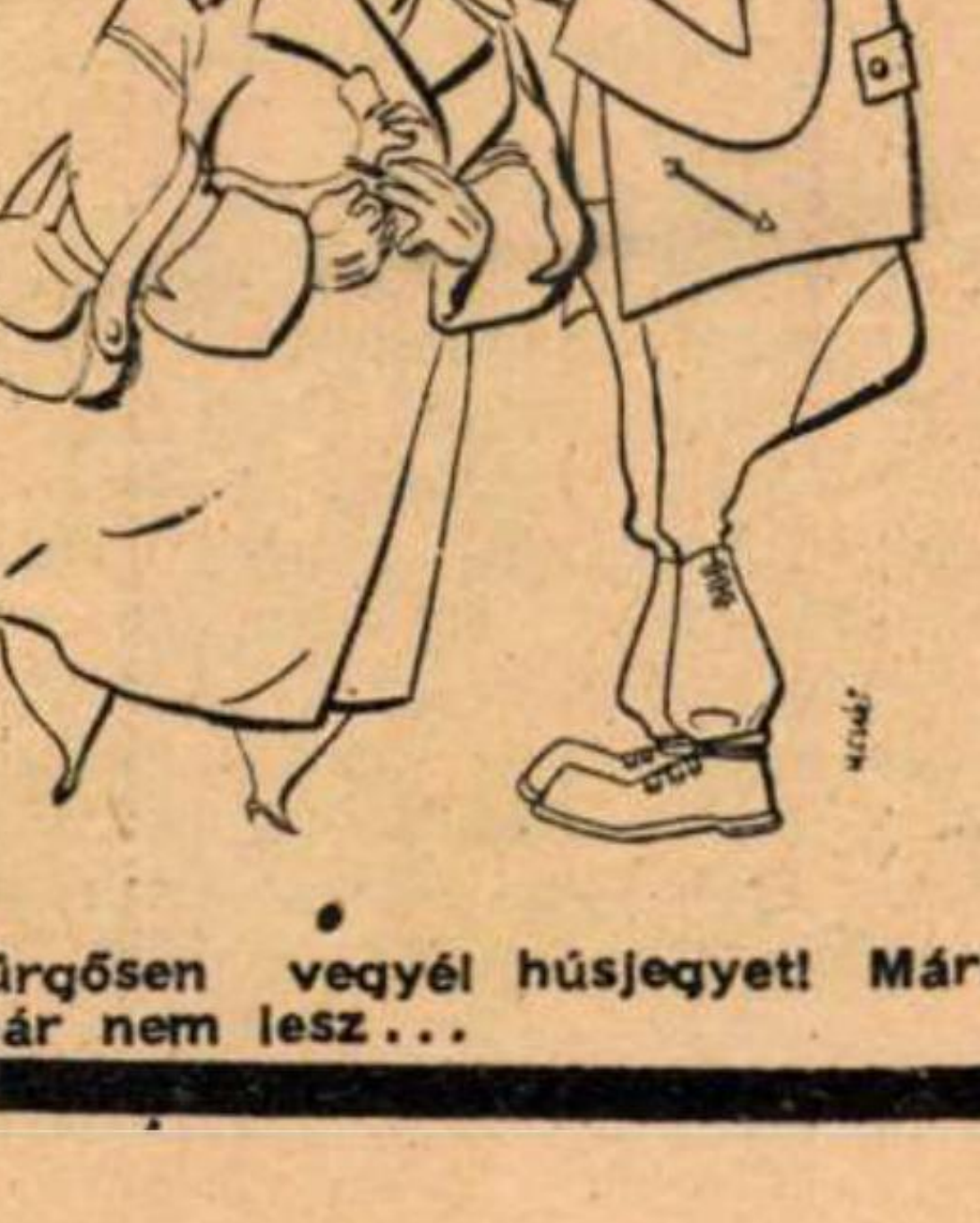

— Sürgősen vegyél húsjegyet! Márciusban már nem lesz ...

A spekuláns nem egy kacsával dolgozott

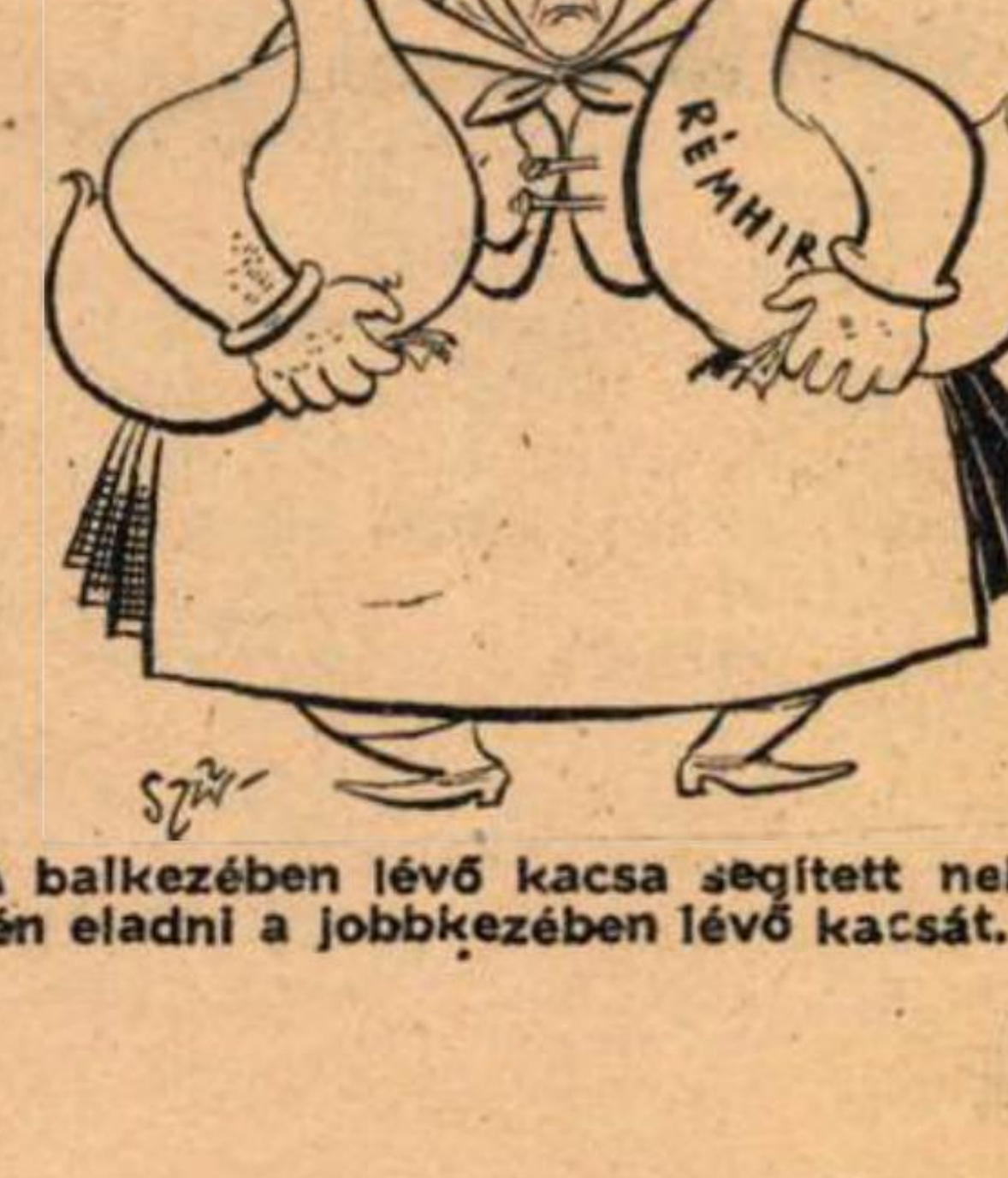

A balkezében lévő kacsa segített neki feketén eladni a jobbkezében lévő kacsát.

TISZTA CIRKUSZ!

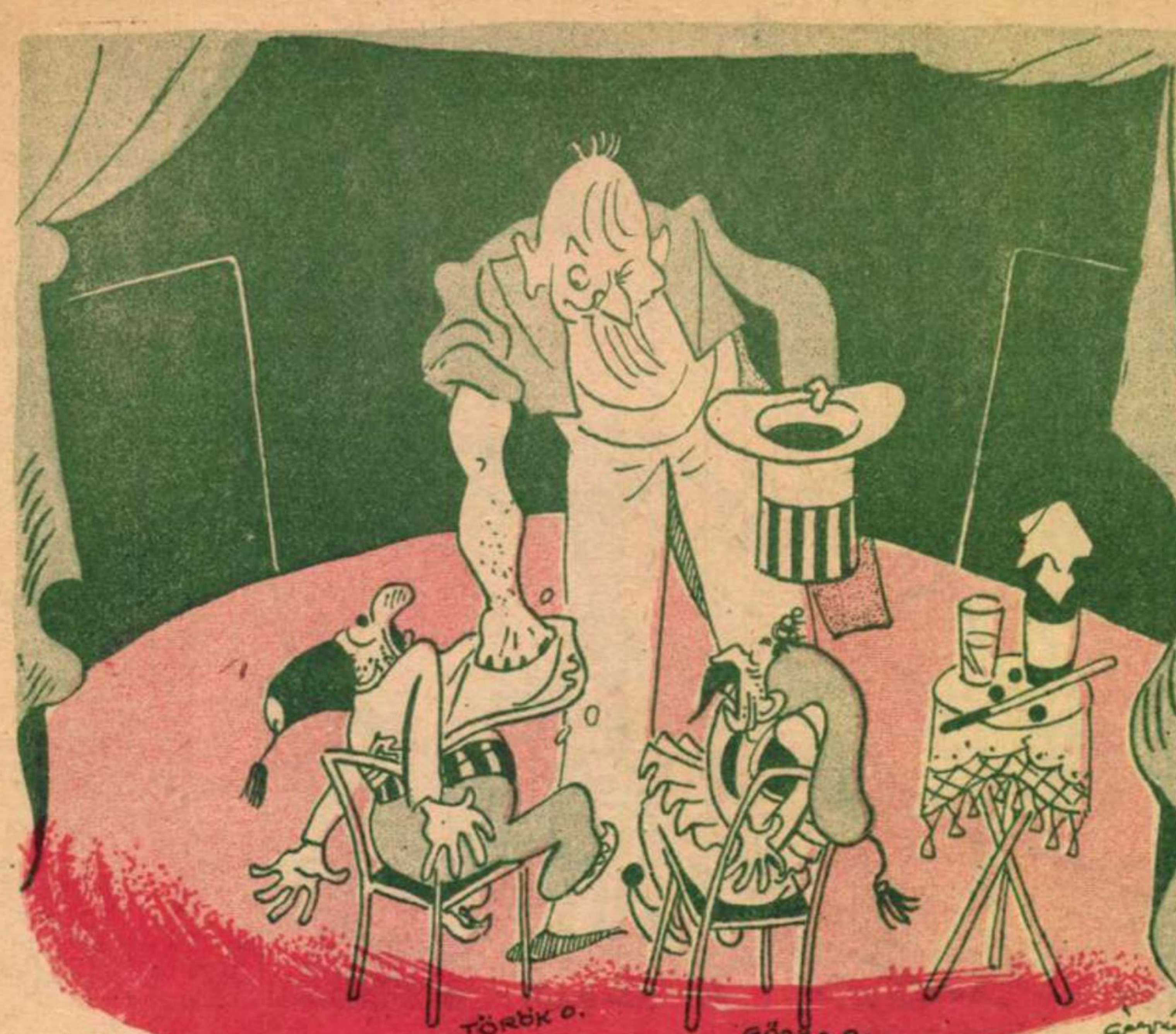
TÖRÖK O.
GÖRÖG O.

Török (a göröghöz): De hiszen ez nem is bűvész! Ez csakugyan a zsebünkből húzza ki a pénzt!

Akik a termelést akadályozzák...

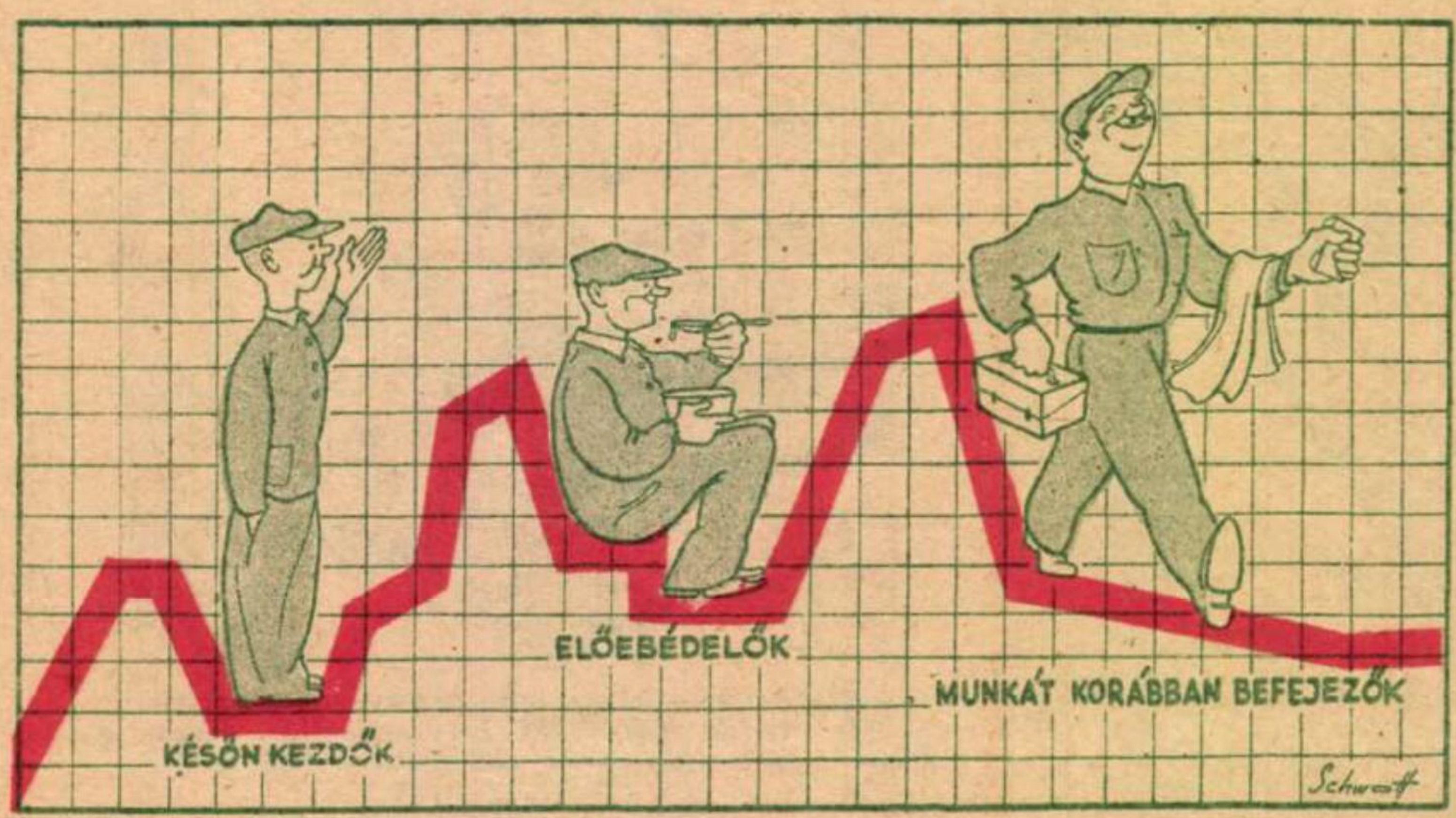

SZABÓNÉ és a jegyek..

Higyjék el, nem szívesen használom ezt a csúf szót, hogy peches, de Szabónéval kapcsolatban kénytelen vagyok vele.

A legtöbb pechje Szabónénak a jegyekkel volt. Egy délelőtt feldúlt arccal, sírva jött be a feleségemhez:

— Képzelje, Kaporné, ezt a szörnyű pechet! Kiváltottam a lisztemet és levágták három cukorjegyemet...

De az a feldúlt arcú asszony is ő volt, aki egy délután evvel állított be hozzánk:

— Szörnyű, micsoda pechem van! Kiváltottam a cukromat és levágták három lisztjegyemet...

Természetesen a pechnek is vannak határai; volt olyan eset is, hogy a kiszolgáló nem vágott le más jegyet. Azért, mert Szabóné elvesztette az összes jegyeket.

Egy este — természetesen ismét feldúlt arccal — bejött hozzánk Szabóné.

— Szörnyű, milyen pechem van! — hajtotta fejét a feleségem vállára. — Jaj, csak már megszüntetnék ezeket a jegyeket!

— Mi történt megint? — kérdezte a feleségem rosszat sejtve.

— Elfelejtettem beváltani a szappanjegyemet és lejárt.

— Hát ha ilyen szórakozott, Mancika, miért nem adja oda a jegyeket az urának, hogy váltsa ő be?

— Á, nem tudja, milyen peches asszony vagyok én. A múlt héten odaadtam neki a jegyeket egy nappal lejárat előtt, hogy váltsa be és aznap leküldték a hivatalából egy hétre Hódmezővásárhelyre... Ott voltak a jegyeim egy hétig Hódmezővásárhelyen.

Ezekután érthető, hogy múlt szombaton este a rádió meghallgatása után a feleségem csapot-papot otthagyva rohant át Szabónéhoz.

— Vége a pechjének, Szabóné! — kiáltotta sugárzó arccal. — Megszüntették a jegyrendszert!

Szabónénak felragyogott az arca. Megölelte, megcsókolta feleségemet, de aztán eszébejutott valami és elkomorult:

— Á, az én pechemnek sosincs vége. Nem olyan pech az, hogy vége legyen..

— Miért? — kérdezte csodálkozva a feleségem.

— Mert éppen ma vettem húsz forintért egy tizenhatrekeszes gyönyörű jegytartót...

Gergely Miklós.

Önérzetes kakas

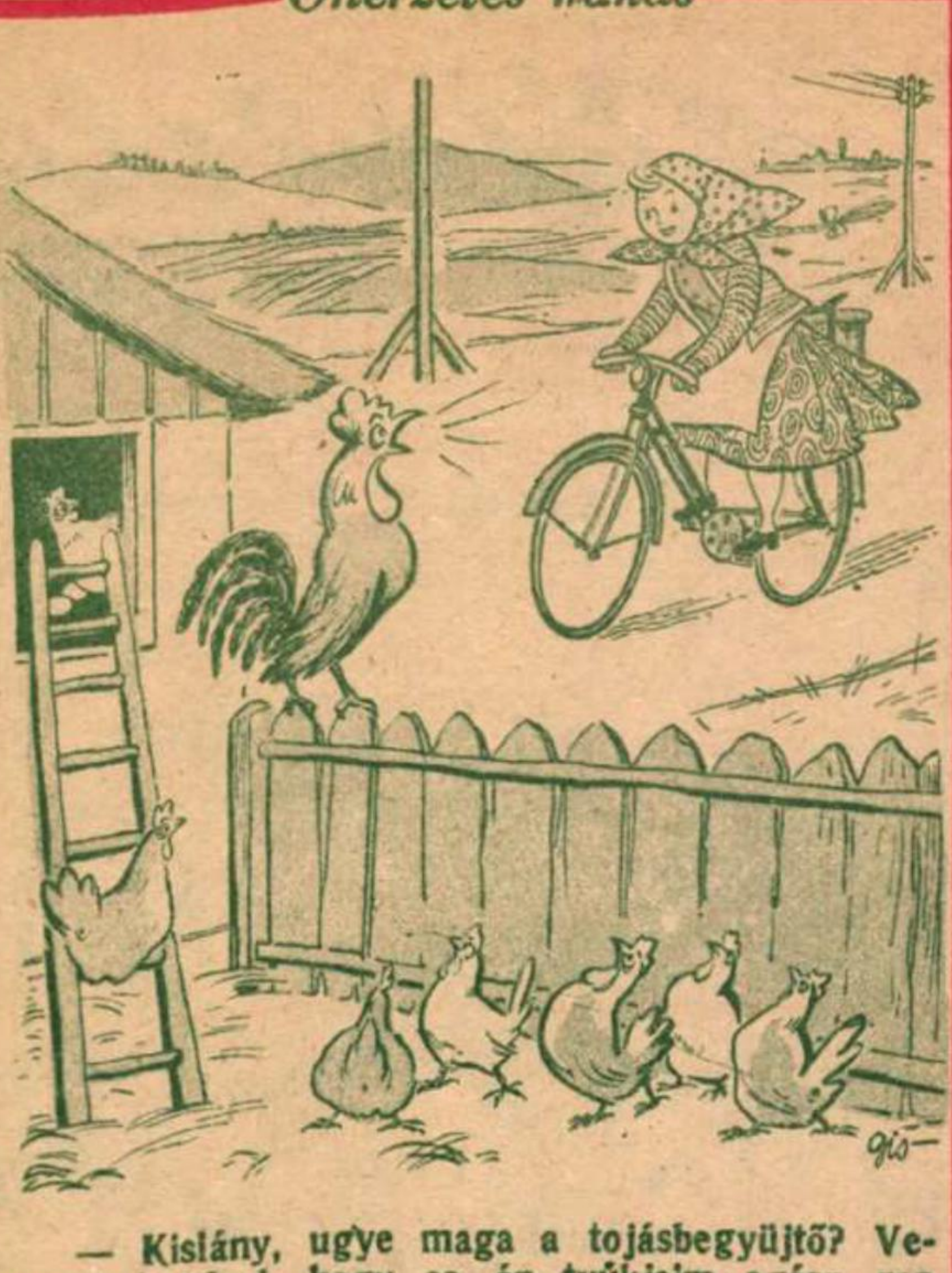

— Kislány, ugye maga a tojásbegyűjtő? Vegye tudomásul, hogy az én tyúkjaim egész nap tojnak, de a gazdám letagadja...

IDILL

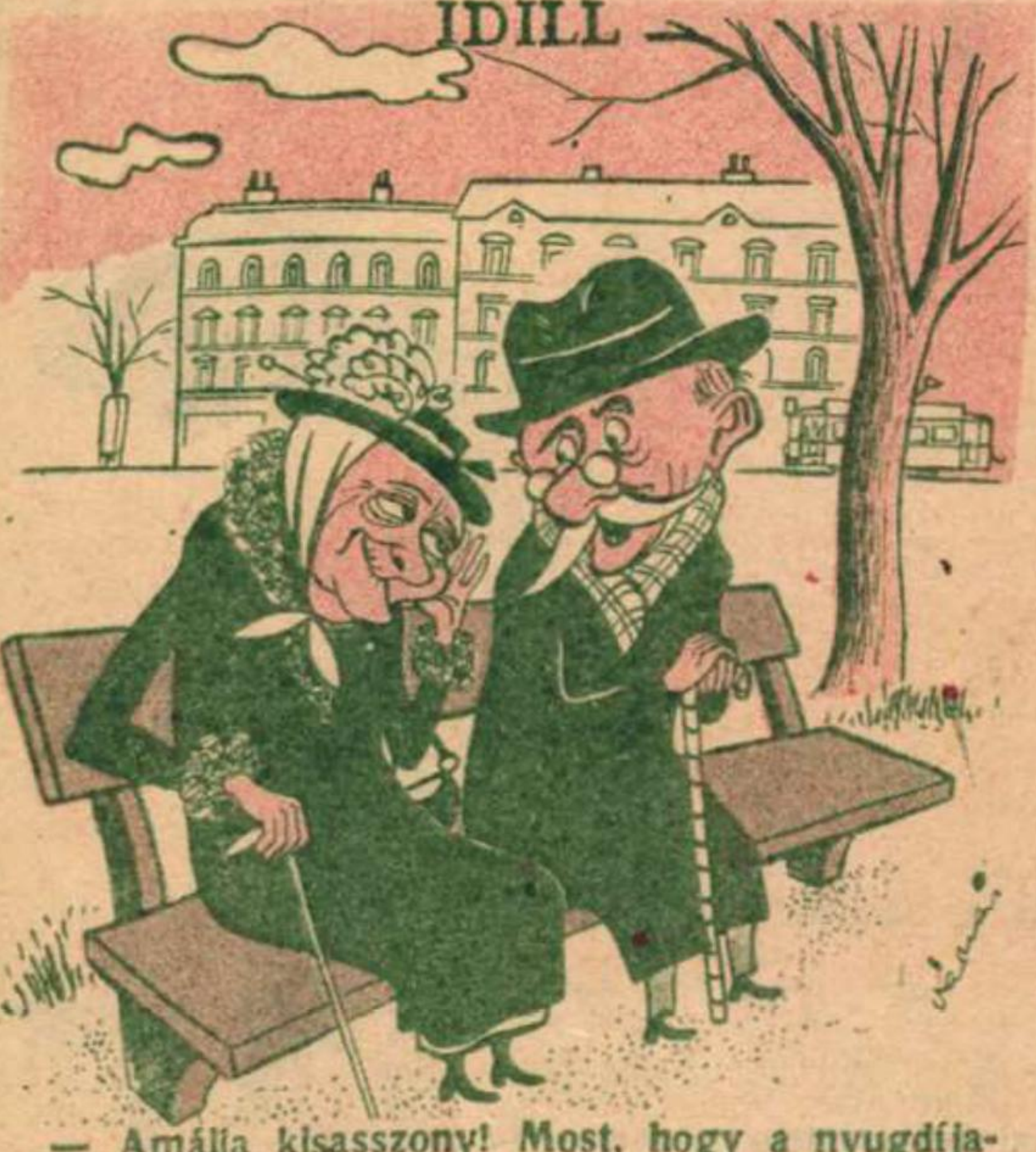

— Amália kisasszony! Most, hogy a nyugdíjamat felemelték, remélhetem, hogy feleségül jön hozzám?

Borisz Jemeljánov:

TELEFON

— Tessék elolvasni! Nagyon érdekes! —

Volt egy vadászkutyám, egy Filka nevű aranyszőrű szetter. A bundája hullámos volt és puha s úgy ragyogott, mint a selyem. A szomszédok azt mondták, hogy a kutyánkat krétával pucoljuk és fodrászhoz visszük.

De ez, persze, nem volt igaz. A szomszédok irígykedtek.

Filka nagyon okos és engedelmes volt. De csak nekem fogadott szót, amiből mindenféle bajok származtak.

Ha otthon ültem, Filka csendesen és békésen feküdt az íróasztalom alatt, a kis szőnyegén s csak akkor kelt föl, ha nékem — parancsomra — gyufát vagy cigarettát hozott. Akkor sem ugatott, ha a szomszéd cicája véletlenül betévedt a szobámba.

De mihelyt reggel elmentem hazulról, Filka mintha letépte volna magát a láncról.

Szőnyegét Filka sarokról sarokra cibálta, míg a lakásban mindenki köhögni és tüsszögni nem kezdett a portól.

Zománcos tányérját kigurította a folyosóra és ugatva és lármázva ajtótól ajtóhoz csapkodta.

Kihurcolt a szomszédtól s a mi divánunk alá dugott mindenféle holmit, táskákat, kendőket, keféket, söprűket. Jól tudta, hogy a gazdája nincs otthon, nincs, aki megmossa a fejét.

Egyszer aztán a szomszédok telefonáltak a hivatalomba.

A szomszédasszony ugyanis fürdőt csinált magának és a kislányának, teleeresztették a kádat vízzel s csak egy percre mentek ki valami dologban a konyhába. Közben Filka a divánpárnát behúzkodta a fürdőszobába s vele együtt a poros kutya-szőnyeget is s nagy élvezettel bemászott velük a tiszta meleg vízbe.

A szomszédasszony a kádban találta a nedves kutyát... Nálunk a fürdőkályhába csak fával lehet befűteni s vágott fa már nem volt s a szomszédasszony tetejébe kijelentette, hogy ő a kutya után soha többé nem fogja használni a fürdőkádat.

— Jöjjön haza — telefonálta — és csináljon valamit a kutyával.

De sürgős és fontos munkám volt, nem mehettem haza, de megértettem, hogy sürgős és határozott intézkedésre van szükség.

Mondtam, hogy hozzák Filkát a telefonhoz és tartsák a füléhez a kagylót. Meg is tették és én szigorúan belekiáltottam a telefonba:

— Feküdj! De rögtön!

S szavaimat nagyon gondosan megválogatva, szigorúan és érthetően ezt mondtam:

— Te rossz kutya, azt hittem, barátja vagy az embernek. De te naplopó és csirkefogó vagy. Azt hittem, hogy jó vadászkutya vagy, pedig csak lakás-rendbontónak mutatkozol.

Mindent elmondtam Filkának, amit gondoltam róla. Végül ezt mondtam:

— Pfuj, menj a helyedre! Hol a helyed?

Később elmondták, hogy hogyan játszódott le a történet:

Mikor a hangomat meghallotta, Filka reszketni kezdett, mintha korbácsütés érte volna. S rögtön a telefonkészülék alá feküdt. Hogy nem voltam otthon, azt tudta, látta, hallotta és érezte is finom szaglásával. De egyszerre csak mégis előtte voltam, egészen közel hozzá. Nem voltam ott és mégis ott voltam. Filka sehogysem értette, mi történt.

Amíg beszéltem, Filka hason feküdt és apró remegésekkel reszketett és figyelt a hangomra. S mikor azt mondtam: „Helyedre!" akkor felugrott, a szobámba ment és az asztal alá vonult.

Este, hazamenet, a szomszédok izgatottan nyitottak ajtót.

— Ki sem bújt az asztal alól — mondták halkan és gondterhesen — fekszik, hallgat és nem eszik.

Bementem a szobába:

— Filka — mondtam — idegyere!

Filka kídugta rőtvörös képét az asztal alól.

— Idegyere! — ismételtem én.

Filka hason csúszott hozzám a szoba hosszatt. Két fülével a földet söpörte. S egész lénye ezt mondta:

— Bocsáss meg. Bűnös vagyok. Többször nem teszem. Büntess meg, ahogy akarsz, de soha többé ne beszélj velem telefonon.

S azontúl csend volt a lakásunkban.

Ha Filka megfeledkezett magáról és elkezdett távollétemben orcátlankodni és szót nem fogadni, akkor némán csak a telefonra mutattak neki s azonnal visszament a szobámba és lefeküdt az íróasztal alá.

Fordította: Gábor Andor

A néző hozzászól...

Az Úttörő Színházban bemutatták Móricz Zsigmond „Ludas Matyi"-ját. Csaba Istvánt, a csepeli általános iskola VIII. osztályú tanulóját a darab az alábbi rajzra ihlette:

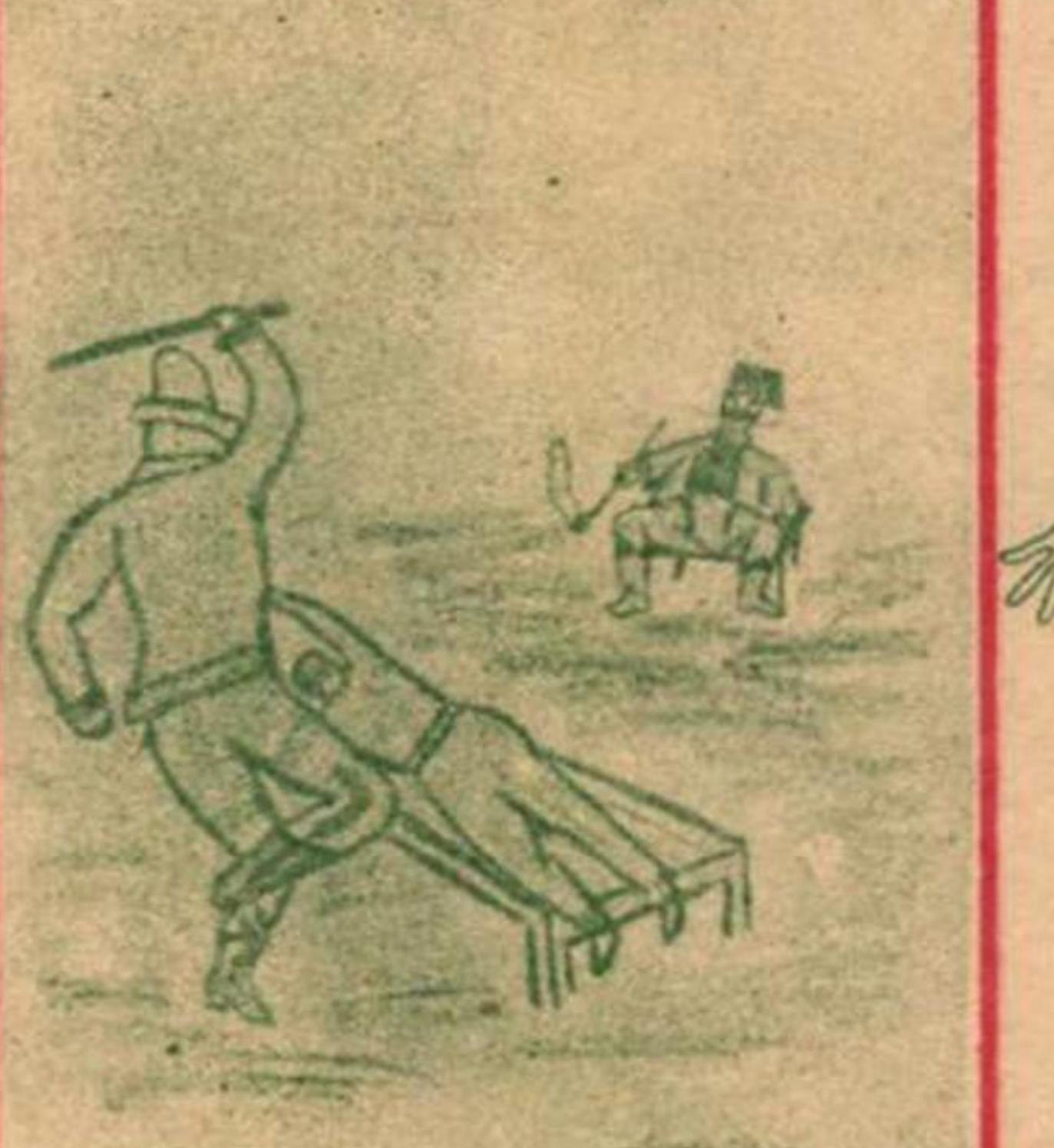

Pesti ember álma

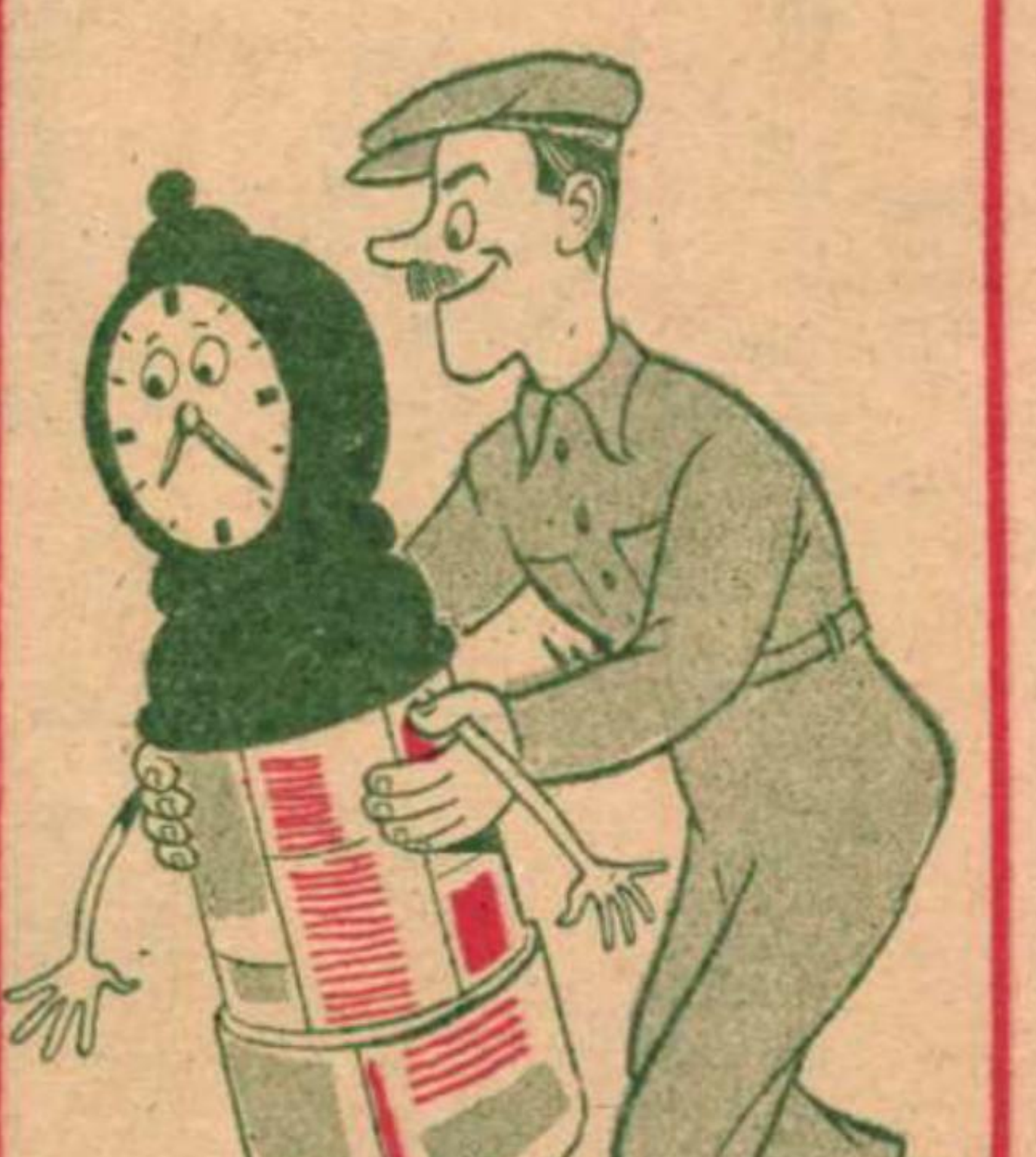

Járni tanítják az utcai villanyórákat, mert nem járnak valami jól.

Ez aztán a bürokrata!

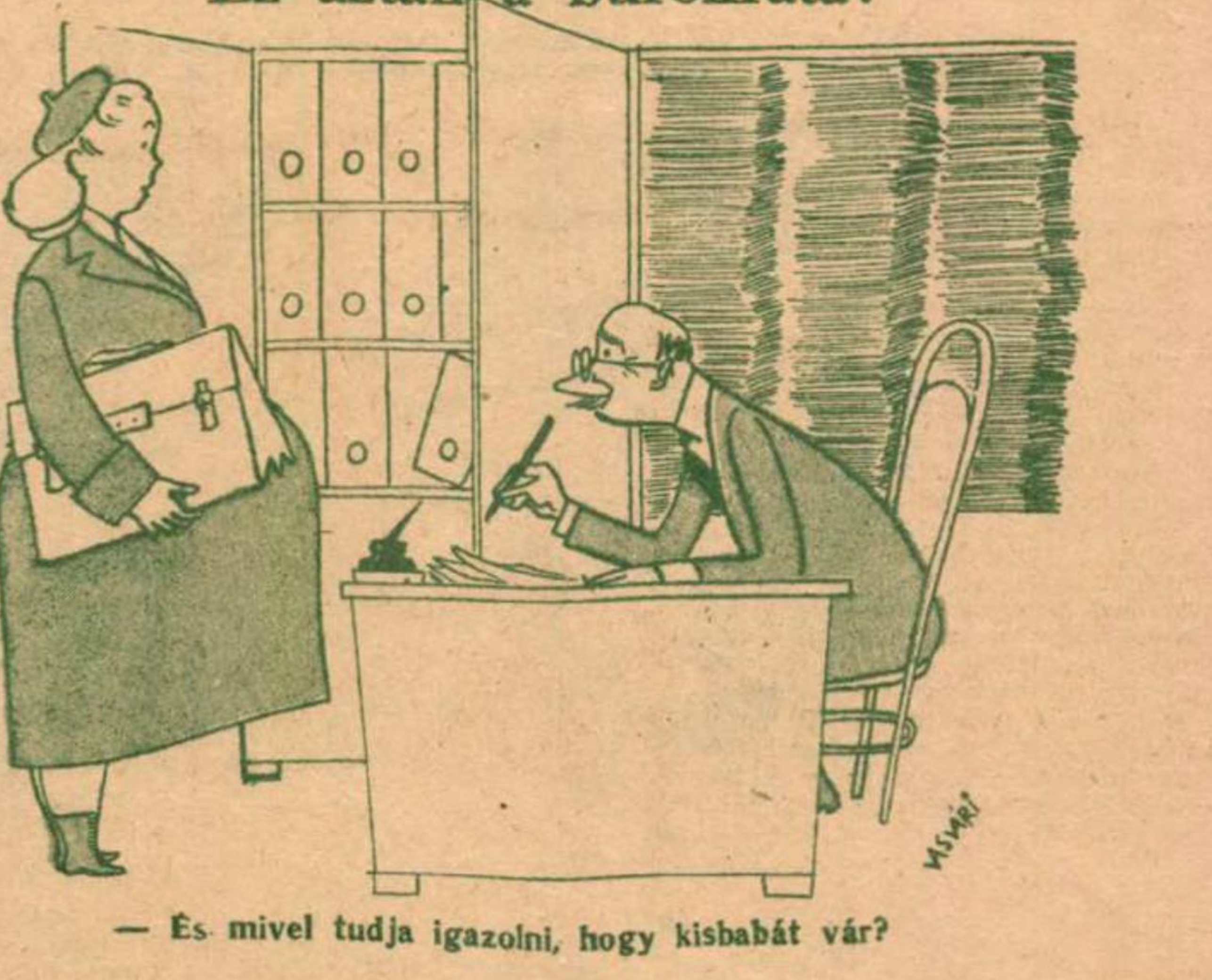

— És mivel tudja igazolni, hogy kisbabát vár?

Sok az igazolatlan mulasztás az üzemekben

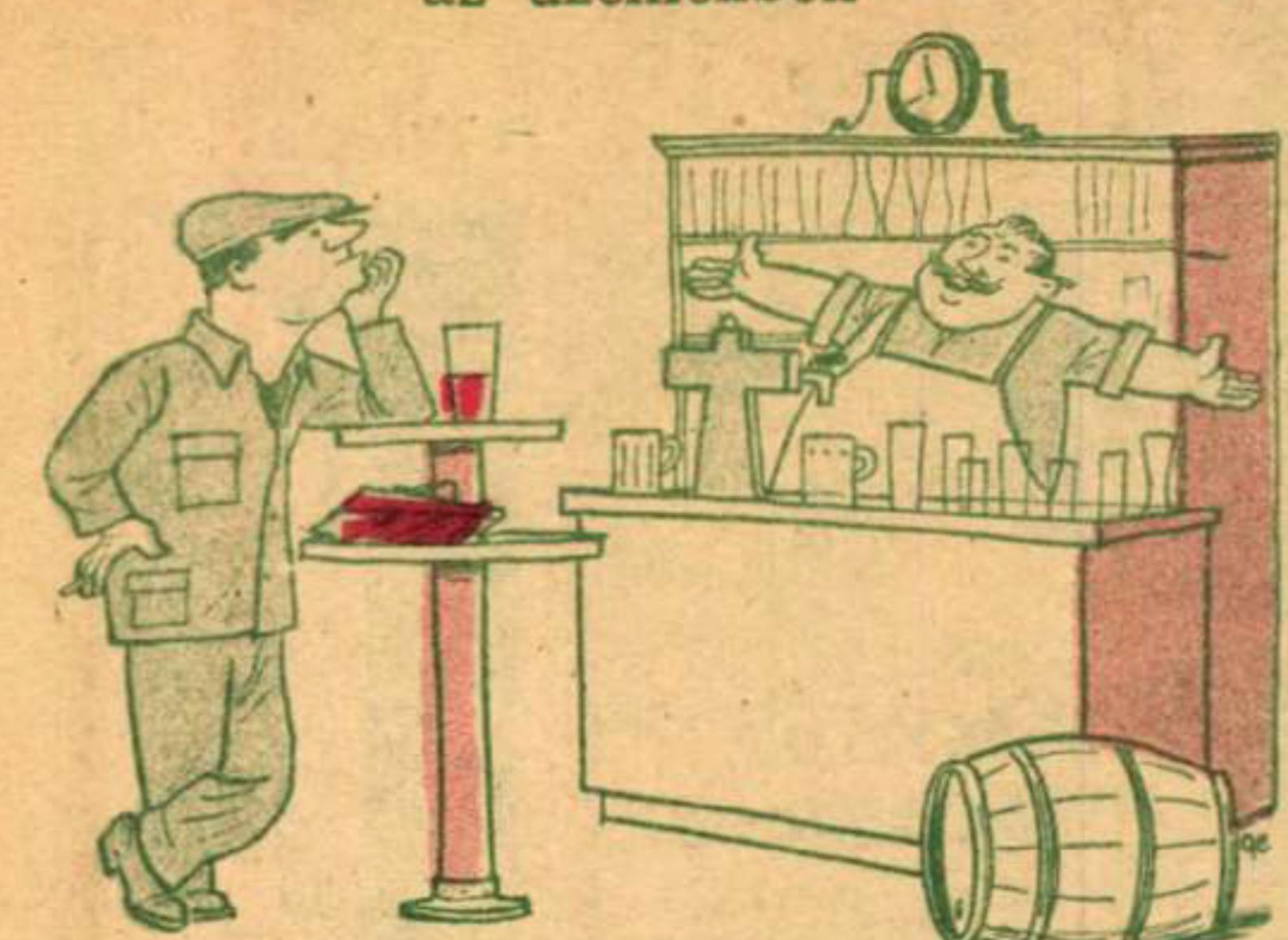

Munkás: Na, ma megint alaposan elkések az üzemből . . .

Csapos: Sajnálom, de az én igazolásomat nem fogadják el!

Trùman az orvosnál

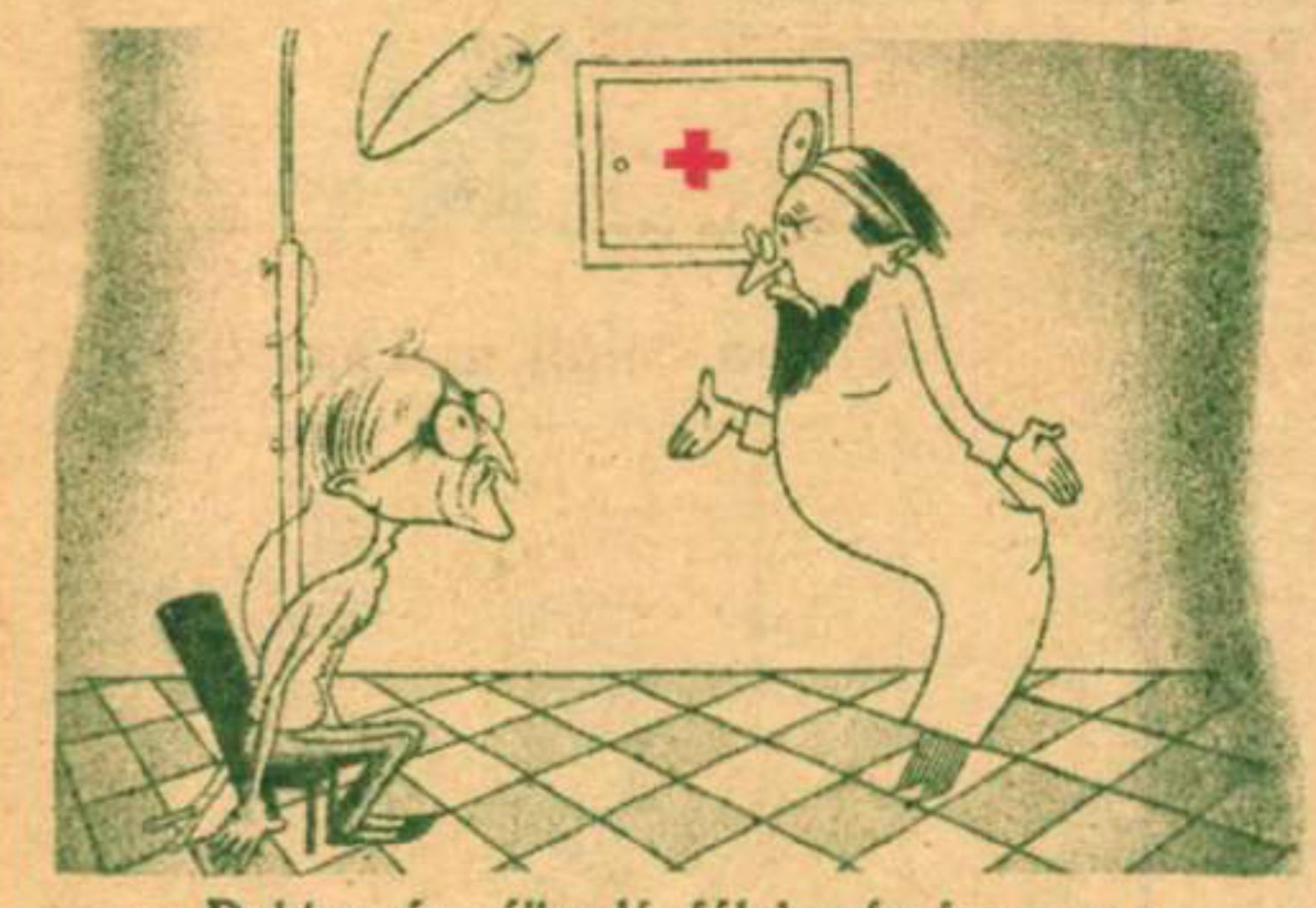

— Doktor úr, állandó félelemérzésem van.

— Nem csodálom. A maga helyében nekem is lenne.

LUDAS MATYI SAJTÓSZEMLÉJE

SZPILKI, VARSÓ

Egy alkalommal, Mark Twain társaságában, egy teleküzér, aki az indiánok kizsákmányolásából gazdagodott meg, azzal dicsekedett, hogy ami rajta van, az mind a lehető legdrágább.

— Nézzék, — mutatta — ez a nyakkendő 25 dollárba került.

— Igen — felelte erre könnyedén Mark Twain — ma így van ez az Egyesült Államokban: azok hordják a legdrágább nyakkendőket, akiknek elegendő lenne egy közönséges kötél is.

DIKOBRAZ, PRÁGA

A nyúl és a csiga két fej salátában fogadott, hogy melyikük lesz hamarább a szomszédos falu veteményeskertjeiben. Nekivágtak a célnak és a csiga harcminchatórás szorgalmas kúszás után elsőnek érkezett be a célba. A nyúl, fáradtan és agyonhajszoltan három hét mulva futott csak be.

— Hol voltál ilyen sokáig? — kérdezte a kipihent és jóllakott csiga.

— Sokáig? — mérgelődött a nyúl. — Jó vicc! Betartottam a hivatalos utat!

STRSEL, SZÓFIA

Egy férfi állt a Themze partján, s már éppen be akarta vetni magát a vízbe, mikor karonragadta egy rendőr.

— Ne tegye ezt, fiatalember, — mondta neki. — Nem szabad rögtön kétségbe esni. Hiszen nem állunk még olyan rosszul. Jöjjön, megbeszéljük a dolgot.

Fél óra mulva közösen ugrottak be a Themzébe.

ROHÁCS, BRATISLAVA

A bűnügyi szakértők tapasztalata szerint a gyilkosok mindig visszatérnek bűntettük elkövetésének színhelyére.

Ez lehet a magyarázata annak, hogy Jules Moch már harmadszor tért vissza Franciaország belügyminiszteri székébe.

Tito Amerika gyarmatává tette Jugoszláviát

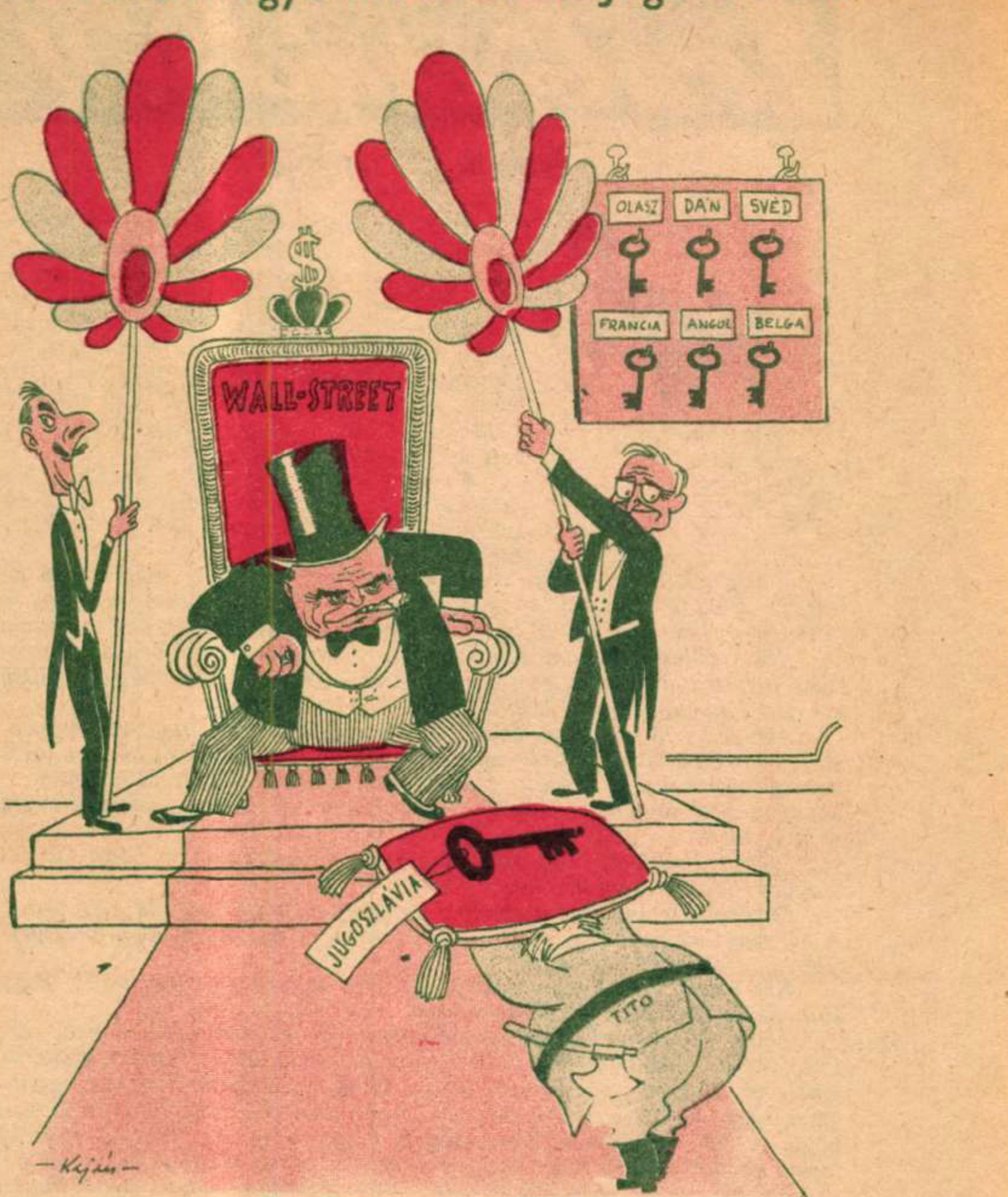

egy és más...

(FÜLGOLYÓ.)

A fülgolyót egy illatszertár kirakatában pillantottam meg a minap, s azonnal felismertem benne a fecsegés egyetlen ellenszerét. A Neptun-védjegyű vízhatlan golyócska ugyanis a fülbe helyezve tökéletesen véd minden zajtól, olcsó ára lévén bárki beszerezheti, s egy doboz belőle családi használatra elegendő, lévén benne hat darab.

Holnap veszek magamnak fülgolyót, holnapután már nem leszek olyan ideges, ha az utcán vagy villamoson ismerős áll elém, hogy viccet meséljen, vagy más módon tartson föl a dolgaimban. Csak bólogatni fogok szelíden s az illető nem is fogja sejteni, hogy a két fülemben Neptun-védjegyű fülgolyócskát viselek, attól hallgatom olyan nyugodtan, amit beszél.

Titokban bízom abban, hogy rövidesen forgalomba kerül egy újabb golyócska is, amely a nyakra helyezve bólogat, s így aztán semmi dolgom sem lesz a sok feleslegesen locsogóval.

●

(KEGYETLEN SORS.)

— Tudod kérlek — panaszkodik távoli rokonom — egyre nehezebb a magamfajta tisztviselő helyzete. Nálunk félnyolckor kezdődik a hivatal, Zuglóból járok a Lágymányosra, hat órakor kell felkelnem. Csak így érek be pont félnyolcra.

— Dehát ha beérsz, mi a baj? — kérdem tőle meleg együttérzéssel.

— Az a baj — felelj — hogy mindez csak eddig volt így, holnaptól kezdve még korábban kelhetek. Nem fogom tudni kialudni magam.

— Korábban kezdődik a hivatali munka?

— Nem. Az változatlanul félnyolc. Ellenben kérlek szépen a bélyegzőórát, ami eddig közvetlenül a kapu alatt volt, s amit pont félnyolckor mindig elértem, most beljebb vitték vagy húsz lépéssel.

●

(RÖCSÖK.)

Beszélgetek valakivel s egyszerre csak azt mondja: „Erre aztán úgy otthagytam, mint a röcsök."

— Mit mondtál? — kérdezem, mert nem akarok hinni a fülemnek.

— Azt mondtam — ismétli el — hogy erre aztán úgy otthagytam, mint a röcsök.

Szörnyű. Évek óta Budapesten minden hasonlathoz a vöcsök jár. Valaki egyszer kitalálta ezt az ostobaságot a vöcsökkel, s a közhasználat szentesítette. A vöcsök teljesen kiszorította a pintyet szegényt, dehát mindegy: madár, az madár.

A vöcsköt már megszoktuk, a vöcsök polgárjogot nyert, rendben van. És most jön egy ember és azt mondja: röcsök. Mi az, hogy röcsök? Hogy a barátját úgy otthagyta, mint a vöcsök, azt értem, mint a vöcsök. Na de röcsök: hogyhogy röcsök? Hogy szabad ennyire kitekerni édes anyanyelvünket?

T. L.

Aminek nem szabadna lennie

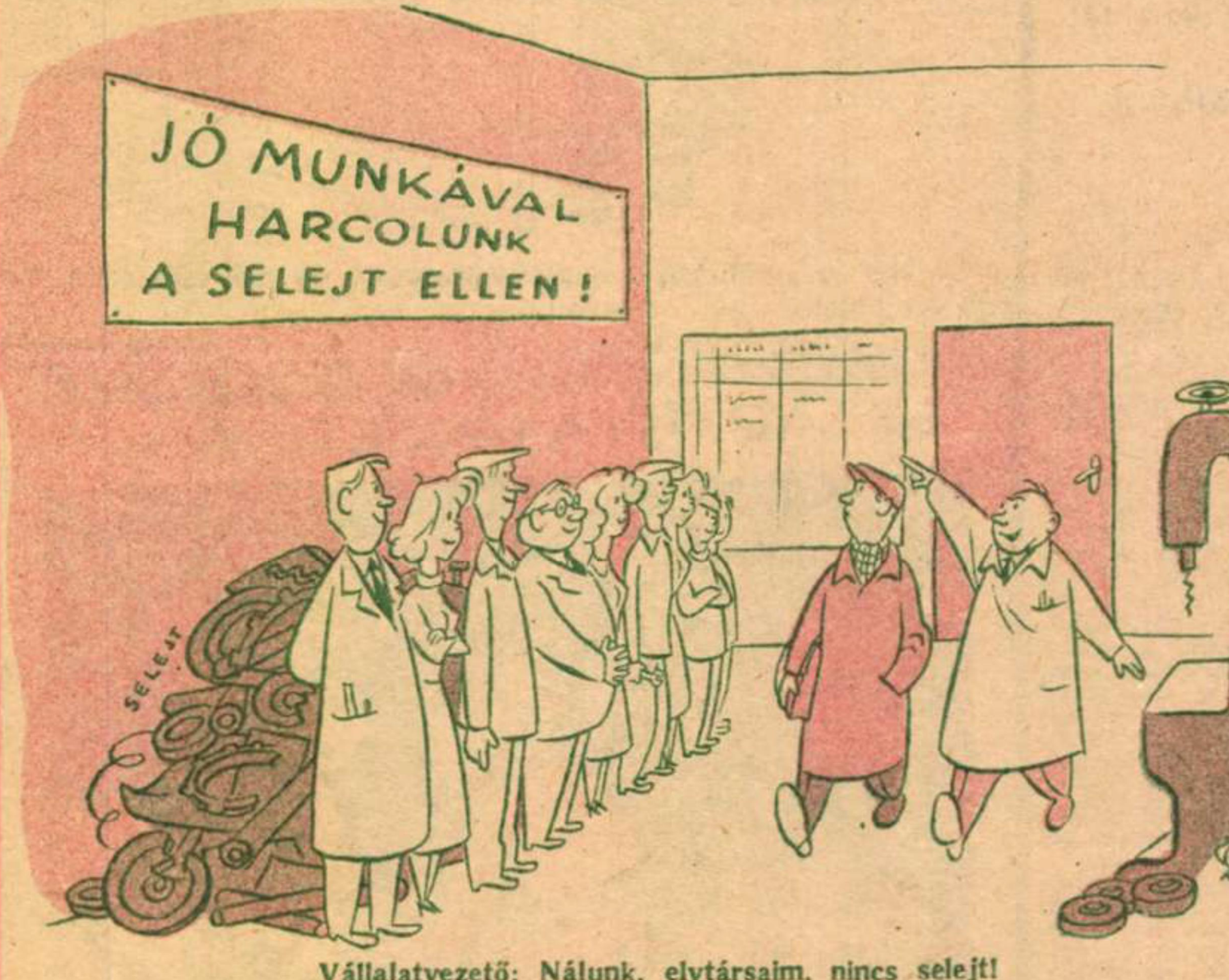
JÓ MUNKÁVAL HARCOLUNK A SELEJT ELLEN!
SELEJT

Vállalatvezető: Nálunk, elvtársaim, nincs selejt!

MEGNYÍLT A MŰJÉG!

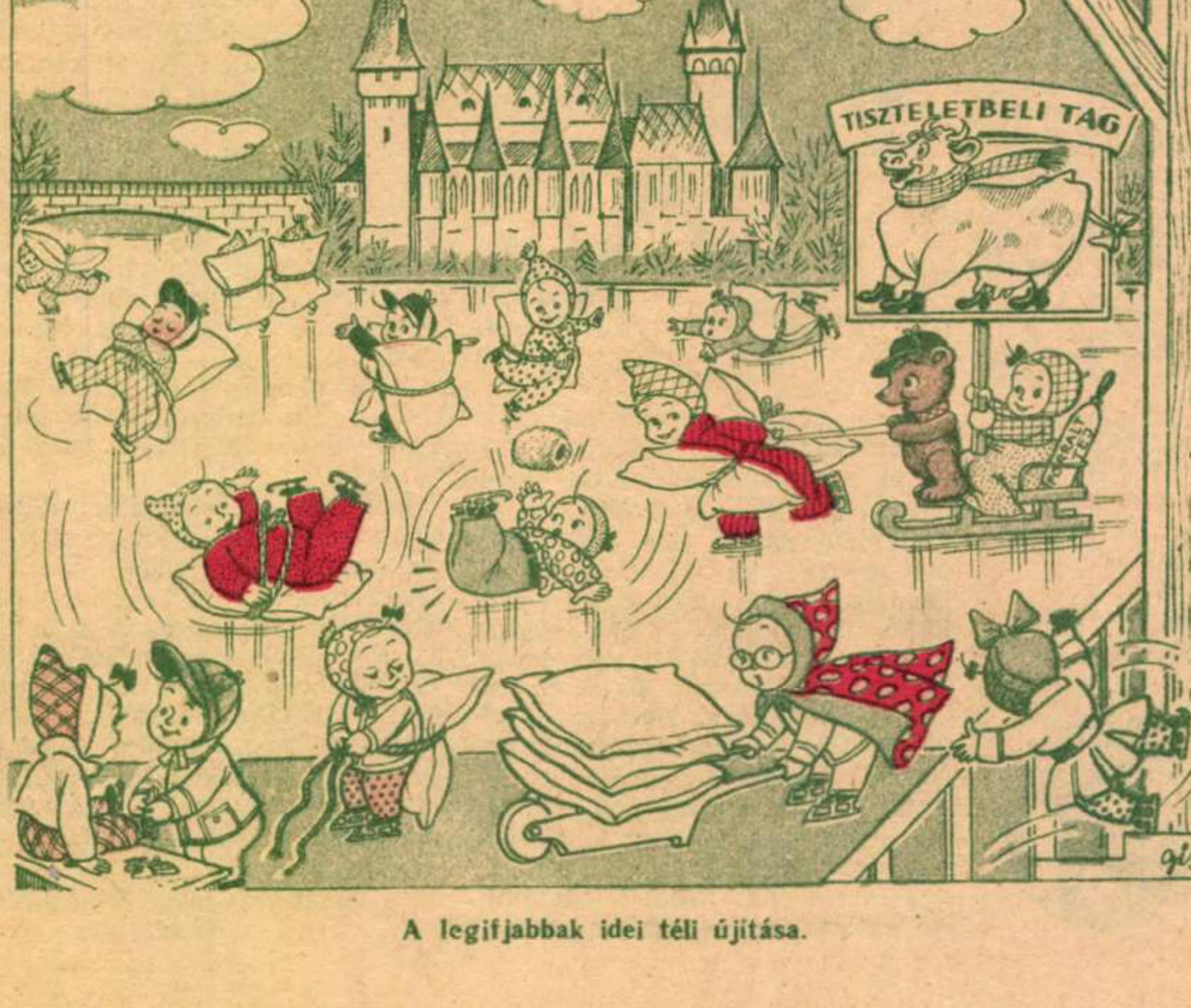

A legifjabbak idei téli újítása.

Darvas Szilárd:

A fű meg a haj

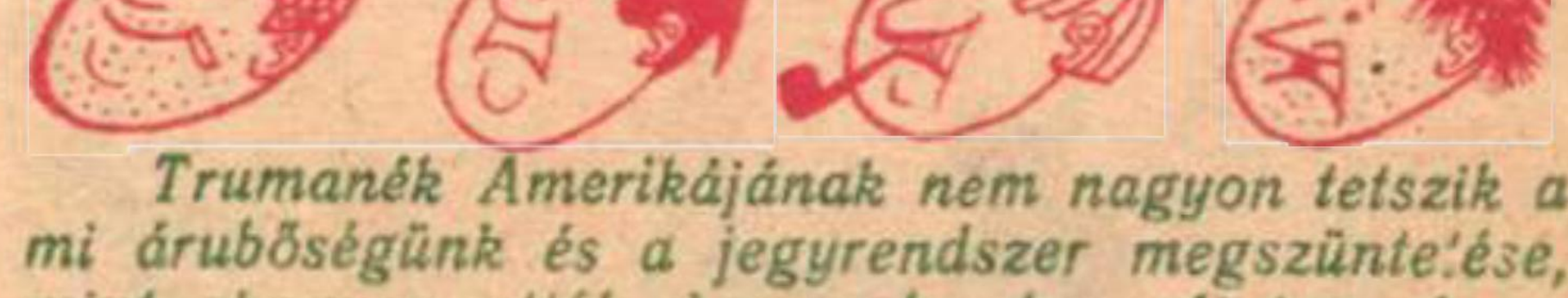

Trumanék Amerikájának nem nagyon tetszik a mi árubőségünk és a jegyrendszer megszüntetése, mint ahogyan attól sincsenek elragadtatva, hogy nálunk a munkanélküliséget is sikerült felszámolni. Érthető. Nekik mindkettőt illetően egészen egyéni elgondolásaik vannak s csak egy kicsit kell az embernek emlékeiben lapozgatnia, hogy e csodálatos módszerek eszébe jussanak.

Itt van például ez a Dr. C. F. Schnabel, Kansas City-beli élelmezési szakértő, aki a New York Times tanúsága szerint nem is olyan régen jelentette ki, hogy az éhező európai emberek sorsán nagyot lehetne lendíteni, ha füvet ennének. Szakvéleményéhez hozzáfűzte, hogy mintegy hárommillió embert lehetne ilymódon olcsón és kitűnően táplálni.

Ilyeneket ajánlott ez a dr. Schnabel, akihez képest a megboldogult Forrestal meg nem értett zseninek számít. Valóban óriási szakértelem kell annak megállapításához, hogy ha az emberek füvet ennének, megszűnnének élelmezési gondjaik. Ily módon egész Európában megoldanák a naponta háromszori bőséges étkezés problémáját, miáltal a menükártyán például a következő komplett reggeli szerepelne:

Nagy csésze kutyatej, plusz lucerna, v. kökörcsin, v. kankalin. Fű tetszés szerint. Az árakban a forgalmi adó már benne van.

De a munkanélküli-kérdésnek is megvan Amerikában a maga külön schnábele. Ezt Elmer Bobstnak hívják, afféle nagybusiness-ember (magyarul üzletjenki), aki azt a tanácsot adta Amerika középkorú és idősebb férfiainak, hogy „fessék a hajukat, mert megfigyelése szerint az ipari és üzleti életben szívesebben alkalmazzák a fiatalabb embereket".

Hatvanötéves platinaszőke könyvelő legyek New-Yorkban és ne lássam többé a daueromat, ha ez a Bobst nem egy zseniális fickó. A magam részéről az egész kampányt — lévén optimista ember — „sej-haj-akciónak" nevezném, hogy a vidámság is benne legyen és nemcsak a hajat, de a sejet is festeném, hadd legyen még kisebb a munkanélküliség. Csodálatos dolog, hogy eddig senkinek sem jutott eszébe az az életrevaló ötlet, mely szerint az idősebb embereknek ne őszbe, hanem tavaszba csavarodjék a hajuk.

Már látom is lelkiszemeimmel az öreg trotyakos Brown bácsit, az egykori könyvelőt, akit a jólelkű gyárigazgató az első ősz tincs megjelenésekor trotyakon billentett. Látom őt, amint barnára festett hajában piros máslival újra megjelenik és azonnal alkalmazzák zsákhordónak, mert olyan hejre kinézése van. Direkt kirúgnak helyette egy másikat, mire az is hazaszalad és megfesti magát, hogy szintén ellenállhatatlan legyen. A továbbiakban a tőkéseknek már csak egy aggályuk lesz, nevezetesen az, hogy míg a szőkét szorongatják, azt a barnát elszalasztják. Hála a borbélynak meg a fodrásznak, a bobsti segéderők működésével a verseny a jövőben teljesen egyenlő feltételekkel folyik Amerikában: az öregség többé nem jelent hátrányt és a fiatalság előnyt, mindenki egyformán munkanélküli lehet és éhenhalhat.

Épp ezért, míg az amerikai üzletemberek a teljes anyagi kopaszság ellen a saját hajmeresztő cinizmusukat ajánlják, mi megmaradunk a munkanélküliség felszámolása és az árubőség mellett.

Le a bürokráciával!

„Bundás" adója

Apósom „Bundás" nevű kutyája súlyosan megbetegedett. Az állatorvos megállapította, hogy az eb gyógyíthatatlan és hosszú szenvedés vár rá. Ezért 1950 novemberében a Miskolci Városi Tanács gyepmesteri hivatalába vittük, ahol kiirtották. Ezt a tényt a gyepmesteri hivatal írásban igazolta. Azt hittük, hogy ezzel az ügy el van intézve, hiszen „Bundás" „halotti bizonyítványt" kapott és megszűnt adóalany lenni.

Ennek ellenére egy évvel később, 1951 október 22-én felszólítást kaptunk, hogy az 1951-es évi ebadót három nap alatt fizessük be.

A végrehajtás veszélye miatt elmentem a pénzügyi osztályra s elvittem Bundás elmúlási bizonyítványát is. Megmagyaráztam, hogy a kutya már 1950-ben kimúlt, tehát 1951-ben nem kell adót fizetni utána.

Azt a választ kaptam, hogy Bundás erőszakos elhalálozását a hivatalos bizonyítvány bemutatásával jelentenem kellett volna, hogy töröljék az adóalanyok névjegyzékéből.

Azt válaszoltam, hogy abban a hiszemben voltam, hogy ezt a gyepmesternek hivatalból kellett volna jelentenie. Hajlandó voltam tanúkkal bizonyítani, hogy a kiirtott kutya már nincs apósom birtokában és udvarunkban sem lehet felfedezni. Közöltem azt is, hogy kimúlása óta nem is ugat.

Igéretet kaptam, hogy nyomozó megy ki udvarunkba, hogy kiirtott kutyánk holléte után tudakozódjék.

Kérvényt írtam és hat tanúval igazoltam, hogy Bundás már nincs. A kérvényt személyesen vittem be a pénzügyi osztályra, ahol megígérték, hogy elintézik az ügyet.

Két héttel ezelőtt nyomozó jelent meg nálunk és kijelentette, hogy Bundás halálát sikerült kinyomoznia.

Teljes lett a nyugalom családunkban, de ez a nyugalom nem tartott sokáig. 1951 december 1-én ugyan megnyugtató értesítést kaptunk, amelyben közölték, hogy mivel nincs ebünk, az adót törölték, de ugyanaznap egy másik levelet is kaptunk, amelyben felszólítottak bennünket, hogy az 1950 november 29-én kiirtott kutya után az 1951-es évre 24 forint ebadót három nap alatt, árvereztetés terhe mellett fizessünk be.

Ez már több, mint bürokrácia. Megállapítják, hogy nincs kutya, nem kell adó fizetni és ugyanakkor a nemlétező kutya után dupla adót vetnek ki. Valami itt nincs rendben.

Molnár Sándor gyári tisztviselő
Miskolc, József Attila-u. 42.

Szeretnék megnősülni

Házasodni csak úgy lehet, ha a házasulandók bebizonyítják, hogy megszülettek. Nekem is szükségem volt anyakönyvi kivonatra, ezért negyven nappal ezelőtt írtam Szakcs községi tanácsának és anyakönyvi kivonatot kértem. Vártam két hétig, nem jött meg. Ujra kértem, ismét eltelt két hét, de a kivonat nem érkezett meg. Tizenhárom forint költséggel telefonáltam Szakcsra, de a beszélgetés után sem jött az anyakönyvi kivonat.

Képtelen vagyok megérteni, hogy Szakcs község miért nem akarja, hogy én megházasodjak? Miért ülnek az ügyön? Miért nem intézik el percek alatt a születési bizonyítványok kiállítását?

Attól félek, hogy mire az iratok megérkeznek, elfogy menyasszonyom türelme és ott állok a születési bizonyítvánnyal menyasszony nélkül.

Gyuris István
MÁV-fűtő,
Gyálarét, Kossuth-u. 17.

Segítség, örököltem!

1949 szeptember 3-án meghalt egy távoli rokonom. 1950 március végén megindult a harc az örökösök között. En nem voltam a harcolók között, de édesapám helyett, aki időközben meghalt, engem is az örökösök közé soroltak. 1950 áprilisában felszólítást kaptam, hogy a hagyatéki tárgyaláson jelenjek meg. Tekintettel arra, hogy az örökségre nem tartottam igényt, nem mentem el a tárgyalásra. Megtudtam, hogy az örökség rám eső részét másnak adták. Ennek ellenére a Díj- és Illeték Kiszabási Hivatal (Báthory-utca 12.) örökösödési adót és illetéket vetett ki rám.

Fizetési felszólítást kaptam, hogy fizessem ki az adót és az illetéket. Hiába magyaráztam, hogy az örökségre nem tartottam igényt és egy fillért sem kaptam, — november 27-én vitrinemet 64 forint értékben lefoglalták. Most elviszik a vitrinemet, mert nem akartam örökölni. Ludas Matyi, mentsd meg a vitrinem!

László Györgyné
Bp., II., Bajvívó-utca 1.

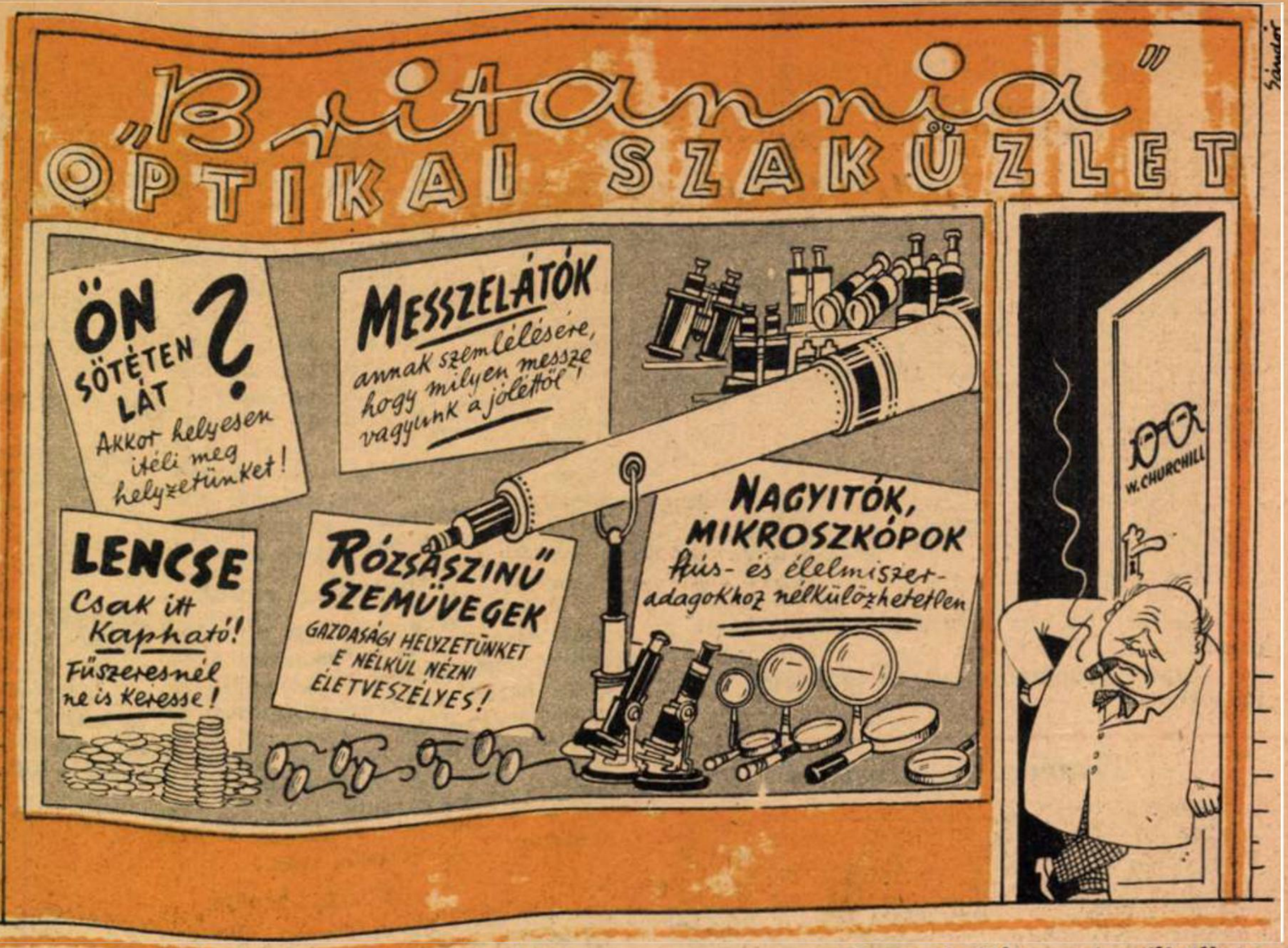
„Britannia"
OPTIKAI SZAKÜZLET
ÖN SÖTÉTEN LÁT?
Akkor helyesen ítéli meg helyzetünket!
MESSZELÁTÓK
annak szemlélésére, hogy milyen messze vagyunk a jóléttől!
LENCSE
Csak itt Kapható!
Fűszeresnél ne is keresse!
RÓZSASZINŰ SZEMÜVEGEK
GAZDASÁGI HELYZETÜNKET E NÉLKÜL NÉZNI ÉLETVESZÉLYES!
NAGYITÓK, MIKROSZKÓPOK
hús- és élelmiszer-adagokhoz nélkülözhetetlen
W. CHURCHILL
Sándor

HALLATLAN!!!

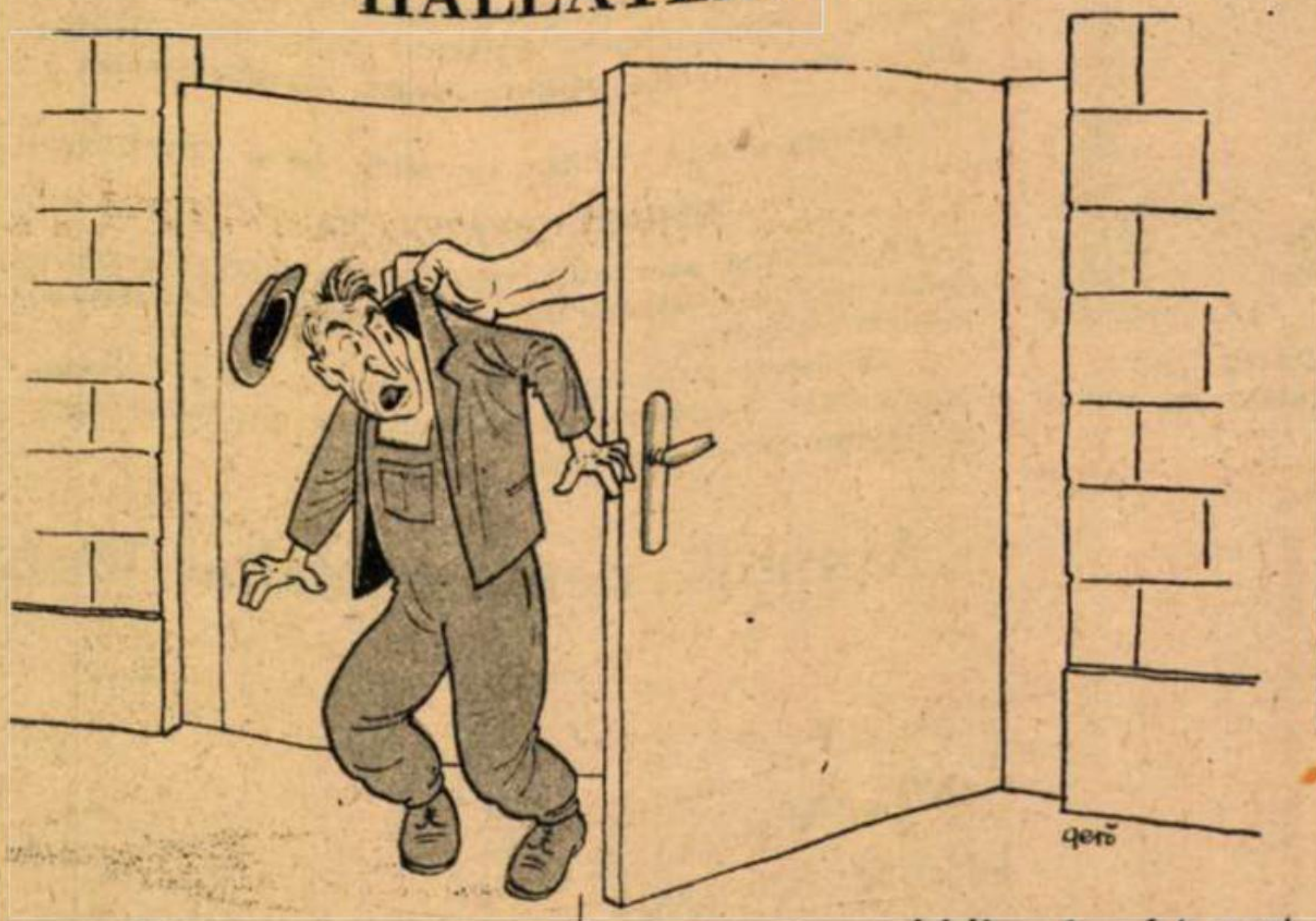

— Hát ez a kollektív szellem? Kitesznek a gyárból csak azért, mert nem dolgozom!

Kapun belüli munkanélküliség

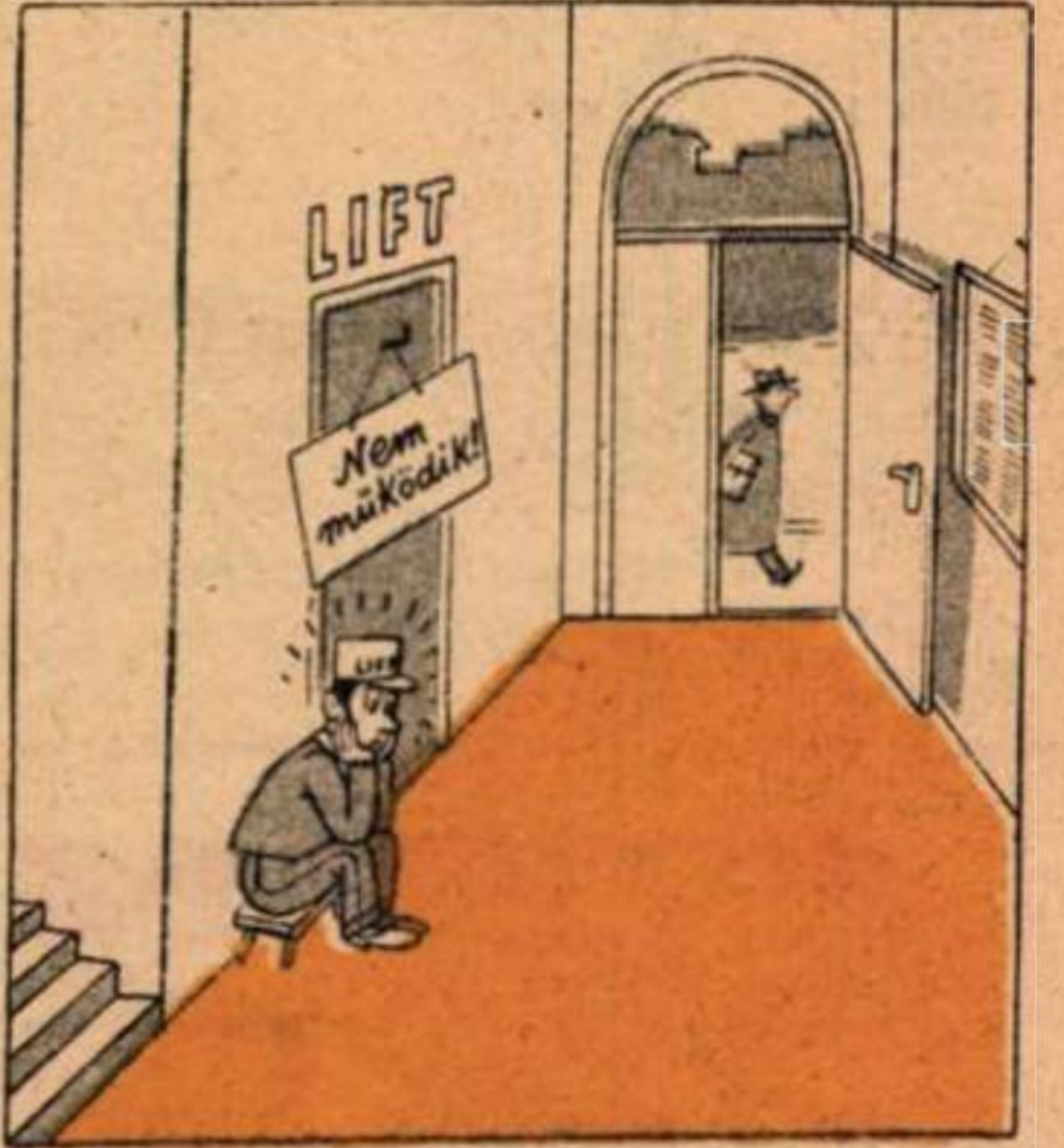

Majomszínház is szerepel az ARTISTA VARIETÉ-ben

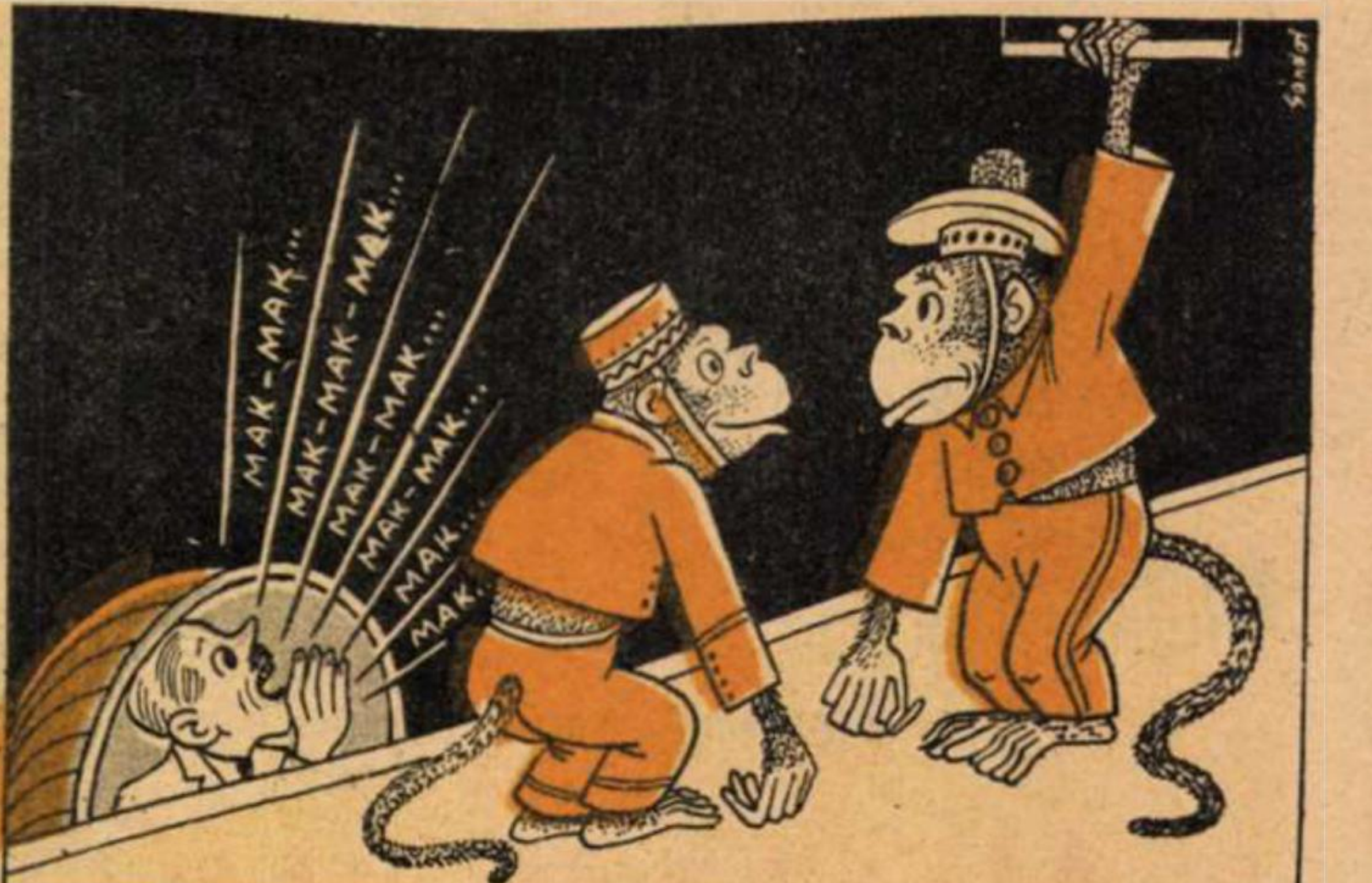
MAK-MAK...
MAK-MAK-MAK...
MAK-MAK...
MAK-MAK...
MAK...
MAK...
Sándor

A lelkiismeretes súgó

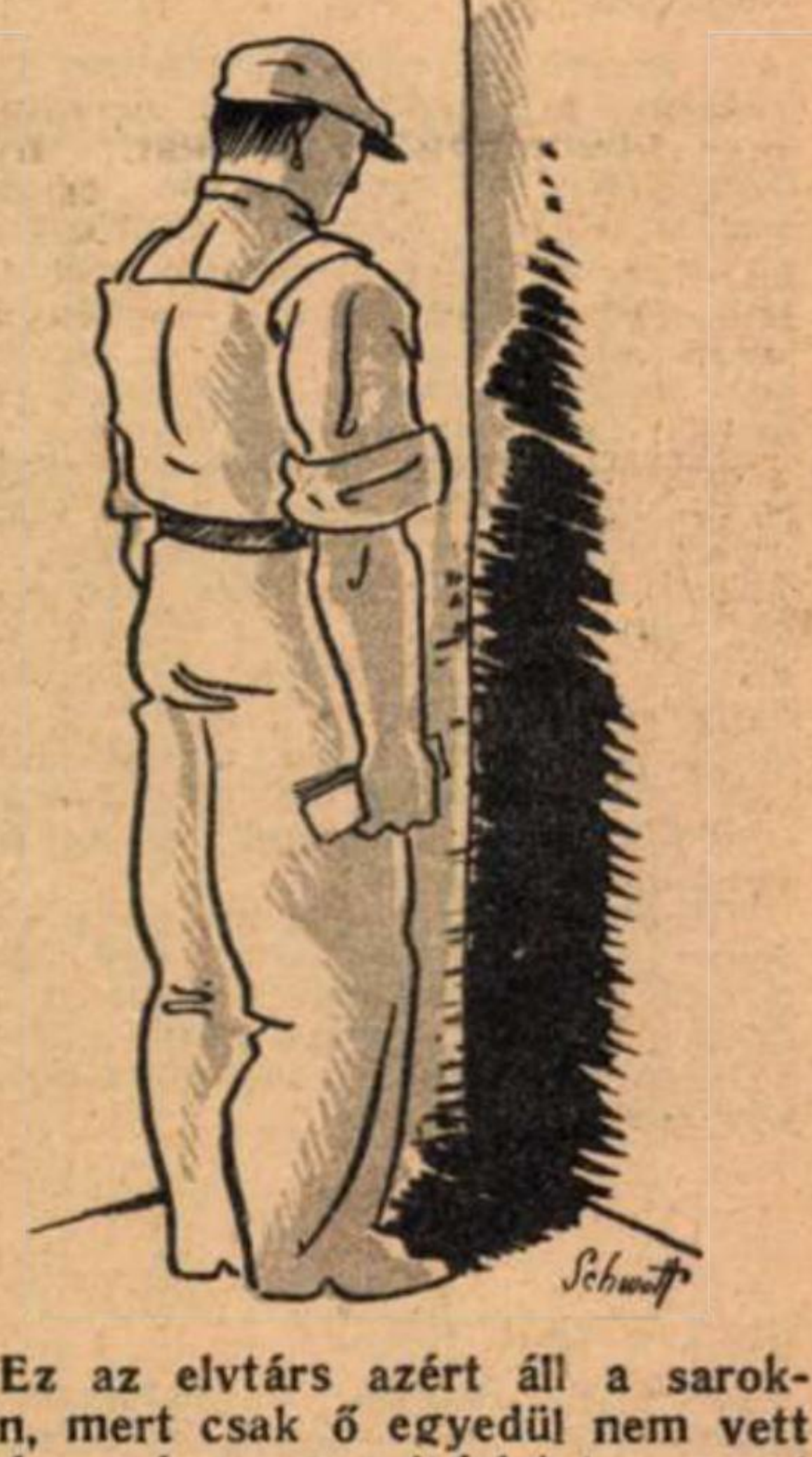

Ez az elvtárs azért áll a sarokban, mert csak ő egyedül nem vett kedvezményes mozibérletet s ezzel megbontotta műhelye egységét.

Ludas Matyi elintézte

A Ludas Matyi megírta, hogy a Fővárosi Villamos „Sajtó- és balesetelhárítás" feliratú bélyegzőt használ. A kritika jogos volt, a bélyegzőt megváltoztattuk.

Fővárosi Villamos V.

November 29-i számunkban megírtuk, hogy Nagyatádon elvették a fonalgyári dolgozók kultúrotthonát. Nagyatád község tanácsa ezzel kapcsolatban a következő választ küldte:

„Sztálin elvtárs születésnapjára elkészül a község kultúrpalotája. A 270,000 forint költséggel épülő székház minden nagyatádi dolgozót szívesen lát. A húsz teremből álló épület a szórakozás és a tanulás szolgálatában fog állani. Szeretnénk, ha a fonalgyári dolgozók is kultúrotthonuknak tekintenék."

Sárdineci Ferenc
V. B. elnök.

HOL A KESZTYŰ?

Mi, a Vasöntőde és Gépgyár gépkocsikísérői két hónapja sürgetjük téli kesztyűnket. A kollektív szerződés értelmében ez jár nekünk. Először az ÜB-titkárnál sürgettük. Az elküldött a védőruha-felelőshöz. Onnan a pénzügyi vezetőhöz küldtek bennünket, majd a bérosztályhoz utasítottak. Onnan a gondnokhoz kellett menni. Itt végre megtudtuk, hogy egyáltalán nem jár nekünk kesztyű, csak rövid bunda.

Szeretnénk, ha a gondnok elolvasná a kollektív szerződést és a gyár végre segítségünkre lenne abban, hogy ne járjunk körbe-körbe jarandóságunk után.

Vasöntőde és Gépgyár
kocsikísérői,
VIII., Asztalos Sándor-u. 9.

GÓL!
Telitalálat Ft 3·30 ért!
TOTÓ

„Kéményseprő fogta csóka"

Szarvason van járásbíróság, a járásbíróságnak van épülete, az épületnek van kéménye. A fűtési idény megkezdése előtt észrevették, hogy a kéményben 5, azaz öt darab csókafészek van. A csókafészkek akadályozták a füst útját, ennélfogva kihivatták a Békésmegyei Kéményseprő Vállalat két kiváló szakmunkását, akik összesen 10 órai összmunkával kiszedték a kéményből az 5, azaz öt darab csókafészket. Ezután a vállalat benyujtotta számláját, miután ingyen még eresz alól sem szednek ki fészket, nemhogy kéményből. A számla végösszege 100 forintot mutatott. A járásbíróság elnöke sokallta az összeget és feliratot intézett az Országos Munkabérmegállapító Bizottsághoz, amelyben közölte, hogy „fenti összeget túlzottnak látom és megkeresem az OMB titkárságát, hogy a felszámítás helyességét felülvizsgálni, s azt velem közölni szíveskedjék, az iratok visszaküldése mellett, hogy a Megyei Kéményseprő Vállalat jelen esetben milyen összegű munkabér felszámítására tarthat igényt." Az OMB titkársága az ügyet három nap alatt áttette a Belkereskedelmi Minisztérium Munkaügyi Főosztályához, hivatkozással a „4.194/1949—164. sz. Kormányrendeletre, illetőleg a 10.402/39/1949. sz. OMB határozatra"...

A Belkereskedelmi Minisztérium nem küldte le szakértőjét a szarvasi járásbíróság kéményébe, — ahogy azt bizonyára az elnök elvtárs várta. Sőt, bizottságot sem küldött ki az erdőkbe, a csókafészkek szedési idejének tüzetes megállapítására. Nem. Hanem elküldte a Ludas Matyinak az iratcsomó másolatát, elrettentő példaképpen arra, hogyan lehet egy apró csókaügyből bürokratikus tengeri kígyót csinálni...

Belkereskedelmi Minisztérium
Titkársága

Ludas Matyi
Főszerkesztő: **GÁBOR ANDOR**
Felelős szerkesztő: **GÁDOR BÉLA**
Szerkesztő: **TABI LÁSZLÓ**
A kiadásért felel:
a Lapkiadó Vállalat igazgatója
Szerkesztőség: VII., Lenin-krt. 9-11.
Telefon: 222-271, 221-293.
Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt 9—11
Telefon: 221-285
Hirdetési osztály:
VII., Lenin-körút 9—11.
Telefon: 221—285.
Előfizetési ügyek: Posta Központi Hírlap Irodája, V., József nádor-tér 1. Telefon: 180-850
Személyes ügyfélszolgálat:
V., Roosevelt-tér 5—6
Budapesti Szikra Nyomda,
V., Honvéd-utca 10
Felelős vezető: Radnóti Károly

Szerkesztőségünk új címe:
LENIN-KRT. 9-11

Egy komisz ebádta az Úttörő Szinházban

Hétfő

Végre sikerült. Szétszereltem. Már csak a kupakról kell leszerelnem az üvegcsövet és akkor kész az egész. Pont mostan kellett ennek a Bulkának feljönni, hogy zavarjon. Mi köze hozzám, a bé-be jár, és marha, de ez nem láccik meg röktön rajta, csak ha megszólal.

— Mér szeded szét a szódásüveget? — kérdezte. — Elromlott?

Hát hallottak már ilyet? Hogy mér szedem szét a szódásüveget? Mintha eztet nem tudná minden rendes ember röktön, az első pillanatban.

— Az eszed tokja romlott el — förmedtem rá. — Hát elfelejtetted, hogy csütörtökön az egész iskola az Úttörő Szinházba megy?

Még akkor se értette. Csak, amikor belerúgtam és ráültem a hasára, akkor mondta nyögve, hogy most már érti. De, amilyen marha, nem értette! No, majd a színházban...

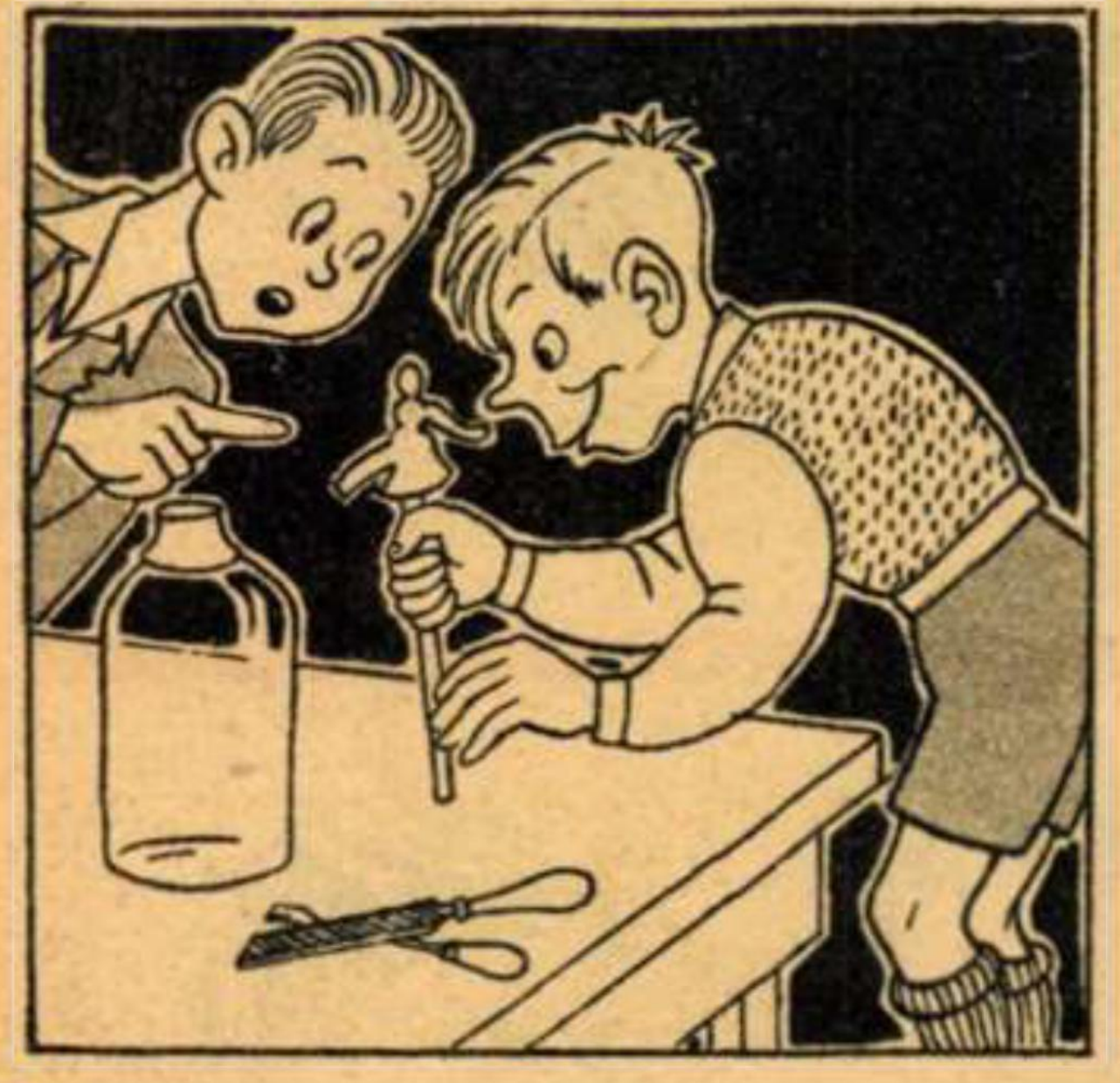

Csütörtök.

Csudára izgatott vagyok. Csak jó helyem legyen. A legjobb, ha oszlop van előttem. Mer attól nem látni engem.

Jó lenne az erkélyen ülni, mer ott egyszer ültem és nagyon jól lehetett lefelé köpni. Igaz, hogy a tanítónk észrevette és hijába magyaráztam neki, hogy csak aztat akartam kipróbálni, hogyan viszonyul az erkély a földszinthez, ő eztet nem értette meg. Amikor nem nézett oda, gyorsan ledobtam egy almacsutkát. Eztet nem ajánlom senkinek, mer vissza tudják dobni, nem úgy, mint az előbbi viszonyulást, mer aztat nem lehet fölfelé...

*

Mind befutottunk a helyünkre, mer kinyitották az ajtókat. Ilyenkor, meg a szünetekben csudára köll futni, meg ugrálni, mer attól jól hullik a vakolat a falakról és a korlátot is lehet rángatni, mer egyszer majd kitörik.

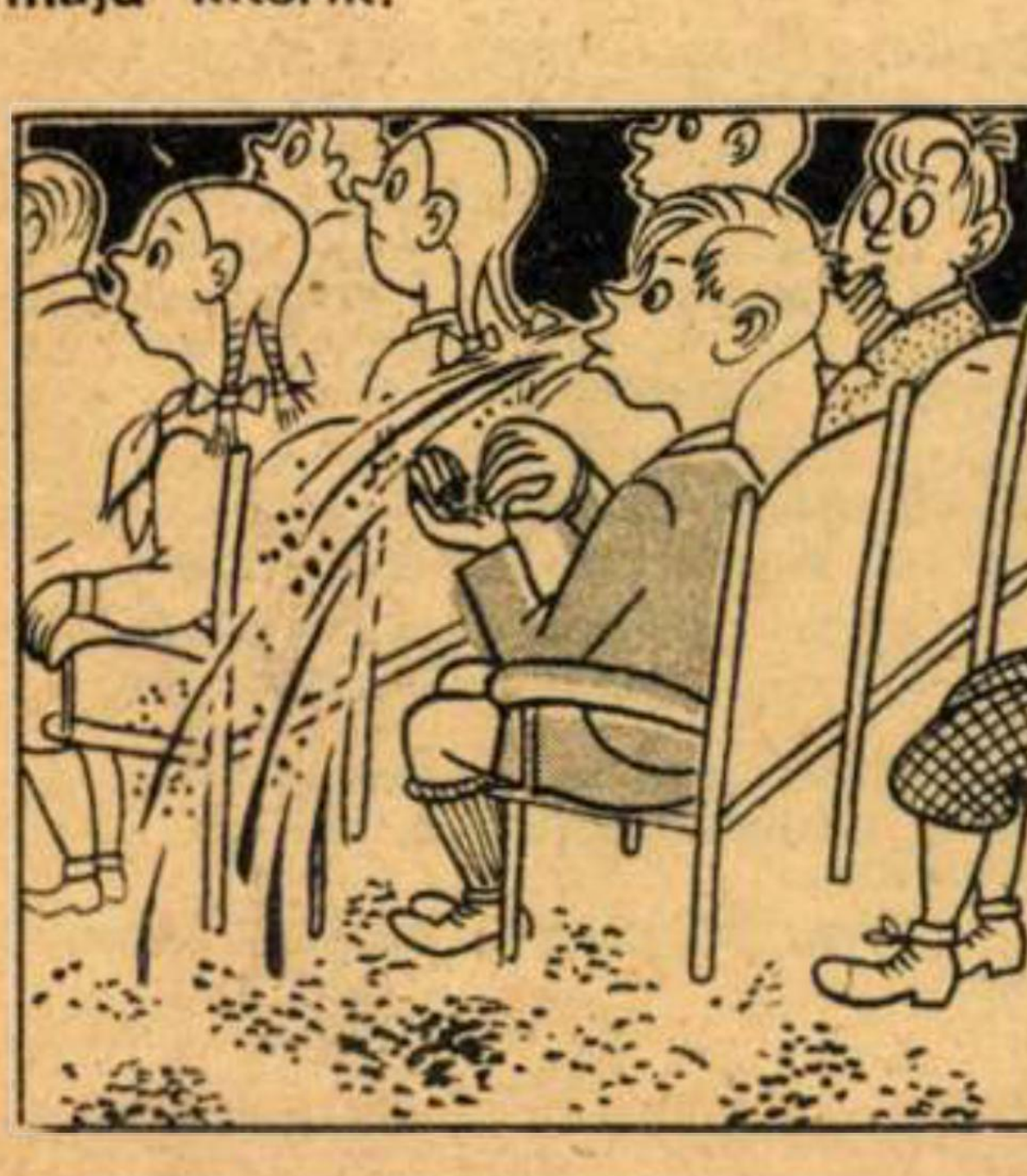

Csuda jó helyem van. Mellettem a Vilcsek, meg a Turósi tökmagot esznek. Ez egy nagyon csúnya szokás. Mer enni általában szeretik, de én tudom, hogy a színházi takarítónénik nem szeretik, mer nagy szemetet csinál és tele megy vele a padló és nehéz kitakarítani a székek közül. Én ezér nem hozok sohase tökmagot a szinházba. Csak napraforgómagot. Mer ezzel is éppen olyan nagy szemetet lehet csinálni és ez legalább bele is megy a padló repedésébe és az istennek se lehet kipiszkálni onnét.

*

Elkezdték. A Ludas Matyit jáccák. Milyen jó, hogy én előre megnéztem, hogy mit adnak. Mer én nagyon szeretem a Ludas Matyi című lapot is, mer jó nagy formája van és elég kemény papirja, úgy, hogy nagyon jó galacsinokat lehet csinálni belőle. Csak jöjjön előbbre a szinpadon a Ludas Matyi, majd egy ilyen keménypapír-galacsint fújok az arcába.

*

Az előadás előtt kijött egy ember és azt mondta, hogy magatartási verseny lesz az egyes csapatok között és a végén könyvet is adnak a legjobb csapatnak. Eztet biztosan én nyerem, mer az lehetséges, hogy a tanulásommal vannak kis bajok, — annyit mongyák nekem, hogy a végin én is elhiszem — de az biztos, hogy úgy tartom magam, hogy könyvet érdemlek. Most is, például már öt perce folyik az előadás és még csak kétszer utánoztam a kecskebékát és egyszer huhogtam, pedig nagyszerű száj-zajokat tudok még ezeken kívül is.

Arról meg igazán nem tehetek, hogyha felteszem a ballábamat az előttem ülő székének támlájára, a jobblábamat meg nekifeszítem a szomszédom ülésének lábához, közben a saját székkarfámat két kézzel rázom és ide-oda csúszkálok az ülésen, akkor a székem nyikorog...

A hülye Bulka ott ül mögöttem és amilyen marha, figyeli az előadást. Hátrafordulok és megbököm.

— Idenézz, te ló!

Azzal előveszem a zsebemből azt az üvegcsövet, amit a szódásüvegről reszeltem le, belehelyezek egy gabonaszemet, aztán a szájamhoz emelem és teliitüdővel kifújom. A fene egye meg! Hát nem éppen abban a pillanatban kellett lehajolni a kövér Döbröginek... Ugy ki van parnázva mindenfelől, meg se érezte, hogy nekiment a gabonaszem az oldalanak, ami lent van neki, egész hátul.

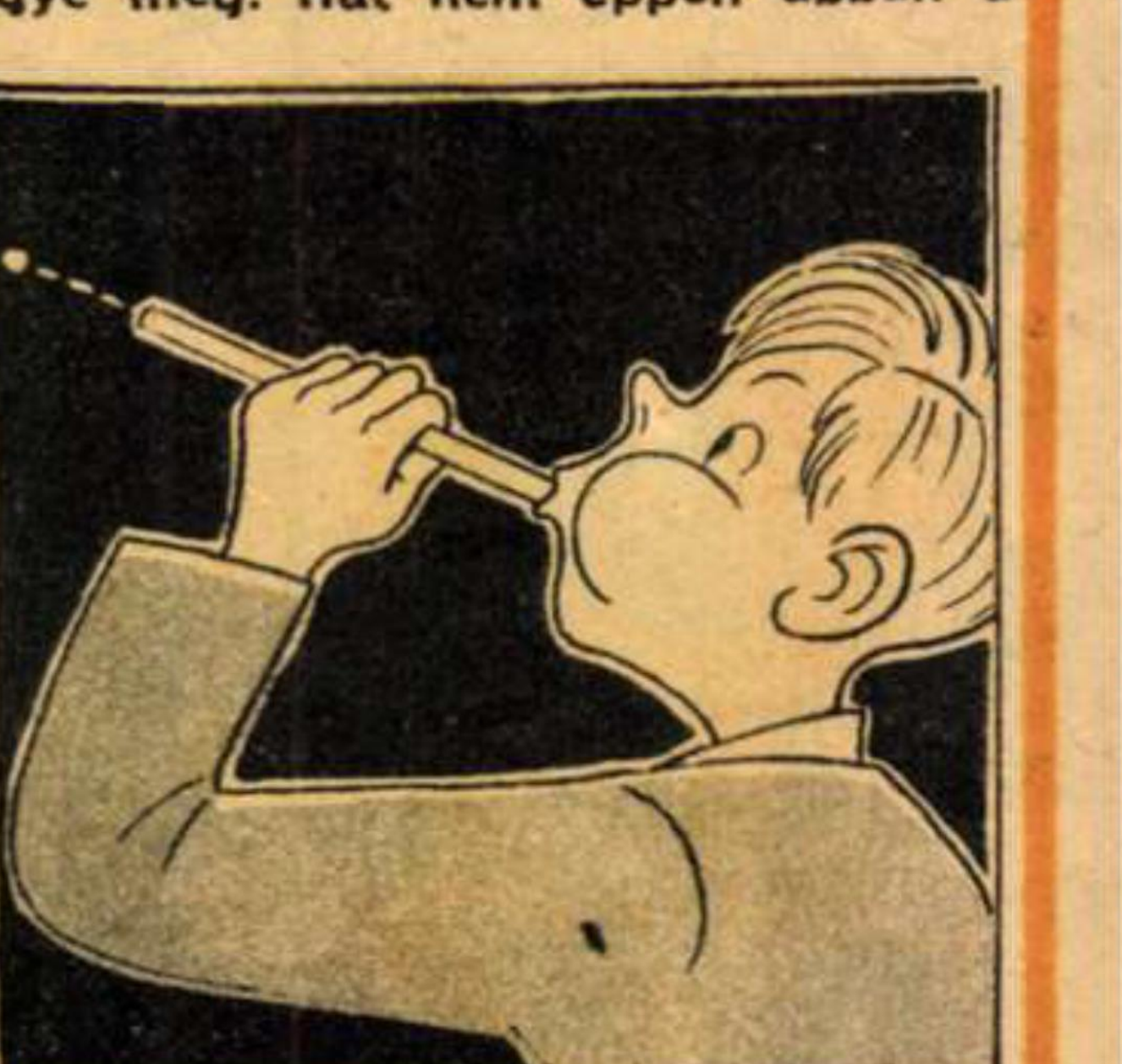

*

A negyedik felvonásban mostan behozták a Döbrögit a paplanba, ez csak jó célpont, most előveszem a csúzlimat és... Tessék? Hogy azonnal jöjjek ki? Kérem szépen, én... én... teccik tudni bácsi kérem, nem is csináltam semmit, csak... csak...

Ez a bácsi nem szól semmit, csak fogja a kezem és visz magával. És egyszercsak ott álltam a szinpadon és mindenki engem nézett, a Bulka is, a vizenyős szemivel. És a bácsi aztat mondta, hogy engem figyelt egész előadás alatt (szép kis dolog, azér jár szinházba, hogy szegény gyerekeket figyeljen és ne az előadást) és én mindenféle rendetlenséget csináltam és mostan hoznak egy kis asztalt a szinpadra és én rakjak ki mincent, ami a zsebembe van. És... és nekem vörös lett a fülem (de mindaketto)... és kiraktam sorba a fuvócsövet, meg a fél kiló gabonaszemet, meg a papírdobozba a papírgalacsinokat, meg a rézfütyülőt, (amit csak azér hoztam, hogyha elfárad a szájam), meg a csúzlit, meg a parittyát (amit csak azér hoztam, hogyha elromlik a csúzli), meg a kavicsokat (amiket csak azér hoztam, hogyha elfogy a papírgalacsin). És akkor már többet nem raktam ki, de a bácsi belenyúlt a zsebembe és kivett még egy pár darab pukkanó patrónt, egy vízipuskát (csak félig volt megtöltve), két kiló napraforgómagot, meg egy döglött egeret (amit igazán nem akartam feldobni a szinpadra, mer a földszintről aztat nem is lehet, csak az erkélyről.)

És akkor a bácsi azt mondta, hogy mit szólnak ehhez a pajtások, mit érdemel az olyan, aki így felszerelve jön az Uttörő Szinházba? És mindenki kiabálta, hogy csúnya dolog... büntessék meg... ne jöhessen többé színházba...

És a Bulka felállt és úgy süvített:

— Börtönbe vele!

És én nagyon megijedtem, mer a börtön az nagyon rossz lehet. De a bácsi megmagyarázta, hogy nem börtönt érdemlek, hanem a pajtásaim az iskolában magyarázzák meg nekem, hogy mit jelent a szinház és hogyan kell ottan viselkedni.

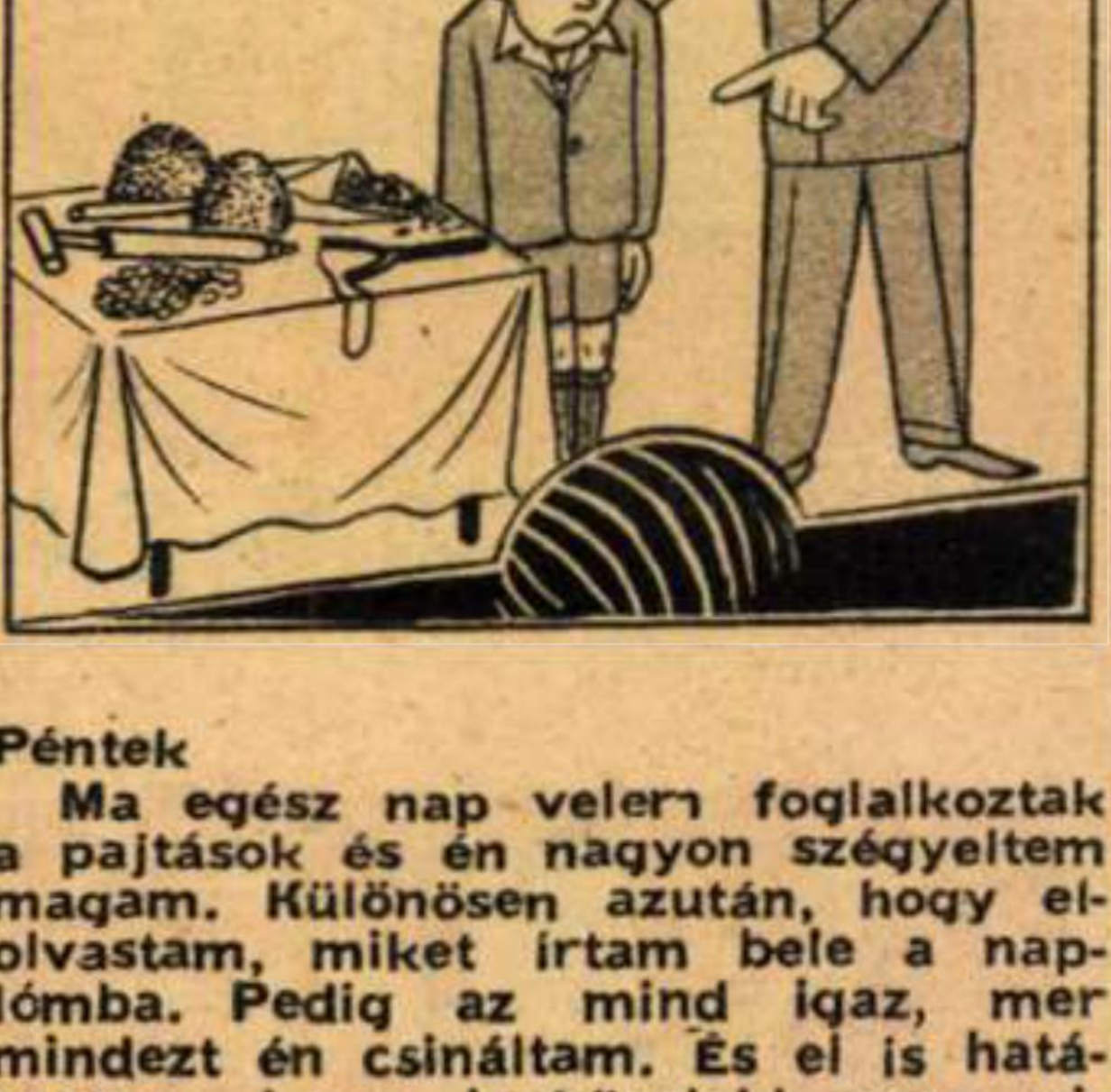

Péntek

Ma egész nap velem foglalkoztak a pajtások és én nagyon szégyeltem magam. Különösen azután, hogy elolvastam, miket írtam bele a naplómba. Pedig az mind igaz, mer mindezt én csináltam. És el is határoztam, hogy legközelebb nem viszek magammal semmit se a zsebembe, legfeljebb zsebkendőt, mer hátha szomorú a darab és akkor jó, ha van mibe törölni a szememet.

És... ma délután, megint elmentem az Uttörő Szinházba, de csak akkor, amikor már vége volt az előadásnak és odamentem a ruhatárhoz. Mer ott van egy tábla; KABÁTOT, KALAPOT, ERNYŐT A NÉZŐTÉRRE BEVINNI TILOS... És én egy széndarabbal hozzáírtam; ÉS CSÚZLIT, FUVÓCSÖVET, GALACSINT, PARITTYÁT ÉS NAPRAFORGÓMAGOT IS!

Mer hadd tanuljanak mások is az én példámból!

Lejegyezte: Vajda Albert
Lerajzolta: Sándor Károly

Kényes vendég

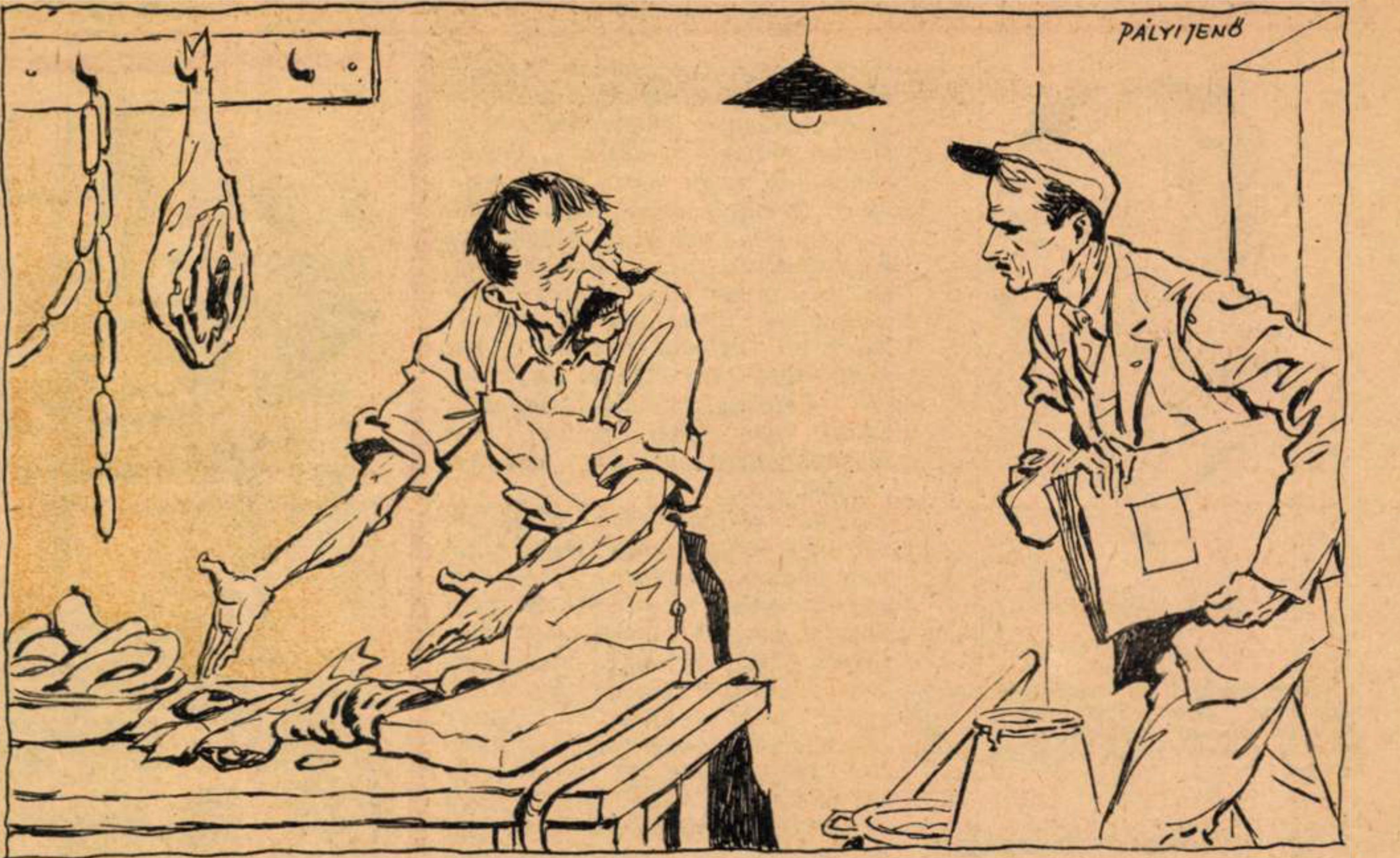

— Jó, hogy jön, szomszéd, egyék egy kis disznótorost!
— Köszönöm, nem kérek.
— Hát egy kis kolbászt?
— Köszönöm, nem kérek.
— Hát akkor talán ezt a szép oldalszalonnát?
— Köszönöm, nem kérek.
— Hát maga semmit se kér?
— De igen. A vágási engedélyt kérem.

Eisenhower és az olaszországi árvíz

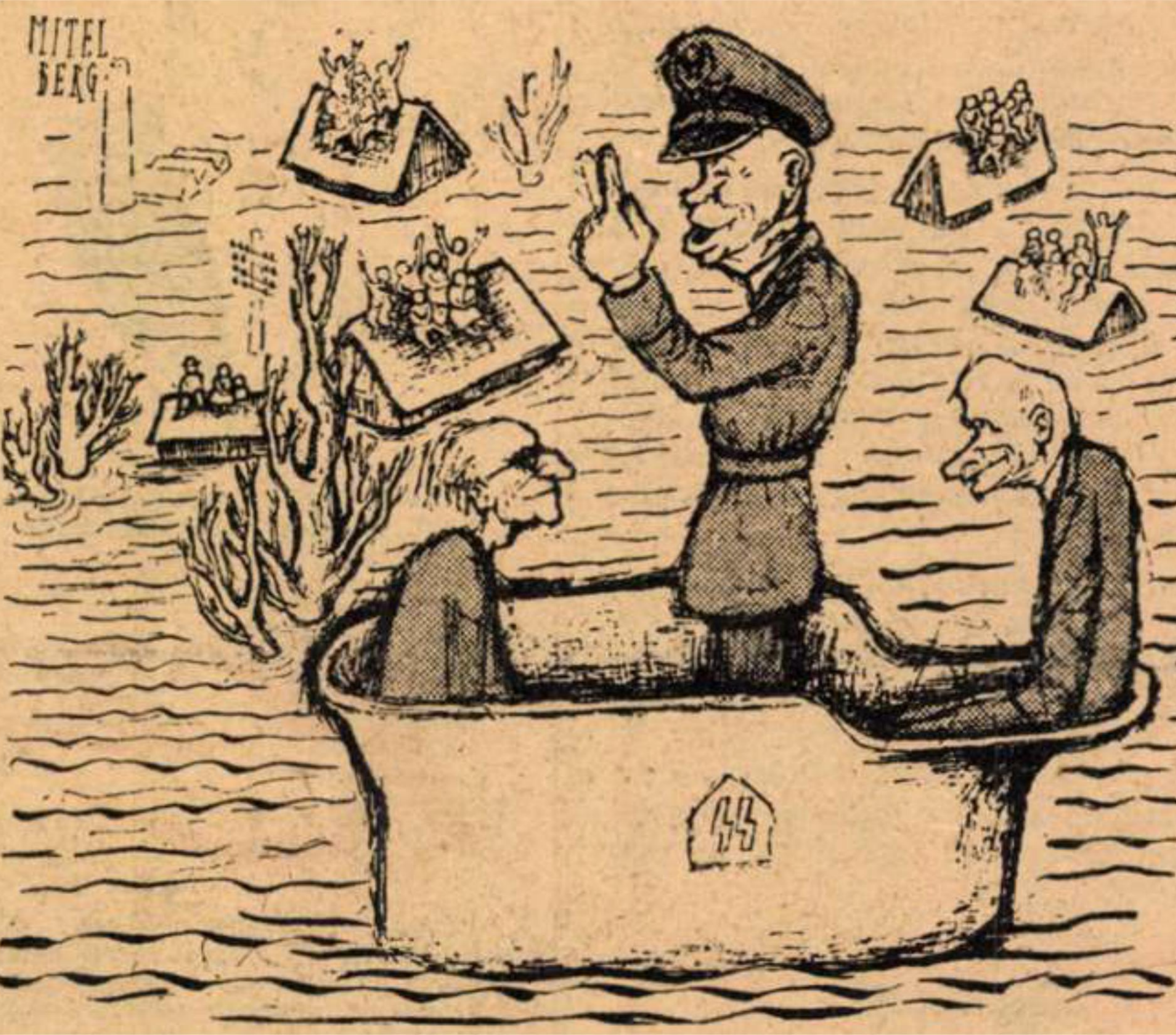

— Uraim, a legsürgősebb feladat az európai hadsereg megteremtése...

(Mitelberg rajza a l'Humanitéből.)

Hármas szereposztásban készül a Nemzeti Színház a Hamlet-re

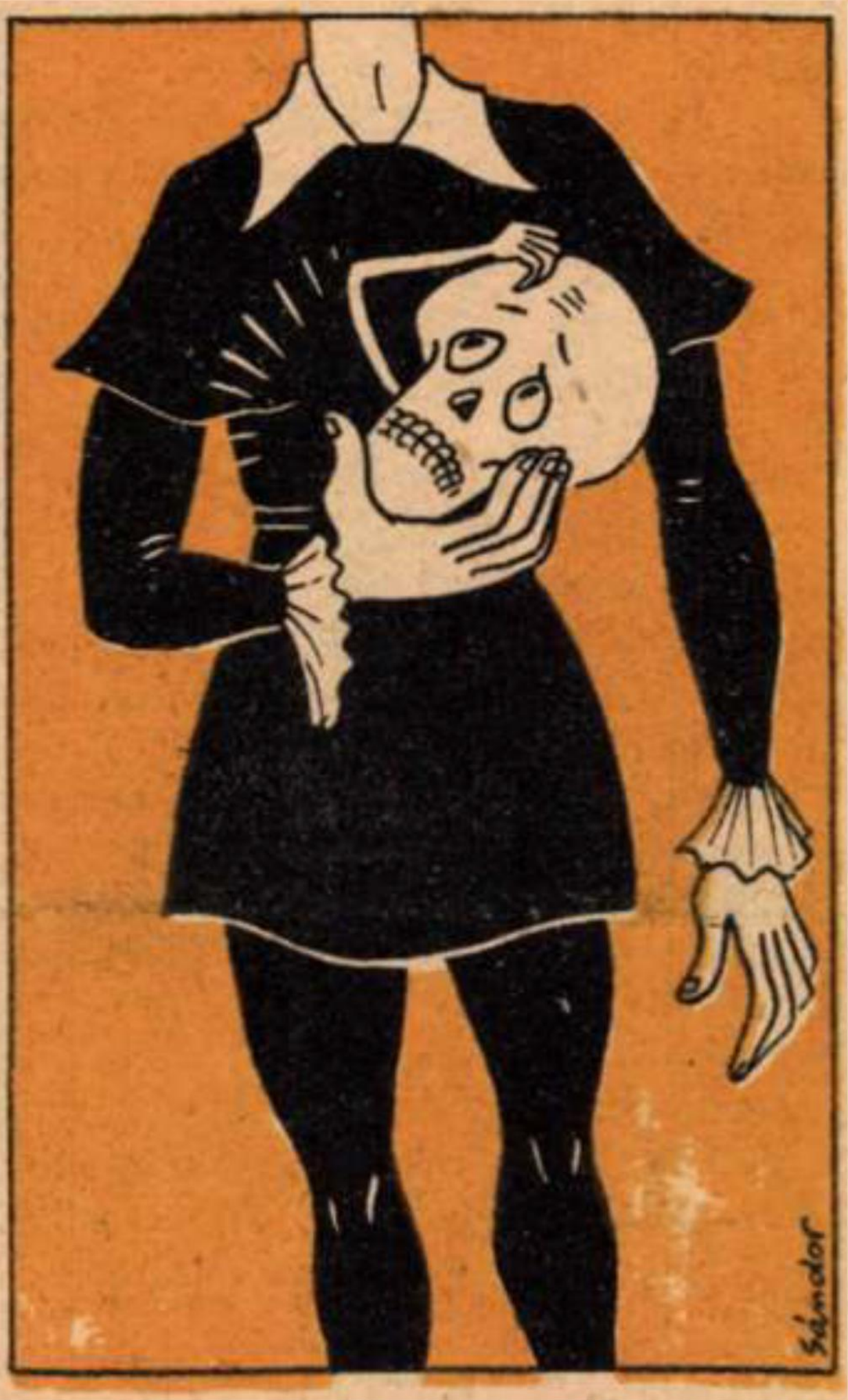

A koponya: A fene se ismeri ki magát. Mindennap más fej kérdezi tőlem, hogy lenni, vagy nem lenni?

A Közelkeleten

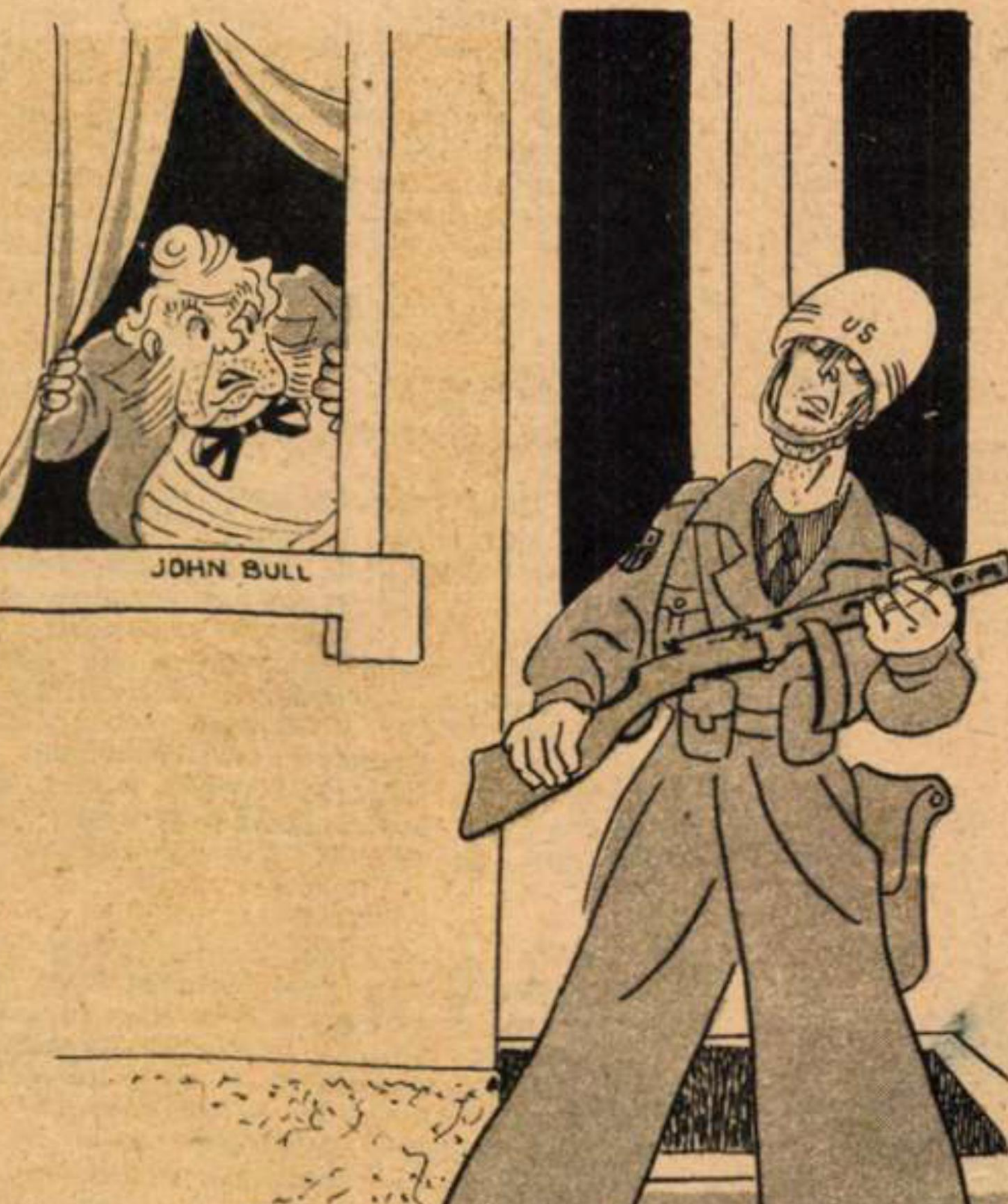

John Bull: Csak azt tudnám, hogy ez az alak védelmez-e, vagy fogvatart?

Pierre Nicole-t, a haladó szellemű svájci ujságírót a bíróság 16 hónapi börtönre ítélte

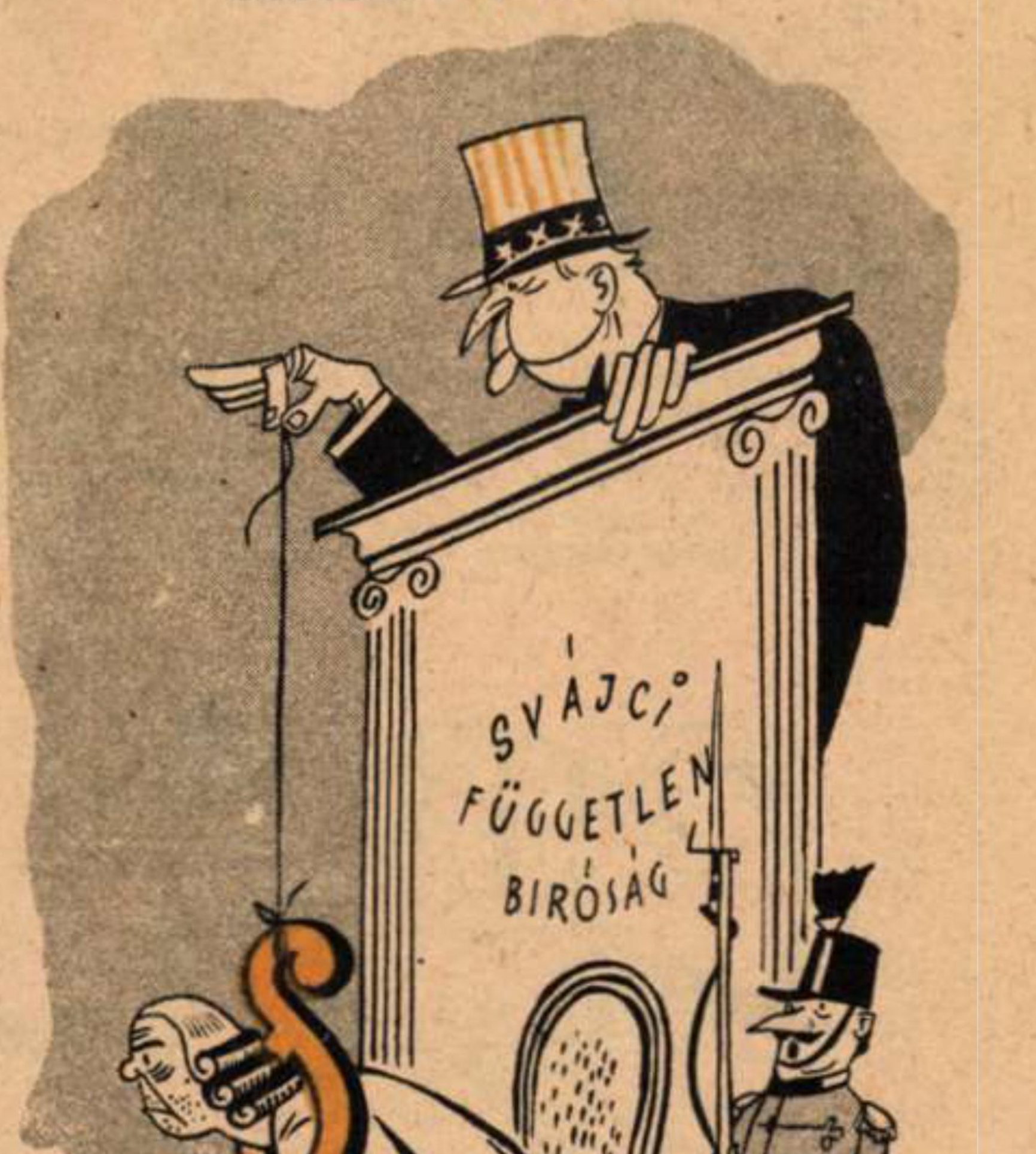

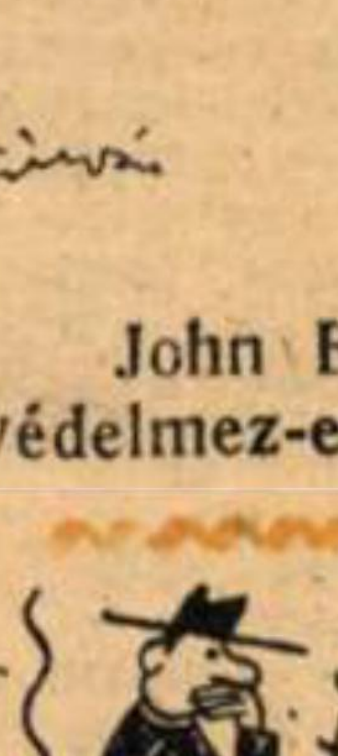

A kiszabadult Stepinác töprengése: "Tulajdonképpen mostanáig Titóval egy cellában kellett volna ülnöm, hiszen együtt harcoltunk a jugoszláv nép ellen"

Dr. Mármarosyné ellopta két nagyüzem dolgozóinak élelmiszerét. Védekezése: milyen lehet egy étkező; amelyet egy dr. Mármarosynéra bíznak?

Ludas Matyi az RM művek Szerszámgyárában és az Anyagvizsgálóban

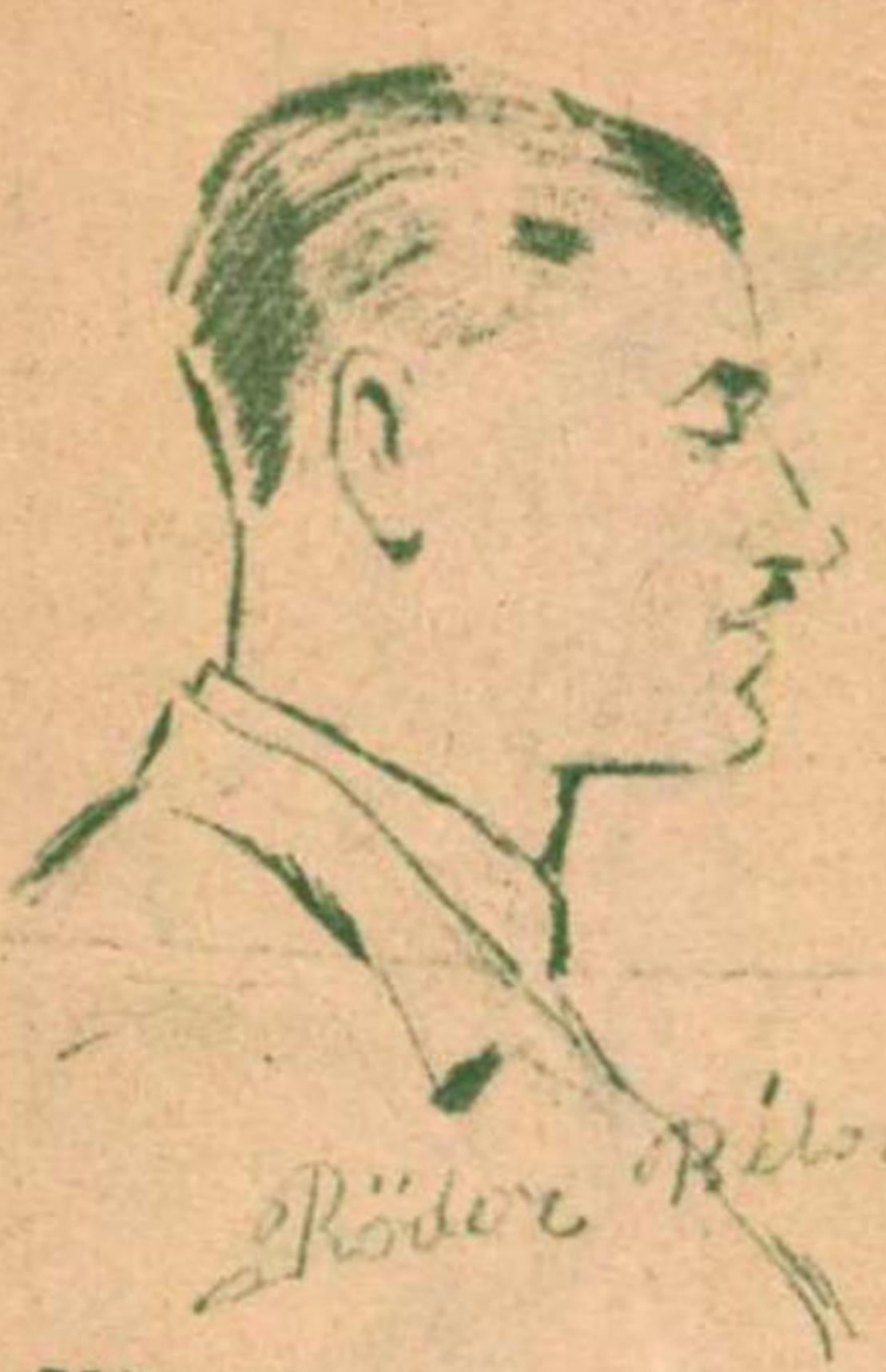

Röder Béla, a Szerszámgyár sztahanovista csúcsesztergályosa, aki nagyjelentőségű kezdeményezést indított a normán aluli teljesitők segítéséért.

Fegyverünk a szerszám

Szerszámok nélkül nem lehet dolgozni. Szerszámok kellenek a játéklovacska-fabrikálástól az esztergapad és az erőmű készitéséig mindenhez. Fontos üzem tehát a szerszámgyár, ezt azonban nálunk jobban tudják a gyár dolgozói, akik megigérték, hogy lemaradásukat behozzák és az évi tervüket december 15-re teljesitik. Rákosi elvtárs beszéde után újabb felajánlások születtek, hogy a győzelem biztos legyen.

Elég nagy lemaradást kell behozniok. Mik voltak a lemaradás okai?

Szerszám nélkül nem lehet dolgozni, még a Szerszámgépgyárban sem. Ennek ellenére azonban előfordult, hogy amikor a dolgozók szerszámért mentek Gérusz József raktároshoz, az válaszképpen kifordította a zsebeit, pedig soha nem volt szabó, de még tökmag sem akadt a zsebében, mint rátóti rokonainak, nemhogy szerszám.

Amikor Rákosi elvtárs a munkafegyelemről, pontosabban a munkafegyelmezetlenségről beszélt, szemtanúk szerint a szerszámgyáriak csuklani kezdtek. Emlegették őket, mert náluk bizony még nem múzeumi példány a késönjövő és reggelenként elég sokan gyűlnek össze késésmagyarázatra. Ha kérded, mért késnek, válaszolnak. Szakértők a villamosközlekedés technikai problémáiban, a meteorológia és az élettan minden kérdésében, vagyis elmondják, hogy mért kellett megállnia a villamosnak, hogy befútta az utat a hó, és hogy rángógörcs következtében nem tudtak felkelni. De arra a kérdésre ők sem tudtak válaszolni, amit dolgozó társaik tettek fel például Cserma szakinak: Téged nem érdekel az ötéves terv? Erre ugyanis bibliamagyarázattal nem lehet felelni, csak munkafegyelemmel és százalékemelkedéssel.

Szent Bürokráciusz jóvoltából van úgy, hogy hónap elején nincs elég anyag. Ilyenkor a Jánosi brigád önkényesen megvál.oztatja a Tancig csoport anyagkészletének térbeli helyzetét, magyarul: elcsenik az anyagot. Ez az „aki kapja marja” játék azonban csak hónap elején divik, hónap végén rendszerint sok az anyag, ilyenkor az anyagot szinte, illetve szintén lopva visszaszármaztatják. Következő hónapban a Tancig csoport esinálja ugyanezt. Hely.elenül jár el mind a két csoport, de hibás ebben az anyagellátás is.

A fent említett nem is nagyon aprószent (Szent Bürokráciusz) hívei a kereskedelmi osztályon tartanak istentiszteleteket. Itt a megrendelő-aktát agyon babusgatják, cirókázzák, marókázzák, ajnározzák, és aztán elfektetik a jó meleg puha íróasztalfiókocskában, hadd aludjon a szentem. Ilyenkor sokan nem tudnak dolgozni, mert nem kapnak munkát, ugyanakkor mondjuk Inotán szerszámhiány miatt káromkodik egy szaki.

Nem kétséges azonban, hogy amit Rákosi elvtársnak igértek, azt teljesitik. Röder elvtárs gondoskodik arról, hogy sok Rőder legyen az üzemben, azaz ne termeljen senki száz százalékon alul, csak felül, az volna a legjobb, ha kétszázon felül, de a kétszázashoz sem nagyon ragaszkodunk: lehet több is.

Ebből a munkából a DISZ-szervezet is kiveszi oroszlánrészét. Kerekes András ifjúsági brigádja máris az oroszlán-jegyű hónapban jár, vagyis jövő év júliusában.

A Rákosi Mátyás Művek Szerszámgyárának tíz műhelyében mindenki tudja: az igéret és a név kötelez.

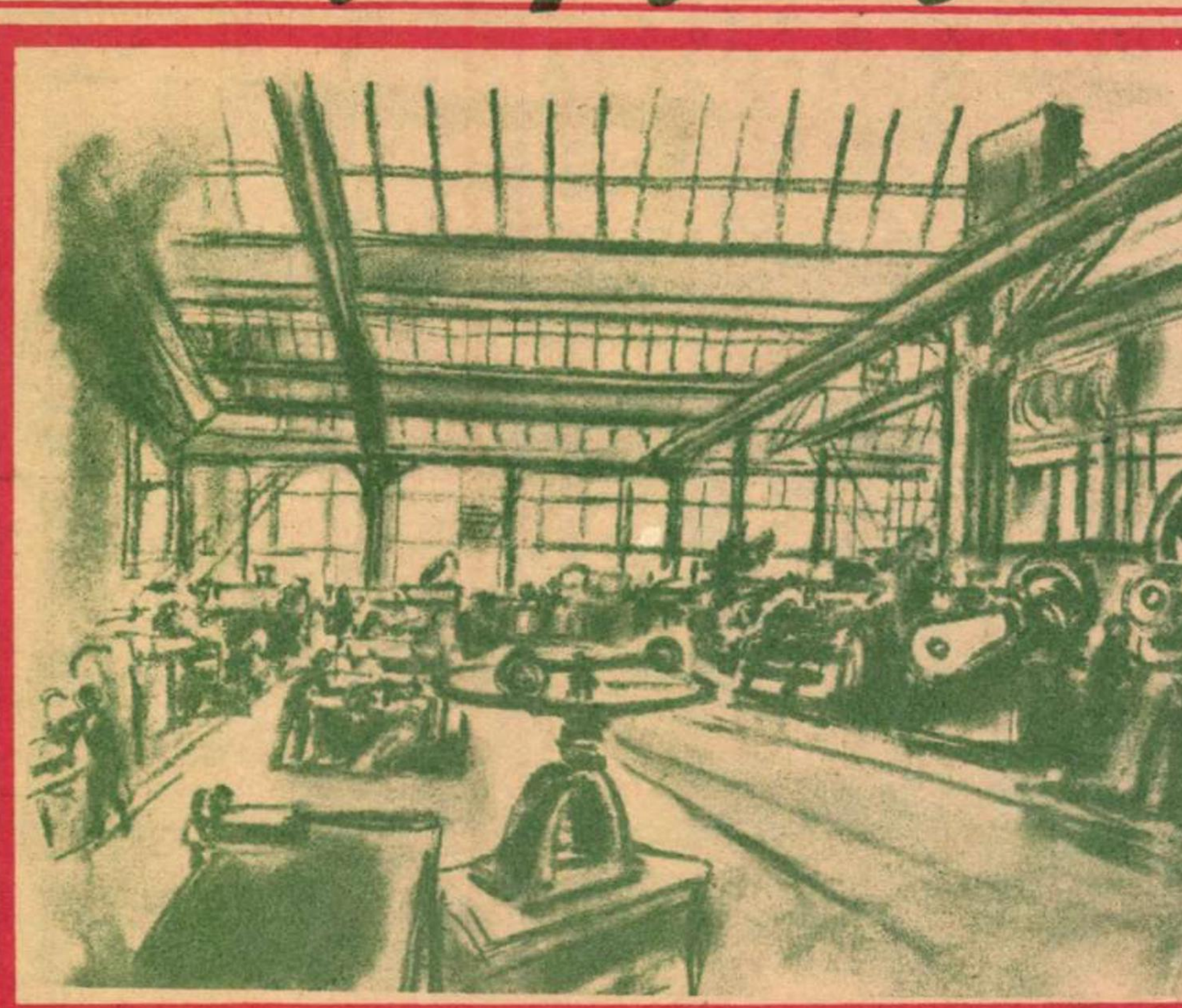

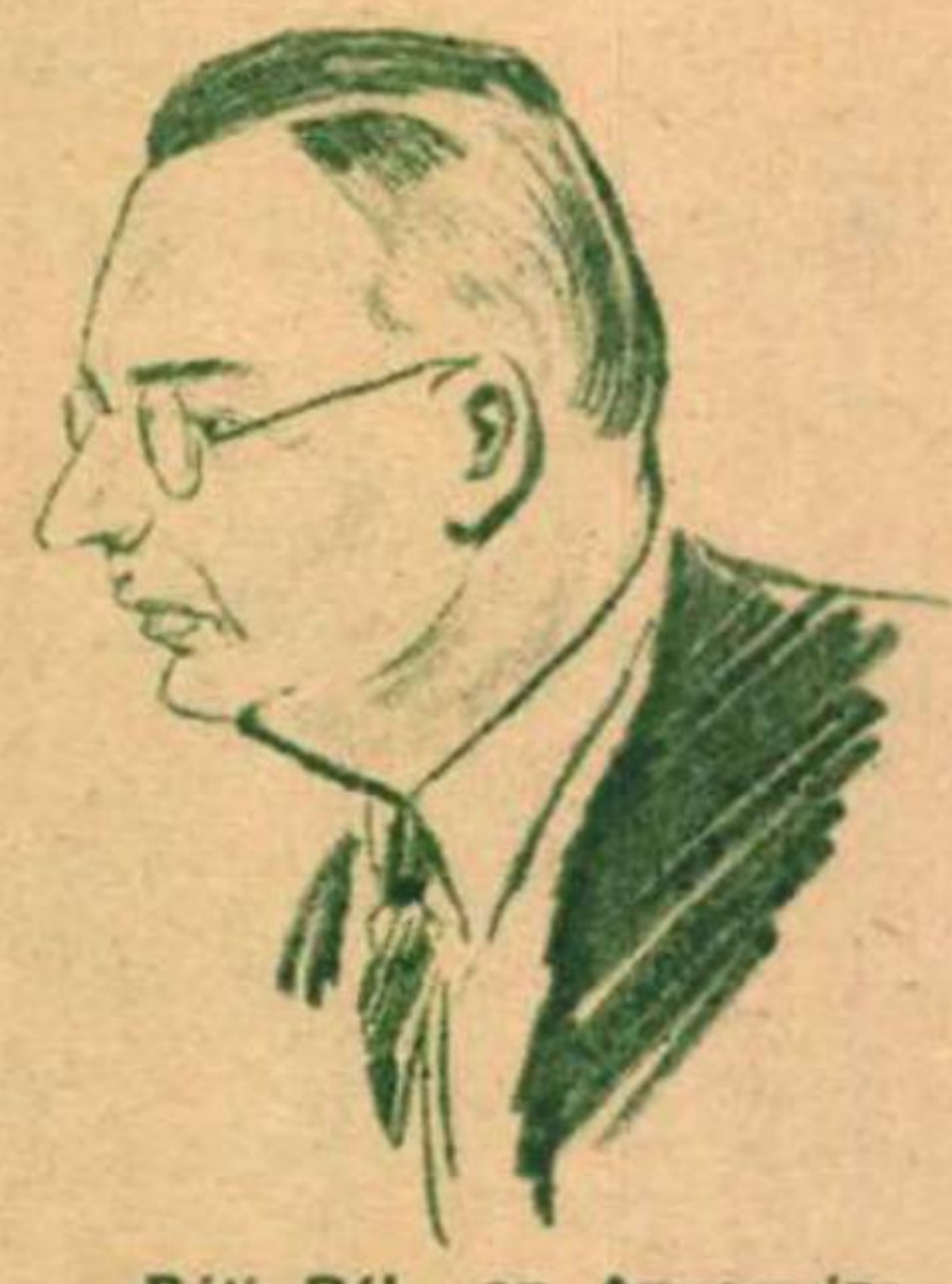

Réti Pál, az Anyagvizsgáló Intézet sztahanovista vezetője.

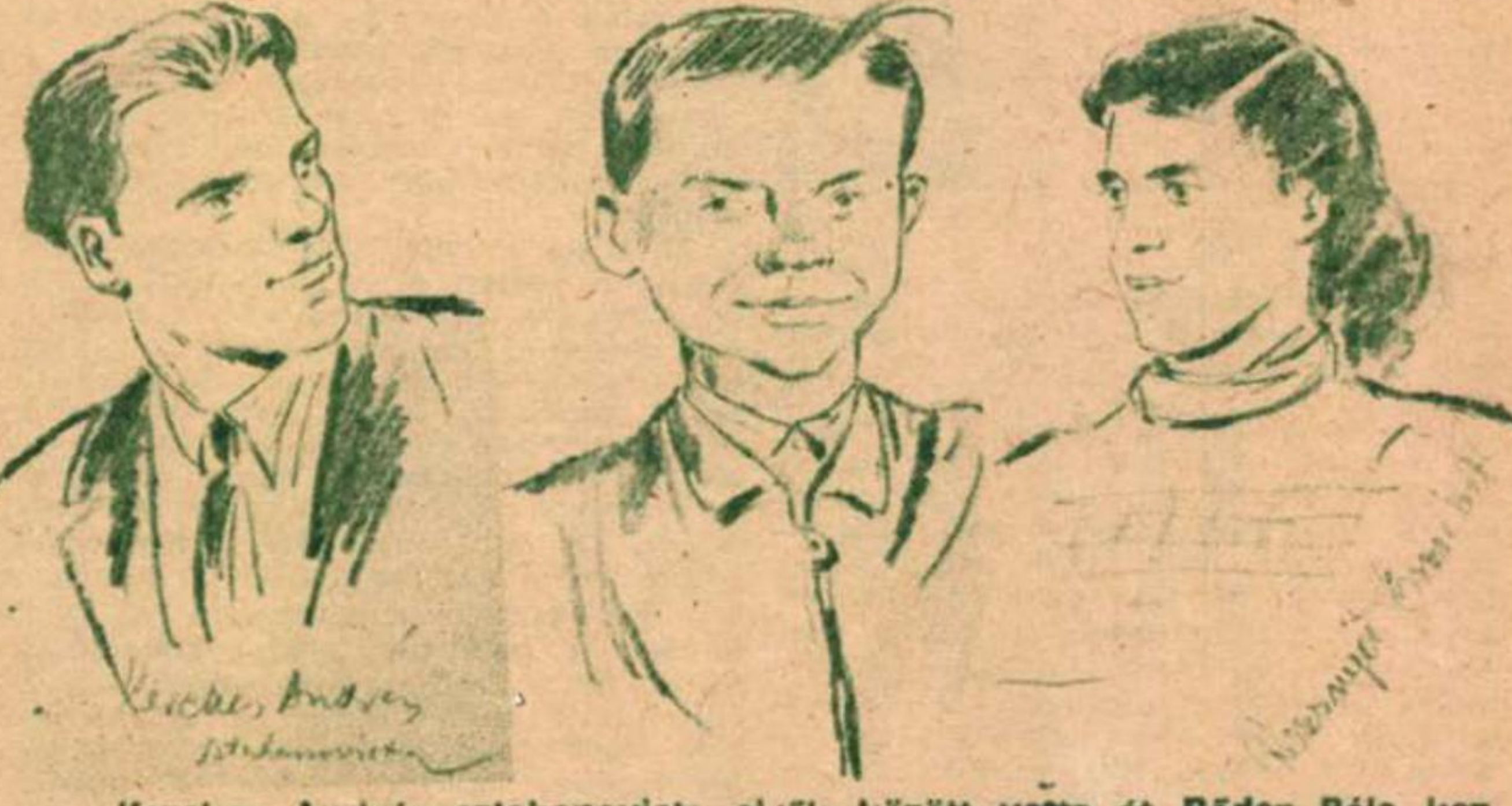

Kerekes András sztahanovista elsők között vette át Röder Béla kezdeményezését. Barna Imre a legszorgalmasabb ipari tanulók egyike. Rozsnyói Erzsébet, aki a munkapad mellett és a DISZ-ben egyformán jó munkát végez.

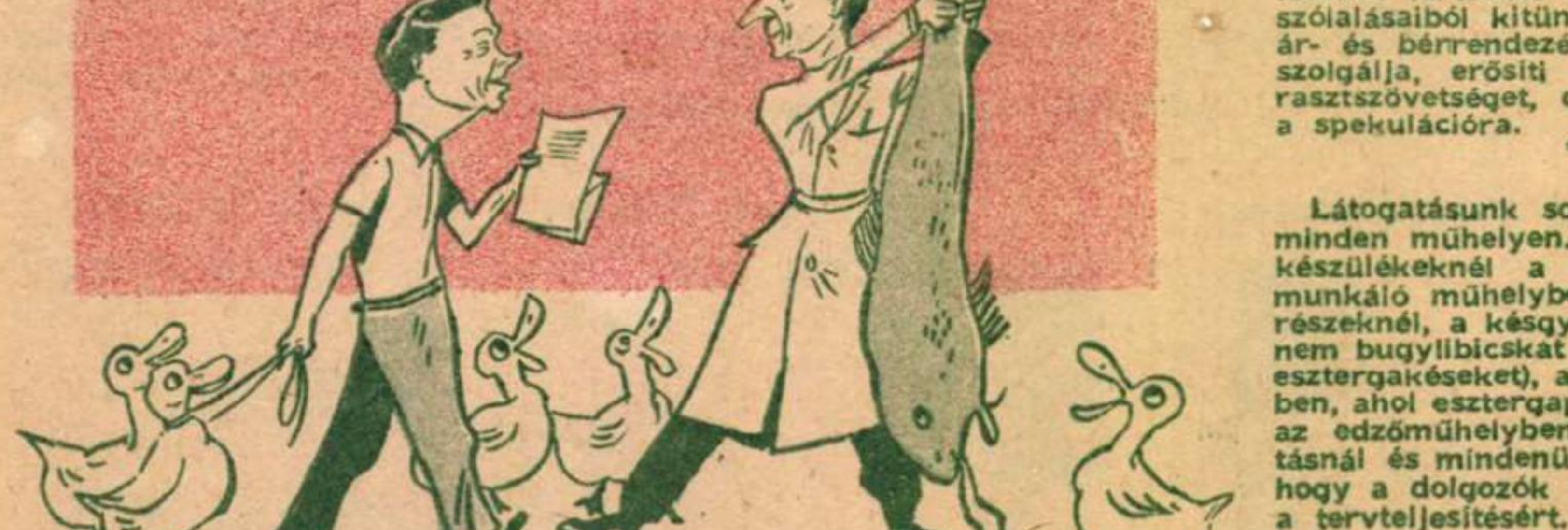

Dudik Árpád sztahanovista és Georgiades Pál jó barátok és szeretik „húzni“ egymást. Dudik megtudta, hogy Georgiades szeretne kacsát venni, csak drágállja. Dudik erre „elpanaszolta“, hogy vidéken élő anyósától ötkilós kacsát kért és helyette öt kövér kacsát kapott. Georgiades, aki szenvedélyes horgász, másnap azzal vágott vissza a halkedvelő Dudiknak, hogy olyan nagy harcsát fogott, amely alatt mérésnél összetört a tizedesmérleg.

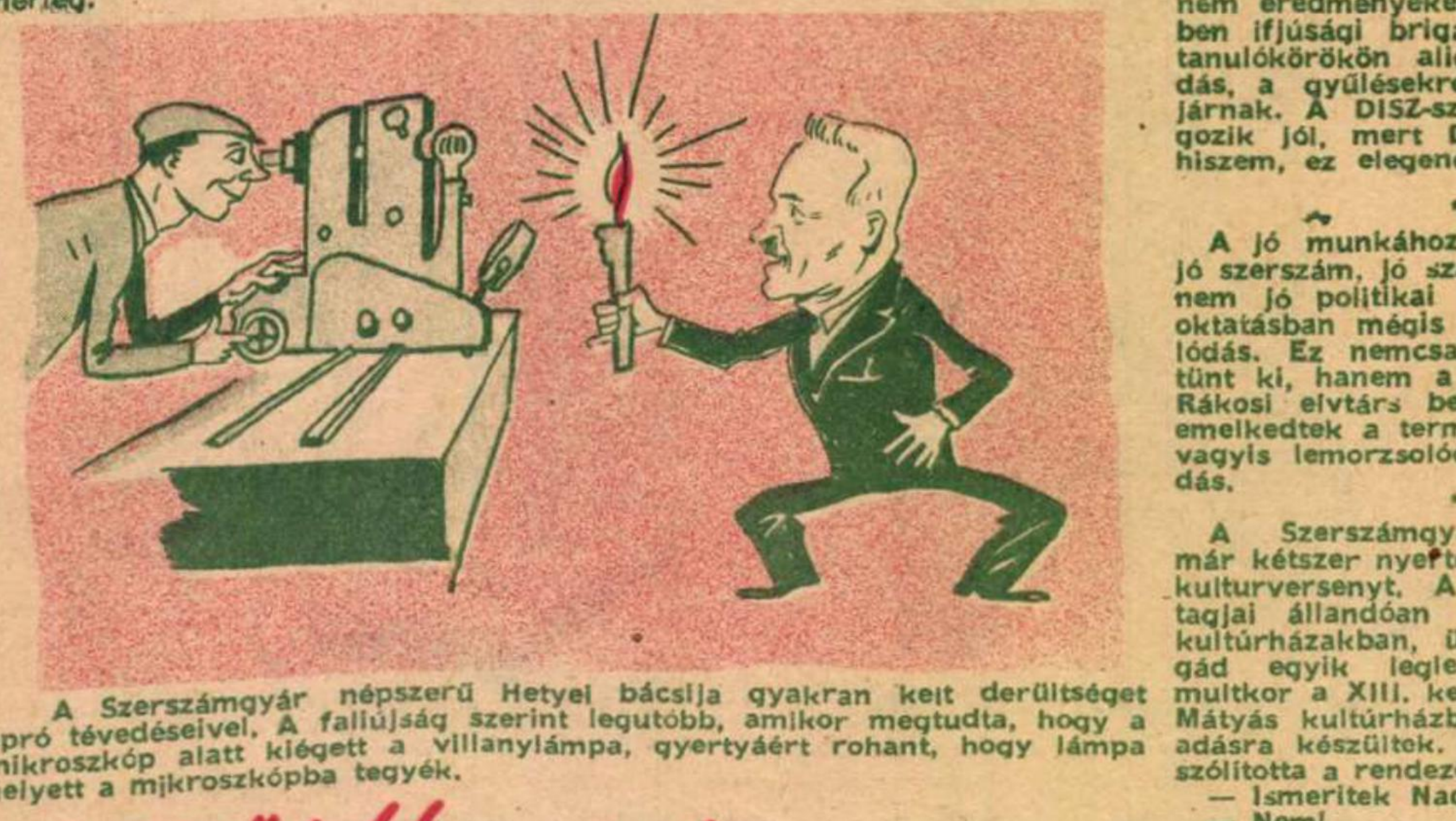

A Szerszámgyár népszerű Hetyei bácsija gyakran kelt derültséget apró tévedéseivel. A faliújság szerint legutóbb, amikor megtudta, hogy a mikroszkóp alatt kiégett a villanylámpa, gyertyáért rohant, hogy lámpa helyett a mikroszkópba tegyék.

Keresztül-Kasul

A Rákosi Mátyás Művek Szerszámgyárában és a gyártelep Anyagvizsgáló Intézetében megértették a Rákosi-beszéd jelentőségét. Röpgyűléseket tartottak és a dolgozók felszólalásaiból kitűnt, tudják, hogy az ár- és bérrendezés az ő érdekeiket szolgálja, erősiti a munkás- és parasztszövetséget, döntő csapást mér a spekulációra.

*

Látogatásunk során végigmentünk minden műhelyen. Voltunk a hidegkészülékeknél a meleg-, hidegmegmunkáló műhelyben, az idomműszerészeknél, a késgyártóműhelyben (itt nem bugylibicskát gyártanak, hanem esztergakéseket), a forgácsolóműhelyben, ahol esztergapadokat késziterek, az edzőműhelyben, az üzemfenntartásnál és mindenütt azt tapasztaltuk, hogy a dolgozók lelkesen harcolnak a tervteljesitésért. Kell is a jó szerszám, a marógép, a köszörűgép, a forgácsolószerszám, mint egy falat kenyér, hiszen úgy nőnek a gyárak a földből, mint eső után a gomba.

*

A DISZ-szervezetben tagkönyvcserére készülnek. Sebők Ágnes nem azt mondta, amit bizony sok helyen mondanak, hogy: éppen holnap születik újjá a DISZ-szervezetünk, hanem eredményeket mond. Az üzemben ifjúsági brigádok dolgoznak, a tanulókörökön alig van lemorzsolódás, a gyűlésekre rendszeresen eljárnak. A DISZ-szervezet azért dolgozik jól, mert DISZ-szervezet. Azt hiszem, ez elegendő magyarázat.

*

A jó munkához nemcsak jó gép, jó szerszám, jó szakismeret kell, hanem jó politikai tudás is. A pártoktatásban mégis nagy a lemorzsolódás. Ez nemcsak a jelentésekből tűnt ki, hanem a százalékokból is. Rákosi elvtárs beszéde után itt is emelkedtek a termelési eredmények, vagyis lemorzsolódott a lemorzsolódás.

*

A Szerszámgyár kulturgárdája már kétszer nyerte meg az országos kulturversenyt. A csasztuska-brigád tagjai állandóan vendégszerepelnek kultúrházakban, üzemekben. A brigád egyik leglelkesebb tagja a multkor a XIII. kerületben, a Rákosi Mátyás kultúrházban járt, ahol előadásra készültek. A folyosón megszólította a rendezőt:

— Ismeritek Nagy elvtársat?

— Nem!

— Csak nem akartok nélküle előadást tartani?

— Miért, mit tud Nagy elvtárs?

— Van fogalmatok arról, hogy hogyan adja elő a csasztuskákat? Nagy elvtárs maga a siker!

— Igazán? Hol találhatjuk meg Nagyot?

— Itt! Én vagyok...

*

Az átképzősök igyekeznek elsajátítani a Szerszámgyár szakhyelvét, a gépek és alkatrészek elnevezését. Természetesen ehhez idő kell. Így nem csoda, hogy az egyik átképzős, amikor szóltak neki, hogy hozzon egy szinusz-asztalt, az asztalosüzembe rohant érte. Ott tudta meg, hogy szinusz-asztalnak nevezik azt a szerszámot, amelyet a köszörűgépre kell szerelni.

*

A Rákosi Mátyás művek egyik fontos szerve az Anyagvizsgáló Intézet, amelyet Réti Pál vezet. Egyik főmunkatársa, Tasnádiné Széki Pálma a metallographiai laboratórium vezetője. Itt többek között a fémek szilárdságát, fényesitésének minőségét, az öntöttvasak, fémek szerkezetét vizsgálják. A szomszédos laboratóriumban, a szinképelemzőben az anyagok összetételét kutatják.

Egy fiatal lány is dolgozik a metallographiai laboratóriumban. Nemrégiben megkérte Széki Pálmát:

— Nem mehetnék át néha dr. Török Tibor osztályára, a szinképelemzőbe?

— Miért akarsz odamenni? — kérdezte az osztályvezető a kis ipari tanulótól.

— Úgy szeretnék szines képeket nézni...

P. L.

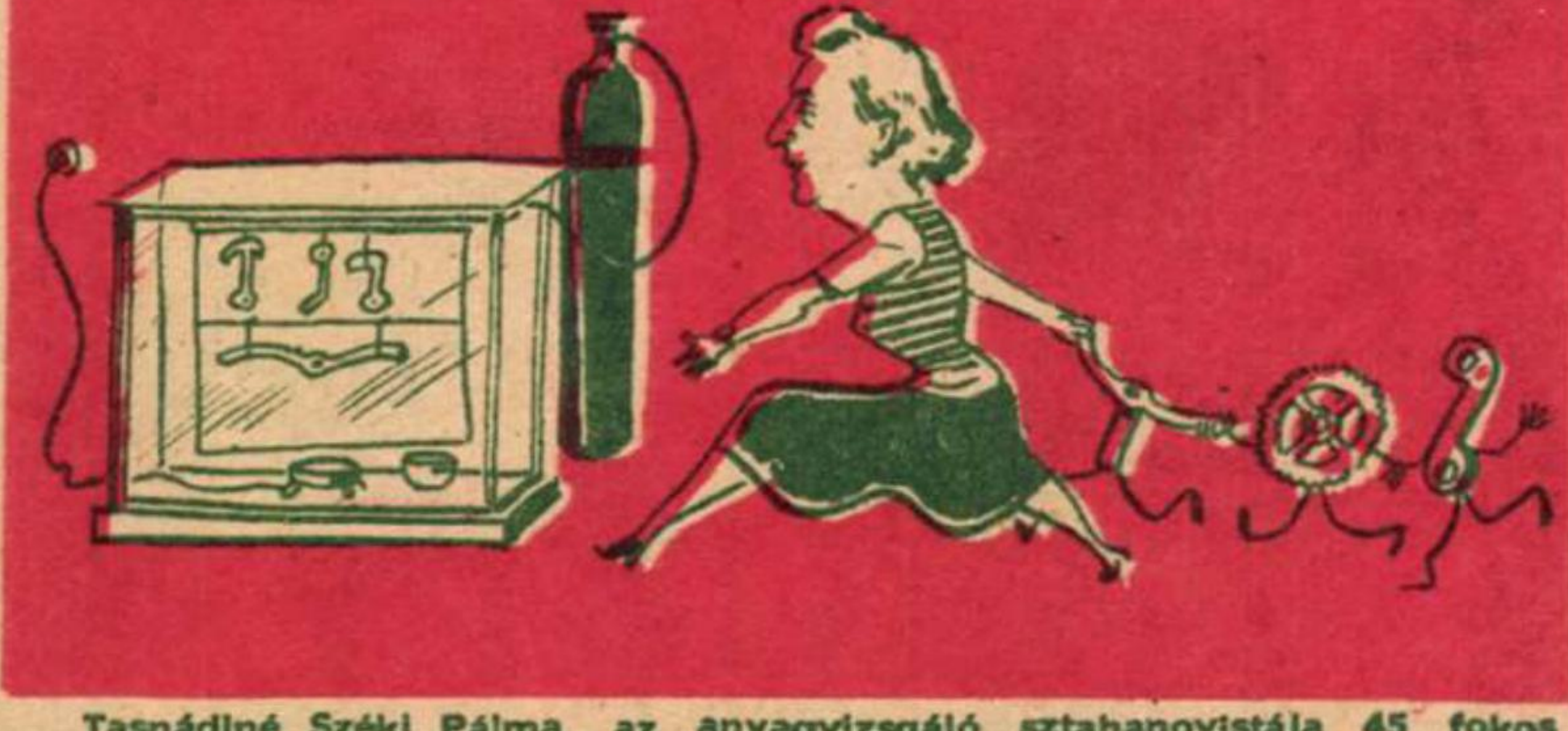

Tasnádiné Széki Pálma, az anyagvizsgáló sztahanovistája 45 fokos sóoldatba viszi az elektrofáttal bevont szerszámokat, hogy meggyőződjön a minőségről.

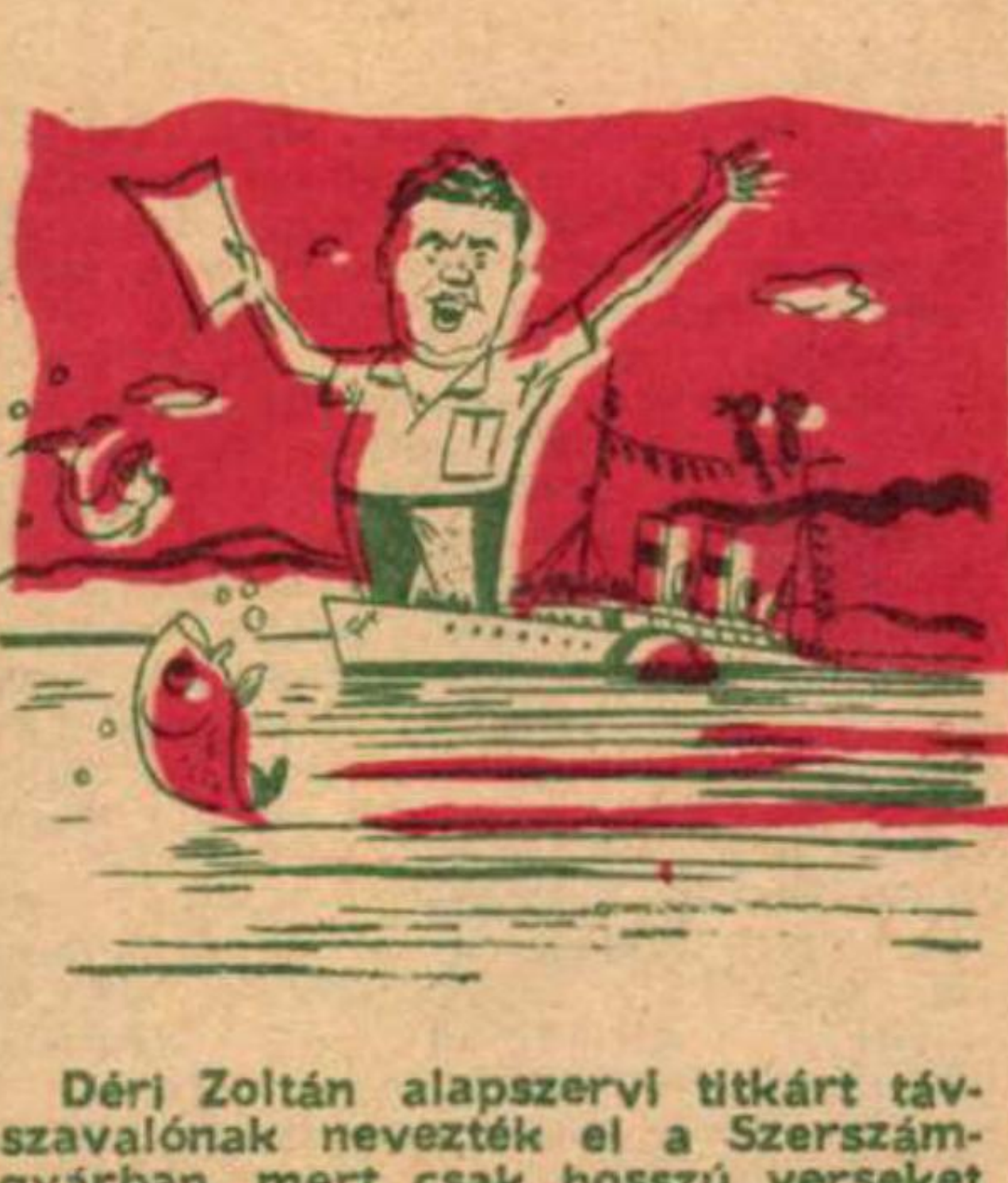

Déri Zoltán alapszervi titkárt távszavalónak nevezték el a Szerszámgyárban, mert csak hosszú verseket szeret szavalni. Egy nyári hajókiránduláson olyan szépen szavalt, hogy még a halak is ráadást kértek.

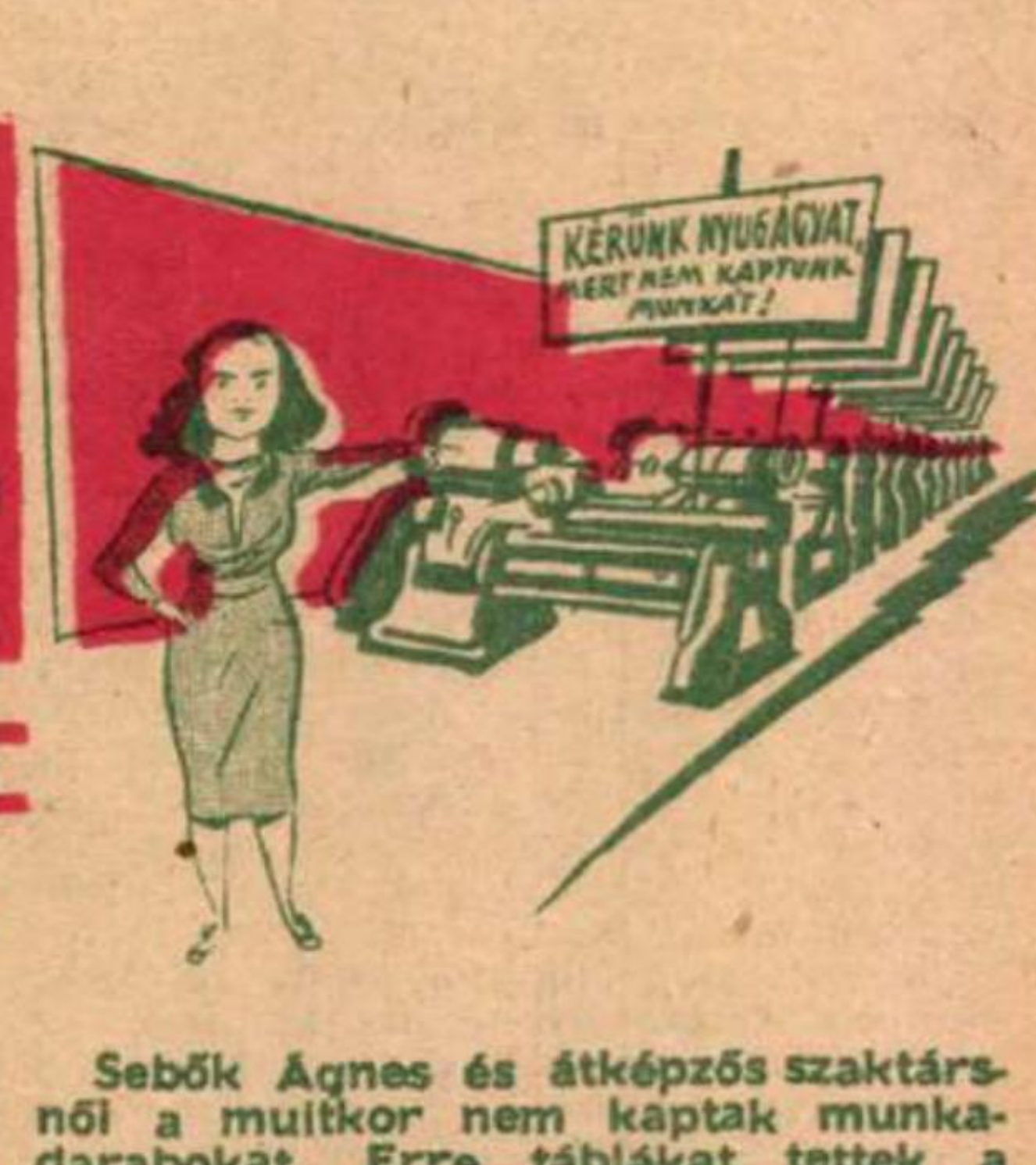
KÉRÜNK NYUGÁGYAT, MERT NEM KAPTUNK MUNKÁT!

Sebők Ágnes és átképzős szaktársnői a multkor nem kaptak munkadarabokat. Erre táblákat tettek a gépek mellé, ezzel a szöveggel: „Kérünk nyugágyat, mert nem kaptunk munkát!“

Jövő héten: A VÁSÁRCSARNOKBAN